

ବିଜ୍ଞାନ

କରୁଣ କରିବାର ! କହିଲା କରିବାର ! ଅଧିକ ମୁଖ୍ୟ ! ଅଧିକ ମୁଖ୍ୟ ! କରିବାରେ ଏହି ମନୀଜ ! ଏ ଦୁଇଥା କାହାର ଦିନିବାନ କରିବାକୁ ମୁହଁମ !

ପ୍ରକାଶକ ମହିନେ ଅଧିକାରୀ ଦୀର୍ଘ ଓ ଗମଣୀୟ ଏ ଶାଖା କୁଠା ଚଲାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

ବିଜ୍ଞାନ

ମୁଦ୍ରଣ କିର୍ତ୍ତନ

ପାଇଁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହାଯିବ ପଥ୍ୟରିଅଛୁ ଏହି ଜୀ ମାତ୍ର ଫଳିଷବ ବାହୁଦୂଷ କରିବାକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଇଲେ ଗୁଣିତ ଶବ୍ଦରେ

Digitized by srujanika@gmail.com

କୁଳ ପଦିବାର ଥିଲାମ ହଜନେ ଯଶ୍ଚକୁ ଜନେବାର ମହାଶୟ ଅଧ୍ୟ ଦମ୍ଭାରେରୁ ବାରିଜାତାର କୁଣ୍ଡ ଆଗରେ

ବ୍ୟାଙ୍ଗନ

ପରିଚୟ

ସାହୁତିକ ସମ୍ବାଦ

୧୦୨

ଜାନ୍ମନାଥ ପାତ୍ର
ଶିଖିତାଳ ପାତ୍ର
ପାତ୍ରପାତ୍ର

ପାତ୍ରପାତ୍ର ପାତ୍ରପାତ୍ର ପାତ୍ରପାତ୍ର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ପତ୍ର
ପାତ୍ରପାତ୍ର

ଆଜି କବେଣ ଉତ୍ତରାତ୍ମା ଦେଖୋ । ଏହା
କିମାତ ଦଶହର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜା ଦେବାରୁ ଏହା
ବାର୍ତ୍ତବିଷ୍ଣୁକା ଭପନସରେ ବଳ ଦୋର ଅପରା
କିମାତମାସ ଯା ୧୭ ରଷ୍ଟ ଶୋମକାରିତାକାଳ
ପିତିକ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବେଳେକଳଣ ଛାଇଲ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାହାର ଯାଇଥିଲା । ଅମିଲମାନକାର
୧. ୧ ଉତ୍ତରାତ୍ମା ଦେବ ଲୁହାଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ
ଦେବ ।

୨୦। ପୋକୁମାନୁକ କିମ୍ବାପକ ଦେଇଥିଲା
କିମାତମାସ ଯା ୧୫ ର ଖାତାରୁ ସଦର ତାକ
ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ସବାର ଯା ୨ ଖାତାରୁ ସଦର
ଏ କିମାତମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବ ଏହା ଉତ୍ତରାତ୍ମା
ଥମ୍ବୁରେ ପ୍ରତିବନ କିମାତମାନ ଓ ପୁରୀ ତାଙ୍କ
ଜିନିଦେବ । ମନିର୍ଦ୍ଦିତ ପ୍ରତିବନ କାର୍ଯ୍ୟ ସବାର
୨. ୧୦ ଖାତାରୁ ଅପରାଧ ସା ୩ ଖାତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେବ ।

ପ୍ରତିବନର ଦେଇତା କିମାତମାନ ଶାଇଦ
ସାହୁତ ସରବାରୀ କିମାତମାନ ଅଭ୍ୟାସ କର
ଦେବା ଅଭ୍ୟାସରେ ଦୌର୍ଯ୍ୟପର୍ଦ୍ଦ ହେଉଥିଲେ
ମାତ୍ର କିମାତମାନରେ ଜଣାଯ ଥାଇଲେ । ଏମେହା
କିମାତ ଯୋଦାନବନରେ ପ୍ରତାର ଦାବମ
ମାକିଲାର ଅନେକ ନାଟ୍ରୀ ବାହାରିଥିଲା । ବା
ରାତ୍ରା କାର୍ଯ୍ୟ ଗବତ୍ତିମେଧିକୁ ଲହାର ଅନୁ
ମନାନ ଦେବ ।

କୁଷ୍ଠରେଗସମିତି ଲାମରେ ଲିଙ୍ଗନ ନଶରରେ
ସେଇଁ କମ୍ପିଲ ବା ଏମିତ ବସିଥିଲୁ ଭାବା
ଏହିମାସରେ ଭାରତବର୍ଷରୁ । । ଉତ୍ତର
ପିତିର ସହ୍ୟ ତିନିଜଣ ଅଟରି ମାନକ
ଗରେ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଦୂରଜଣ ପ୍ରକଳିତ
ପାଗ ଦେବେ । ସମିତି ପଥମେ ଭାରତବର୍ଷରୁ
ଲାକାମ୍ବୁନରେ କ୍ରମର କର ଉତ୍ତର ସେଗର ଲକ୍ଷ-
କାଷ ସପ୍ରତି କରିବେ ।

ମାନ୍ୟବର ବଜୀଯୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱାଦେବ
ଏକଦିନ ସକାଶେ ଏଥୁମାସରେ କିମାତମାନ
ଅଧିକାରେ । ବର୍ଷାକାଳେ ମୋଘସଲ ତୁମଣ
କରିବାରୁ ସାହେବଙ୍କ ଶଶର କିମାତ ଥିଲା
ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ଧୁବାପୀତିର ବ୍ୟକ୍ତିକ ସାହାଯ୍ୟ
ବିଷୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଦାରିଜିଲାରୁ ଯାହା
ନାହିଁ । ବନ୍ଧୁବାପୀତି ପ୍ରାତମାନରେ ଅ-
ଦେବି ଆକଶବିଲ୍ଲୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା
କାରାଗାନ କାରାଗାନ କୋଳନିଶ୍ଚାଦେବ ସେହେଠେ
ବିଶେଷ କରିବାରୁ ସବୁପ ପ୍ରେରଣ ହୋ
ଅଛିଲା । ଉତ୍ତରାତ୍ମା କୁଅଳ ସେ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନର
ମୁକ୍ତିବସ୍ତ୍ରା କରିବେ ।

ବେଳବାଦାରୁ ପ୍ରେରଣ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ-
ଦୂର ଜଣାଗଲ ସେ କିମାତମାନ ତାର୍ଥରେ
ମାନ୍ୟବର ଗବତ୍ତିର ବାହାରୀ ଲକ୍ଷକୋଣ
ରେଲବେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ଉପକୁ ରେଲବାଟ

ନିର୍ମିଶ କରିବାର ଶାଇ ଦେଲେ । ଉତ୍ତର ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧରେ ସେ କହିଲେ କି ଏହା
ରେଲବାଟହାର ଅନେବ ଉଥରାର ଦେବ
ଏବଂ ମାନ୍ୟବାକୀରୁ କଲିବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲବାଟ
ବଡ଼ ମାପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ବାରାନ୍ଦେ
ସେ ବିଲାତର ସେହେଠେ ଏହା ଲାଗୁ ହେଲା
ଶୀର୍ଷମେଧିକୁ ଦୂରଗୁଡ଼େ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ ।
ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ ସେ ଏହା ରେଲବାଟ
ଗଞ୍ଜମବାଟେ ପୁରୀ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଧିବାର ହେଲା ହୋଇଥିଲା ।

ମଇମନବିଦ୍ୟାରୁ ଅସିଥିବା ସମ୍ବାଦରୁ
ପ୍ରକାଶ ସେ ସେଠାରେ ଗତ ସତମାମାସ
ବାର୍ତ୍ତାରେ ଏବଂ ପ୍ରବଳ ଦୃଷ୍ଟିବାସୁ ଦେବା
ଦେଇଥିଲା । ଏଥିର ଗତ ବରିଶ-ପରିବର
ଉଦ୍ଭବ-ପରିମଳ ଥିଲା । ନିର୍ମାଳ୍ୟ ଅନେବ
ଦୂର ଏକାବେଳକେ ଏକାକ୍ରମ ନାହିଁ ହେଲା
ଯାଇଥିଲା । ଦେବରେ ଗୁଡ଼ିଏ ନୌକା କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି
ହୋଇଗଲାଇଥିଲା ଏବଂ ନୌକାକ୍ରିତ ଲୋକମା
କିମଧରୁ ହେବେବ ଜିବାର ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ମା
ଅଳ୍ପ ହେବେବ ଲୋକଙ୍କର ଅଧିକ ଠିକଣ
ପାଥ୍ୟମାର ଲାହ । ପବନରୁ ବଳ ସମାନ ହେଲା
ସେ ବଜ୍ର ବୋତାମାନ କୋଟାହାର ଯାଇଥିଲା
ଏବଂ ନାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ନୌକମାନ
ବୁଝିବାକ କିମି ଶବ୍ଦିଗୁଡ଼ିପରି ହାତୀ ମାନ୍ୟବରୁ ।
ନାହିଁ ଅଧିକ ପାଇସରେ ଏ ମମ୍ମଗୁଡ଼ିରେ ଏହା

କରୁଥୁମୁ ଶୁଣିଗଭିତ୍ତିନାର ଦେଖାଗଲା । କିନି
ଗରିବଙ୍ଗ ପ୍ରମର ଲେବେ ମଧ୍ୟ ଛଦ୍ମସ
ବିପଦାପଦୀ ହୋଇଅବୁଲୁ । ବିପଦୀ ଲେବକୁ
ସ୍ଵାମ୍ୟବାନର ବନୋବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବ ର
ବିଧିତ ହୁଏ । ପ୍ରତିଷ୍ଠ ଏପରି ଘଟନା
ଦେଲେଇ ଆଜୁ ରୂପାବୁଗର ଜୀବାୟୁ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଳ ଦାଇବେ ହର ପ୍ରଧାନ ବିଶୁର-
ଗନ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରରେ ଥେଣ୍ଡି ଓଜାଲମାନେ ସରେନଟ୍
ମୋକଦମାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଣ ସେମାନେ
ଅଧିଲରେ ନିୟମକୁ ଦେଖାର ଉଚିତ । ଅଜଳ
ସୁରରେ ଏବୁପ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଅଧିଲରେ
ନିୟମକୁ ଦେଖାଥିବା । ଓଜାଲମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ୍ୟ
ଜଣା ଜଣା ଜଥ ଏ ଏବ ସରେନଟ୍ ମୋକ-
ଦମା ବିଶୁର ସମୟରେ ଯେଉଁ ଓଜାଲମାନେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ନିୟମକୁ ଦେଲେ
ଯେ ମୋକଦମାର ଯୋଗାଡ଼ିଟା ହଲ ହେବ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବିଶୁରପଦିତ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଲୋକେ ଅଧିଲରେ ଅଳ୍ୟ ନାହିଁ । ଓଜାଲ
ନିୟମକୁ କରିବାକୁ କୁହିରେ କରିବା ତାହା ହଲ
କହା ମନ ନୂହ ମାତ୍ର ତାକୁ ସମ୍ମାନ୍ୟ ସରେନ-
ଟ୍ଟରେ ନାହିଁ ଅଦାଲତରେ ଯେଉଁ ଓଜାଲ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିବେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିୟମକୁ କରିବା ଉଚିତ ।
ଏ ଭୃତ୍ୟଦେଵ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
କଲ ଅଟଇ ଏବ ଲୋକେ ଆପଣା ସମ୍ମାନକୁ
ଆହାର୍ ଅଳ୍ୟ ଓଜାଲ ସଙ୍ଗରେ କିମ୍ବା ଅଦା-
ଲତରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଓଜାଲକୁ ଅଧିଲରେ
ନିୟମକୁ କଲେ ତାଙ୍କ ମୋକଦମା ପରେ ଅକଷ୍ୟ
କଲ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଦୟାକାର ମହାତ୍ମା ନାନ୍ଦୀଶ୍ୱର ବର ଏଇ-
ବାବୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କାବ ପୋଲେ ଏଇପଥ
ଠାର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ । ପର୍ବତୀରେ ଲେଖାଅଛି ଓ ତାହା-
କ କେତେ ଅଗ୍ରପୂନ୍ଦେଳ ଶୁମ ହୋଇଥିବା
ସେ ସଙ୍କରିତ ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ନାମ ସେ ପୁଲିସରେ ଦେଇ ବଦନ୍ତ କରି-
ଥାବୁ ପାରିବା କଲେ ଯକ୍କା ଅବଧି ପୁଲିସ କିମ୍ବା
ଦୀର୍ଘ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଓ ଶୁମ ହୋଇଥିବା
ତୁର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିରଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ପୁଲିସରେ
ସମ୍ମାନ ଦେଇଥାଏ । ପର୍ବତୀରକବଳ ସବ-
ଧେଶ ପରିଚୟ ପାଇ ଓ ଥିବାରୁ ତାହାର ପଢ଼ି
ପ୍ରଦ୍ୟମ ପରିଚାଳି ଅରମ ଦେଲୁ । ମଧ୍ୟ ପୁଲି-
ସର ନାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱିଳାର ସେଇଁ ଗହାର

ହୋଇଥି ଗାନ୍ଧୀ ସଥାଥ କି ନା ଏ ବିଷୟର
ଅନୁମତି ଦେବା ଛାଡ଼ିଲା । ଅତିବା ଆମ୍ବେ-
ମନେ ଆଶା ତରୁଁ କି କେନ୍ଦ୍ରାଧାର ସବୁ-
ତିବଜଳ ଅପିସର ଏଥୁବ ସମ୍ବାଧରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ବରାନ କରିବେ । ପହଞ୍ଚେବକ ଏପରି ହେଉଛି
ପହି ନ ପଠାଇ ସୁଯୁଂ ସବୁ ତିବଜଳ ମାଟିଷ୍ଟେ-
ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦ କରିବାର ଛାଡ଼ିଲା
ସୁଲ୍ଲ ଏବଂ ଏତେବେଳେ ସୁକା ଆବେଦ
କରିବା ବାରଣ ତାଙ୍କାକୁ ଉପଦେଶ ଦେ
ଅଛୁଁ ।

三

ସମେତର ଅସନ୍ନା ଅଧିବେଶନ
କମନ୍‌ଟ୍ରେ କଲିବାରୁ ସେ ସମୟ ଅଧ୍ୟୋଜନ
କରଇଥିଲୁ ଏବଂ ଛିହଁର ବ୍ୟୟ ନିଷାଦାତା
ସେ ସମୟ ଉପାୟ ଦୋଇଥିଲୁ ପାଠକମାଳକୁ
ପାଇବାକାରୁ । ଏ ନଗରର ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି
ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସେ ଦେବା ସରଦଦରିବାକମନ୍‌ଟ୍ରେ
ହାରେ ଦୁଇଥିଲେବେ ନଗରବାସି ସମୟ
ବିହାରସ୍ଥ ଏବଂ ନୃତ୍ୟକର ବା ସଦକାର୍ଯ୍ୟ
ନବିନ୍ଦା ଏବଂ ମୋଧ୍ୟକ କ୍ରମଣିକରିବା
କାହାରେ ଅଧିକାରୀ ରହିପାଇଁ
ସମୟ ଓ ସୁନ୍ଦରୀ ନାହିଁ । ସବୁ ସାଧାରଣ
କର ସାଧାର୍ୟ ଓ ସହାନୁଭୂତି କରାନ୍ତି ଅବ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନ୍ୟଥା ଏ ଗୁରୁତ୍ୱକାର୍ଯ୍ୟ ନିବାଦ
ଦେବା କଠିନ ଅତେବ ଆମେମାନେ ସମୟକୁ
ଆନ୍ତର୍ଜାଲ କରୁଥିଲୁ କି ସେଇମାନେ ଏ
ବିଷୟରେ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟକରିବାରୁ ଇଚ୍ଛା
ସେମାନେ ବାଲବିଳମ୍ବ ନ କରି ଥାବା ଦେବ
ବାରୁ ଲୋକରୁ ପାହା କଲିବାର ଅଭିନ୍ଦନ
ଥିଲା କମିଟିର ସେଫେଟିଟ୍ସକ କିଟକିଟକୁ
ପଠାଇଦେବେ ଅଥବା ଅମ୍ବାକଳ୍ପ ନିକଟକୁ
ପଠାଇଦେଲେ ଏହି ପଡ଼ିବାରେ ପ୍ଲାଟ୍ରେଷ୍ଟ୍
କରି ଛାକ୍ର ସରକୁ ପଠାଇଦେବୁ । ତାଙ୍କ
କରୁ ଅମ୍ବାକଳ୍ପ ପ୍ରୟେ ପାଠକମାଳେ
ଏ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ ।

ଦେଖାଯୁ ତିକ୍ଷା ପ୍ରତି ବଲିବାକ ସିଙ୍ଗର
କମଣି ଅଦର ବଢ଼ିବାର ଦେଖାୟାଏ । ବିଜ୍ଞାନ
କହିଥିଲ ଗା ଗଜା ଏସାକ ସେନବର ଦୂମାର
ତୁଳରେ ଗୋଟିଏ ତିକ୍ଷାଳୟ ଥାନ୍ତି । ବଲିବାର
ଅପରାଧ ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁକଳାର ପଥକତାଙ୍ଗ
ପ୍ରତିକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଶାହା ଦୂରରେ ହେବାର
ମିରବସାନକ ବାହ ଜରେନ ଲାଥ ସେନ

ମେଲୁ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଘର ସୁପ୍ରଣ୍ୟ ବାହୁ ପ୍ରଭାସ
ତଥି କବେଦୀ ଧାର୍ମାୟନ ଓ ଅପର କେବେବଜ୍ଞାନ
ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବହୁବଜ୍ଞାନ ଲେଖ-
ପଣ୍ଡିତରେ ଗ୍ରେହିଏ ଚିମ୍ବୋଳସ୍ଥ ସ୍ଵପ୍ନିତ ହୋଇ
ଅଛି ଏହି ବହୁବଜ୍ଞ ଗଙ୍ଗାପ୍ରାସାଦ ସେଇଲେ
ତରୁବଧାରଣରେ ଉଦ୍‌ବାଦ ସ୍ଵଯୋଗକ୍ଷେତ୍ର ଦୌତ୍ତର
ଶୁଭମୋଦଳ ରୂପ ବହୁବଜ୍ଞ ବିଶାନ, ତହର
ପରିବାର ପ୍ରଦର୍ଶ କରୁଥିଲା । ଏଠାମେହି
ତଥାମେ, ପୃତ, ଅରଣ୍ୟ, ବହୁବଜ୍ଞ, ମୋଦଳ, ଶ୍ରୀ,
ମହାରାଜ ମୁଗଳାରି ପ୍ରଭାବ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନିଷ୍ଠ ସରବା
ପ୍ରତ୍ୟତି ରହିଥାଏ । କିନାମୂଳିଦରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୟା
ଯାଏ ଏହି ଦରଦୁମାନେ ବିଳାମୂଳିଦରେ ବିଦୟା
ଲାଭ ପାରନ୍ତି । ସୁଧାଂ ବହୁବଜ୍ଞ ଗଙ୍ଗାପ୍ରାସାଦ-
ବେଳେ ହାର କେହି ତିକରିତ ହେବାରୁ ଲାଗା
ଗଲେ ତାଦା ମୁଢା ଏଠାରୁ ସିଦ୍ଧିହୋଇପାରେ ।
ଦେଖିଯୁ ଚିକିତ୍ସା ଦେଇତ ବିଷ୍ଟାର ଦେବ
ଦେଇତେ ଧୂଙ୍ଗର କିଷ୍ଟଯୁ ଅଟଇ ।

ସନ୍ଦ ଏଣ୍ଟାର୍କୋ ସାଲରେ ରହିଥିଲା
ବାଜାରେ ବରଦେଶର ବରତାଳାଗାମାରୁକୁ
ଦେଖିବ ଜୟେଷ୍ଠ ତଳ ନିଧି ପାଇଁଥିଲା ଚରିବ
ଗାରବା ବାହାର ଅଛି । ତେଣାରେ କେବଳ
୫ ଲିଟରେ ପାଇଁଥିଲା ପେନ୍ଡାମ୍ ଏବଂ

କିମିରେ କାଳଦଣ୍ଡା ହେଲୁଏତ୍ତା କିମି
ଉଦେବଲିନାଲମାଳକୁ ଏକର୍ଷ ମା ୧୯୦୫
ଶ କମିରେ କାଳକର ପିଥାଆଜ କିମି
କିମି ଉଦେବଲିନାଲମାଳକୁ ଏପରି ଛଟିରେ ପରିମାଳ
ମା ୧୯୦୫ ଶ ଥିଲା । ସୁରବୀ ଏଠାରେ ଉଦେବ
ହୋଇଥିଲା । ବାଲେଖରରେ ଗତବର୍ଷ ୩୫୮
କୁ ଏକର୍ଷ ମା ୧୯୦୫ ଶ ରହ ରେହିରେ
ଏକବିତ ଦୟାପାରଥିଲା । ରହ ଅକ୍ଷେତ୍ର
ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଆଜି ବଳିଥାଇ ଓ ସାଇର
ଅମାଲକରେ କାଳ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସେଷମନ୍ତ
କାରେ ଗତବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ଏକଲଙ୍ଘ ମାଣ ଛଟିରେ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ସକାଣେ ଜଳ ନିଧୀପାଇ ଥିଲା
ତରୁ ହୁଏଇ ଅର୍ଦ୍ଧକରୁ କାହାର ଅଧିକ ଅର୍ଥାତ୍
ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ ପାଖ ରହିଛମିରେ ଜଳ
ମାତ୍ରମାନ । ମେଘାପୁରରେ ଏପରି ଜମେଇ
ପରମାଣୁ ଗତର୍ଥ କିନଦିଜାରାରାତ୍ରୁ ଅଧିକ ଥୁବେ
ହେ କେବେ ମା ଠଠଠ ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ
ଜାଲଧନର ପ୍ରୟୋଜନ ଏକାବେଳେକା
ଏହେ ଉତ୍ତା ଦେବାନ କୌଣସି କାରଣ କ୍ରମ
ଶିର ହୋଇ କାହିଁ ।

ଦେଶରେ ଡେଣିଆର ଲବଣ୍ୟମହିଳା ବଜା-
କାରୁ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ଦତ୍ତକୁ ବଦଳି ଯାଉଥିଲା ।
ଫେବ୍ରୁଅ ଅଧିକାରେବାର ତେଣିକି ଆଜୁ ଏକା
ମହିଳା ଛାଡ଼ା ବଢ଼ିବା ଓ ଗଲେଷରେ ଏକା-
ଦେଲତେ ବଜା ହୋଇ ଗଲା ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । ଡେଣିଆରୁପକୁଳବାସିଙ୍କର ଲବଣ-
ଘୋରାଳ ଏକମାତ୍ର ଧନୀ ସେମାନଙ୍କର ପେ-
ରାଣ୍ ମର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ । ତେହିଁକାଂ
ଏହିରେ ରାଜବ ପ୍ରକାମାନେ ଜାହାନ ନିରାକରୁ
କିମ୍ବା ଦେଲେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ମୁକାନ୍ତରୀ
ଦେଶର ଅବ୍ୟାହି ରୁଦ୍ଧ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନୁଃଖର
ହସ୍ତୟ ଘଟଇ । ଡେଣିଆରୀମାନେ ମୁଣ୍ଡ
ଲବଣ୍ୟମେଖିଲୁ ଏ ଦୁଇ ଜିଣାର୍ତ୍ତ ଅସୁଅନ୍ତର୍ମୁକ୍ତ
ପାତ୍ର ଅବ୍ୟାହି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାମାର ହେଲା ନାହିଁ ।
ସେହି ଵାସନପ୍ରଗାଳାର ଫଳ ଏକ ପ୍ରାନର
ମରିବି ପ୍ରକାମାର ମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରଗାଳା ପେତେ ବଲ
ହେବ ପରିବେ ରହିବେ କେହି ଭୁଲିବ ବି ?
ଅଥବ ପ୍ରକାମା ଉନ୍ମତି ଧରିପାଇ କେହି ହେବେ
କାହିଁ । ଅରଦବ ଅମ୍ବେମାନେ ଲବଣ୍ୟମେ-
ଖିଲୁ ଏକାନ୍ତ ଅନୁଶେଷ କରୁଥାହିଁ କି ଡେ-
ନାରୀ ଲବଣ୍ୟମହିଳା ମୁଣ୍ଡବାର ବଜାଳା-
ନାରୀ ପରିଥିବି ପଢ଼ିବେ ଲବଣ୍ୟମେଖିଲା-
କାଂ ଯା ହେବ ଆଜା କରିବାକୁ ଯହ-
ମାତ୍ର ଦେବନ୍ତରୁ । କିଛିକି ବାର ଗଲ ଅଧି-
କାରୀଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥିତ କୋଇଥିଲା
କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରକାମାର ଆରେବନ
ଦେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଅଛି ।

ବଳଗ୍ର ନରଶାର ଦର ବୃଦ୍ଧି ହେବାରୁ
ପଠାରୁ ଫୁଲେ ପେପରମାଣ ଲୁଗ ଅମଦାନୀ
ପଞ୍ଜିଆର ଚକ୍ର ରୁ ଅଳେକ ଘରା ପଢ଼ିଥିଲୁ ଓ
ହୁରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ଲୁଗର ଅମଦାନୀ
ହେଉଥିଲୁ । ସୁଖରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଆପା-

ଦେଖିଯାଇ ପର୍ଯୁଣେ ଅମବାଜଙ୍ଗ ଏବା-
କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୂରି ନ ସ୍ଥଳେ ଫୁରା ଆଶା
କି ବ ଭଲାଙ୍ଗ ଲୁଣର ଅମବାଜା କ୍ରମ-
ଧୀ ହେଲେ ଛାପିଲାଙ୍ଗର ସ୍ଥଳେ-
ନିବନ୍ଧ ଏଠାରେ ଚଳାଇବାର ଆସ୍ତା
ପ୍ରତି ଏକ ପେଣେବେଳେ ଭାବିତଗ-
ନ୍ତି ଏହି ଦେଖାରେ ଲବନ ପୋକୁନ
ମାରୁ ଯେ କିଛି ଜ୍ଵାଳା କରିବେ ତହିଁରେ
ବାପୀ ଦେବେ ନାହିଁ !

ବର୍ଷା ପୁଲଗାରେ ଏ ବର୍ଷ ତେଣୁଥାଏନ୍ତା
ଶାର କଳିଦୀର୍ବି ଲବଧାନ୍ତୁ ସ୍ଥାନର ଲଭ-
ିତାପରିଅନ୍ତରେ ଏହି ମେଲାପରିତ୍ୟାଗ ହୈ ।

ପରଗନା ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ବିଶେଷ ଜଣା ହୋଇ
ଥିଲା ସେ ସବୁ ପ୍ରାକରେ ଗତିବିର୍ତ୍ତ ଅନ୍ଧାଳୟ
ପଡ଼ି ସୁବାରୁ ଏପରି ହୋଇଥିଲା । ଦେଖିପୋ-
କ୍ଲାମ ଧରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦୋଷଙ୍କରକ ହୋଇ-
ନାହିଁ ଏବଂ ଏ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଶେଟଲଟ କହି-
ଅଛନ୍ତି କି ଗତିବିର୍ତ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦାରଣରେ ଗବଣ୍ଟିମେଇ
ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ ତ ସାମାଜିକ ଶୈଳିପୋକ୍ଲାମ
ଜୋଜିବାଠାରୁ ବିନ୍ଦୁ ନିର୍ମିତ ସେ ସମସ୍ତ
ଗ୍ରେନ ପୋକ୍ଲାମ ହୃଦୟ ଚାହୁଁ ପ୍ରଦିଦିତ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା
ସୁଲାସର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟଇ । ତହିଁର ଅର୍ଥ ଏପରି
ନୁହଇ ଯେ ଆପଣା ଝର୍ଣ୍ଣ ସକାଶେ ଲୁଣପୋକ୍ଲାମ-
କରିବାକୁ ସରକାର ଅନୁମତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଦିନାପଞ୍ଚକ୍ରମର ଲବଧି ପୋକ୍ଲାମ କରିବା ଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଅଟଇ । କିନ୍ତୁ ଏ ବିଷୟରେ ସରକାର
ବିବ୍ରତର ଉଦ୍‌ଦ୍ଦିମାନ ଅନୁସର ଅଛନ୍ତି ।
ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଜୀବିବା ସହାୟେ ସହଦା
ଅବାଘୁରୁପ ଶୈଳିପୋକ୍ଲାମ ବଳେ ସରକା-
ରକ୍ରମ କରୁ ଦେବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏକଥା
ମଧ୍ୟ ସୁରଖ ରଖିବା ଉଚିତ ବି ଯେଉଁ ଗରବ
ଲୋକମାନେ ଅବଦମାନତାକୁ ଆପଣା ଝର୍ଣ୍ଣ-
ସକାଶେ ଲୁଣ ପ୍ରସୂତ କରି ଅସୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ପ୍ରସୂତ କରିବାର ସମସ୍ତ ଉପକରଣ ଦାଢିର-
ପରେ ରହିଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଅଭିନର କଠିନ
ଶାସନ ହାତ ଉଚିତ ରୁ କାନ୍ତି କରିବାକୁ ଗଲେ
ସେମାନଙ୍କର କଣ୍ଠ ଏତେ ଦୃଢି ହେବ ଯେ
ତହିଁ ତୁଳନାରେ ଅନ୍ୟ କୁଳମ୍ବୁ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ
କଥା ଅଟଇ ଏଠାରେ ଉଚିତ କୁଳ ରଖି କରିବା
ଅବଶ୍ୟ ଶକ୍ତି ସମାଜା ଅଟଇ ଏବଂ ତାହା
ଦାବିମରଣେଷ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟଦରଶତା ଏବଂ ଅଧି-
କାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରଇ ।

ସାହୁଦ୍ଵିକସମ୍ବାଦ

ଏଠା କୋବର ଏଥରବଳଜଳେ ମହାନିଷଙ୍କେ
ଦେଉମାତ୍ର ମାତ୍ର ଧରୁଥିବା ସମୟରେ ବୋଲି ଏ କୁରା
ମାତ୍ର ଦୂରପୁଣ୍ୟ ଖୋଡ଼ାଇ ଅଛିକାର କରିବ ଦେଇବ
ଯାହା ଦାରିଦ୍ର ଥିବା ବାଜିଶବ୍ଦରୁ ବୁଝାଇ ମୁଣ୍ଡରେ
ଏମନ୍ତ କଳିତେ ପ୍ରସର ଦିଦି ଯେ ମମକୁ ବାର୍ତ୍ତା ପରି-
ଚଳ । ଅଣ୍ୟ ଦେଇକାରୀ ଦୂର୍ଦୟରେ ପ୍ରହାର କରି-
ବାରୁ ଦୂରୀର ମନେବ । ଯାହାରୁ ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେରେ
ଏବାରୁ ଜପଦିନରେ ଫଟାଇଥିବେ । ଲକ୍ଷ ପ୍ରାୟ ଅଠ
ହାତ ।

ତମିରବା କୁହ ଖୋବିଯାଇ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ କଳାପାତ୍ରରେ
ଅମ୍ବାନିଲାକ୍ଷ୍ମୀ ସେଇ ଦର୍ଶନରେ ଅର୍ପିଲାଇଲେ ହୃଦ
ଚାର୍ଦ୍ଦିଲୀ ପାଥୀ ଗାହାର ଉତ୍ତମାଙ୍ଗ ।

ଶାରେଷ୍ଟର କହାରେ ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ପୁଣ୍ୟ ଦିନମା
ହୋଇଥାରୁ ନିରାପଦ୍ୟାନ୍ତରେ ବଢ଼ି ଦେଖି ହୋଇ-
ଥିଲା । ପେଠାର ସୁମୋଳି କଲେଚିର କର୍ତ୍ତରଙ୍ଗାତ୍ମକ
ମୋହନାତ୍ମକ ତୁମ ମୂର୍ଖ କୁଣ୍ଡ ଅଧି ଦତ୍ତାତ୍ରେ ମର
ଜୀବିରେ କୋଣାର କର ଯେ ମହୁ ଫାର୍ମରୁ ଏହି
ଦେବତାଙ୍କ ମହି କିମାରୀ କରିଥିଲେ । ଶାତେବ ମହୋ-
ଦୟ ପ୍ରତାଙ୍କ ପାଦାମ ତମନ୍ତେ ସଜ୍ଜତା ଦୟର ଏହି ଏହା
କିନ୍ତୁ ସୁରିଂଧାର କିମ୍ପର ଅକିର ।

କରିବାକୁ କାହିଁ ଉପରେକୁଳାଥି ମିଠି ବଢ଼ି ଗାଈ ହୁଏ
ଧର୍ମ ପ୍ରମାଣର୍ଥେ ତାଲେଖନକୁ ଅଧିକା ସହ ଦତ୍ତ ମାତ୍ର
ଗା ୫୮ ଉପରେ ବସନ୍ତପାନ୍ଦରେ କଳିତା ଦସନାର
ଜଣେ ପଡ଼ିପ୍ରେଇବ ମଧ୍ୟତି ବାହିବାରେ ପିଲାର କରି
ଦିଇ ।

ଦୟାପର୍ବତ ସେଇ ଦ୍ୱାରା ବିବାହ ହୋଇଥିଲେ କାମ ଗର୍ଭରେ ଦୁଇମାତ୍ର ସନ୍ତ୍ଵାନ ହୋଇଥିଲା ।

ବନ୍ଧୁଠାରୁ ମଥୁର ପର୍ବତରୁ ଏହି ଦେଇଥ ପ୍ରକୃତ ହେବା
ବନ୍ଧୁଶାରୀତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସାହୁଯ ଜମିର ମୂରଣିକା
ବାଦର ଜମିରାଜମାନୋପାରୁ ପରିଚାଳନା କୁଟୁମ୍ବାକ
କର ଅଛି ।

ଲୁହରଚର୍ଚର କୋଣାର୍କର କିନ୍ତୁ ଦିନାମନ୍ତରେ ପ୍ରାୟ
ସତ ହୃଦୟମହିଳା ଦିବିଶା ଶାହି ଅଧୟୁନ ବିଜୁ ଅର୍ପଣ ।
ପ୍ରେତୀରଗର ଅର୍ପଣର ତେଷମ୍ଭରଣଗାରେ ବୋଦିଦ୍ଵାରା
ସାଥୀ, ଭୂତ ଓ ଯତନକ କଣ ଅଛି । ପାମୋଦର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଏହି ଜୀବର ଉପର ହୋଇଅଛି । ପାମୋଦବନଧାର ଫାନ୍ଦା-
ରେ ସୁଧି ବଣୀ ଦିନି ଶୁଭାର ଦେଖାଯାଏ । ଲଙ୍ଘନମାନେ
ଏହି ପରିବାରର ମାରିବ ତତ୍କତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନତିପୂର୍ବ
କେବାଳ ମନ୍ତ୍ରକର ଅଛି । କୌଣସି କରିବାରା କୁ
ଏହି ସତ ବନ୍ଦର ଧାରୁ ଭାବାର ଅର୍ପଣ ଉପରେକି ବନ୍ଦ ପାରୁ
ଲାଗାଇ ?

ଶ୍ରୀପଦଚାଳ ପଥମନ୍ତ୍ରିକା ପ୍ରମୁଖେସ ମେହାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ବିଦ୍ୟା ସମ୍ମାନର କେଣ୍ଠେଷ୍ଟିକର କହାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟ ।

ସହକାର ସହକ ପ୍ରଦାନର ନୟର ବହାଇମ ମହିଦେ
ସେଇ ଅବୋଳନ କର୍ତ୍ତାମାନ ସ୍ଵାକଳତା କଷତ ପରିଣ୍ଟ
ଲାଗିଥିଲା ତୁମ୍ଭ ସଂକଳନର କୋଷାର ଦ୍ୱାରାବୋଲିଛ ତାଙ୍କ
ଦେଇଲା ମହାଦେଶକ୍ଷେତ୍ରରେ କେମାନାହାନ୍ତିରା ଏହି କଷତ
ଦ୍ୱାରା ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ତୁମ୍ଭର ନୟର ଶରୀର
କ ୧୦ ଲାଖ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା ବହାଇମାର ପ୍ରାଚି ହୋଇ ଏ
ଦରସନରେ ଅଭିନ ଉପରାକାରୀର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଆବଳିତ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ।

ବୁଦ୍ଧିତାର ମନ୍ଦିରକାଥ କାହାରୀ ମାନ୍ଦିର ଦେଖିବୁ
ପାଇଁ ଜଣିବୁ ମାନ୍ଦିର ଓ ୧୯୦୦ ମା ଅଧି-
କ୍ଷିତିର ବଳ ଦେଇଥିବା ମନ୍ଦିରର ମାନ୍ଦିର ଏବେ ପରିଚୟ
ଦିଲେ । ମୋହିମା ଦେଖେଛୁଟିର ପରିମା ଉପରେ
ଆର କୁଣ୍ଡର ମାନ୍ଦିର ମୋହିମା କଣ୍ଠରମଣ୍ଡଳ ମାନ୍ଦିର
ଦେଖିବ ବ ଦେଖା ଓ ଅଧିକ ଅନୁଭବସୂଚି ସହି ଦୃଷ୍ଟିର
ବୁଦ୍ଧିତାର ମାନ୍ଦିର ଏ ବଢ଼ିଲ ସହିତମ ସହିତ ମାନ୍ଦିର
ମାନ୍ଦିର ପାଇଁ ଦେଇ ମୋହିମା ନିଷ୍ଠି କରେ ।
ଅନ୍ତରେ ମାନ୍ଦିର ।

ଅପ୍ରକାଶ ପାଲିପାଳନକ ମେହିଦ କଳାକ ଅଛେବ
ଧର ହୋଇ ବଳୁଗାଜିର କଳାକ ପଠିବାକିମିଳ କଥାପଥ ।

ମୋହତମାର ଦୟାର ଫେର ହୋଇ ହାହଁ କିନ୍ତୁ ବେଳେ
ଶେଷ ହେବ କୋପମାର ନ ଗାଲେ । ମୁଦେଖ ଏ ମୁଖାର
ପରିଚ କାର୍ଯ୍ୟକୁଳ ବିଜଳିରେ ଅଛେବିଛି ଅତ୍ୟାକ୍ରମ
ହେଲେ ପରେ କର୍ମମାର ହାତମ ମୁଦେଖ ସପଥ ହୋଇ-
ଦାମ ପ ଉଥରୁ ମୋହତମା ଅଳ୍ପ ଅଧାରିତରୁ ଦଠାଇ
ମୁକ୍ତାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଲୁଣିଅଣ ।

ପ୍ରଦୟନାର ସମ୍ବନ୍ଧର କୟାହିର ଘାଗା କ ୧୦ ରୁ ପରିକରେ
କ ୨୫ ରୁ କରିବା ଲିଖିଲା ବେଶ୍ୱାର ପୁଣା ଏହି ମାତ୍ରାକୁ
ଏହି ଅକେବେଳକୁ ଅନ୍ତରୀଳର ଲୁହାବାହେବା ସମ୍ମା-
ନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେସର ହୋଇଥିଲା । କହୁରେ କୋମ୍ପାର, ହାଇକୋ-
ଟିକ କୁଳ ତେଜିଯାବାହେବ ଓ ଅନେକ ମାତ୍ର୍ୟଗର୍ଭାଙ୍ଗବେ
ପାଇବ କରିଥିଲା ।

କୁରୀଶର ସମ୍ମାନ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁତାରୁ ଦେଇଗୋଲିପ୍ରକାଶ ପ୍ରାସାଦ
ହୋଇ ଗାହା ବିବନ୍ଦୁରଣ୍ଯୁବରାର୍ଥେ ଏକ ପଦକ ପ୍ରମୁଖ
ବିଦ୍ୟାଧ୍ୱାନୀ । ଜାହିନ ସମ୍ମାନ ଦେଇଗୋଲିପ୍ରକାଶ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏହି ଏକ ପଦକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଜାହିନ ଶାସ୍ତ୍ର
ବିଶେଷପ୍ରକାଶର କୁଣ୍ଡଳ ଜୀବିଜ୍ଞାନାଳୀ ଏକ ମଳ ୧୯୫୦
ସଙ୍ଗାତ୍ମା ଅରକ୍ଷନାର ତା ୫ ଦିନରେ ଛାତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରାସାଦ
ହୋଇଥାବୁ କଣ୍ଠସ୍ଥିତ ପଦକମନ୍ଦିନ ଲେଖା ଶାଲାକୁ ।

ଧର୍ମଶାଲା-ସମ୍ବାଦ ।

ବରତ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରତିକ ପଦମାଧରେ ଦୁଇ ହୋଇ
ଆଗିଥପଳର ମଧ୍ୟୋପକାର କରିଥିଲା । ଶୀଳ ପୋଷମାଳକ
ମୂର୍ଖ ର୍ଥିତ ହୋଇଥିଲ ନାହିଁ ସମ୍ବଲ ଏକପ୍ରକାରେ ଜୁବା
ଯତୀଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିକାଳକର ଏକପ୍ରକାର ବନ୍ଧ କରିଲାଗିଛୋଇ
ଅଛି । କେବଳ ଉତ୍ସମ୍ବଲ କାହାର କିମ୍ବା ହେଉ ପ୍ରାୟ ଜୀବ
ଯାଇଥିଲା ।

କଟକ ଜହାର ତାପ୍ତିରସାହିନ ଏହି ଗୋଲିରସାହିନ
ମାଳେ ଏ ଅକ୍ଷଳକୁ ଆସି ଅପରାଧ ଦରକାର ବାର୍ଷିକାରେ
ଏହି ଦିନର ଦିନ ମହାନାମାର ଉତ୍ସାହାର ଉତ୍ସାହା ।

ଧର୍ମଶାଳା ବାଟ-ଇନ୍‌ଡାର ବାଟଗୁଡ଼ ଦେଶପାତା
ହୋଇ ଅଧିକାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଅଭିଜ୍ଞାତ କାସ୍ତାତ କୋରଣୀ
ନିର୍ମିତାବ ବନ୍ଦୟ କରି ସର୍ବଜ୍ଞ ହୋଇଥାଏ । ଉଥାର
ବାଟ କରି କରିବାର କୁରୁକ୍ଷୁ ଗାହାର ପ୍ରଦୟକୁ ଆବର୍ତ୍ତନ
କରି ଦିଲ୍ଲି ।

ପଠାରେ ଶୁଣସଥାକାର ସହ୍ୟରେ ଯେଉଁ ପାତାଳ
ଖାତା ଏବଂ ଦିନକାରୀ ପତ୍ରର ସମ୍ବାଦକାର ଜାହିଁ
ଦୟାର ବିଷ ହୋଇଥିଲା ତାହାର ବାହ୍ୟ ଦୟାର ଅଧିକାର
ମହୋତ୍ସବ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଦିନର କଣାର ସମ୍ବାଦ
ଅଧିକାର ଏହି ପଥର ଓ ଉତ୍ତାପନକାର କର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲେ
ଯେ ଦୂରେ ଯାଇ ମାନ୍ୟର ଘୟବୋବ୍ୟୋମ ଶାକ ଅଗେ
ଖାଇଁ । ଯାଇମାନେ ଉଚ୍ଚ ପାତାଳା ଅପେକ୍ଷା ଗମନିକର
ଅଧିକ ପ୍ରସର କରିଛି । ଏହା ସମୟରେ ନଢ଼ିବ ପାତାଳ
ପରି ଅବସରେ ଧର୍ମଧାରେ ଅଶ୍ୱ ହେଲା ଏହି କାନ୍ଦ
କାନ୍ଦ ଅବଶ ଅକଳୀ ଦେଖି ଏହାକେବେଳେ ହତାତ କାନ୍ଦ
କାନ୍ଦ । ଏହି ଧର୍ମଧାରୀ ସମ୍ବାଦ ବିଦ୍ୟା କିମ୍ବନ୍ତେ ଏହି
କାନ୍ଦ କିମ୍ବନ୍ତେଲ କିମ୍ବାପ ଥିଲା, ମାତ୍ର ସେ ମେହେମେହେ
ଏହି ଦୟାର କର୍ମ ବରତ୍ତ ଥାଇଁ, ସ୍ଵତରଂ ସର ତିରାତ
ଅଧିକାର ଅବସରେ ସରାଜେ ସରାଜୀ ଲଜ୍ଜାଥାଏ ଏହି ଦୂର୍ଧାରା
ଫୋକ ବାରର ଦିଗାଟି ବରବା ତମେହେ ପୋରା
ଦିନକାରୀ ଭାବୁ ଅନ୍ତରେମାତ୍ରକିମ୍ବାଲୁ ମହୁ ଦିନକାରୀ
ନିଜ ମୋତ୍ତର ଅବେଳୀ କରିପଲେ । କିନ୍ତୁ ସବୁ ମହାଶୂନ୍ୟ
ଅଗ୍ରାମେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ଷର ମନ୍ତିରାରୁ କୋଧ କୁଣ୍ଡ କରି

ଏବାଦେଶକେ ସାରଗୁଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହି ସଙ୍କଳନ କଞ୍ଚାଗ ସେବକ
ମାଟିଧାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବାହା ହେଲେ ସାତିମାନବର
କରିବା ଦେବା କାରା ଏକ ହାତି ମଞ୍ଜୁଃ ପରିଷ୍ଵର ଦ୍ୱା-
ରାଜକୀୟ ସର୍ବିଂସ ଉତ୍ସବର ଉପରିତ ହେଲା ।

କଣ୍ଠରେ ପାଇ ଦଳିବାରର ଶୋଭାସ୍ଵ ପରଦିନର
ଦେଖି ବୁଝି ମଧ୍ୟ ପର୍ହିତ ପରାବାର ଘେରିବାରୁ ସୁନ୍ଦର
ପାଦକା ସାଧାରଣ । ଏବନଙ୍କ ଅସ୍ତର ଏକଷ୍ଟ କୋଣାର
ମାତ୍ର କଣ୍ଠରେ ପାଇ ବଜାନ ସ * ଓ ସମୟରେ
ପରୁଛିଲ ପରଦିନ ସବାଳ ସହିତ କମଳର ଅର
କେବେବେଣ୍ଟ ପାଇ ମଧ୍ୟ ପରୁଛିଲ ଅନ୍ଧାରେ ଆରିଖାସ
ମାନେ ଉଚିତ ପୃଷ୍ଠାର ମାତ୍ରିମାନକୁ ଦେଲେ ଓ ପାଇ-
ମାସୁର ଦେଇ ଗାତ୍ର କୋଣାର ଦେବବାର ଅନ୍ଧମାନ
ପାହରେ । ଦେବକ ଅନ୍ତ ଗାତ୍ର ନମନ୍ତ୍ରେ ଏକ ଅଶ୍ଵାପରକ
ଦେବାରୁ ଶୀଘ୍ର ଦେବାରୁ ମାତ୍ରିମାନେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ଗାତ୍ର
ଅନ୍ଧପାରକ କେବ ଶିଥେ ଅଥବ ଅନ୍ତ ଗାତ୍ର ପାତକର
ଦୂରଥିର ପଦରୀ କ ଦେଲେ ତିଥେ ପର୍ବତ ଦେଇ ଶିଥେ
ଏହି ଦୂରଥିର ଓ ଦୂରମୂର ପାଇ ଦେବବାରର ବର୍ଣ୍ଣ
ଗୋତର ଦୂରବାରୁ ଅବଧିକ ହେସ । ଦୂରବାର
ବହୁଲେ କି ଅର୍ଥ ଦୂରରେ ଥୁବ କର କର ନ ପାରୁ
ମେମାନେ ପଞ୍ଚମୁଖୀରୁ ନେଇଅଛି । ଦୂରମୂର ମନ
ଦେବକେ ଅବଦୀର ୫ ୫ ପଦରୀ ମାତ୍ରିମାନେ ଦେଲେ ଏହି
ଦୂରବାର ମାତ୍ରିମାନେ ଅନ୍ତ ଗାତ୍ର ଚଢାଇଲାର ଅନ୍ଧମାନ
ଦେଲେ ପ୍ରକେକ ପଞ୍ଚମୀ ଅଥବା ଲେଣ୍ଡରିବ କ ଦେଲେ
ମାତ୍ରିମାନେ ଗାର ଉପାର ଉପାରେ ଦଳମୁହଁ କରିଲୁ ଏହି
ବମେଦୁ ପାହାର ମଧ୍ୟ ଜାତାର କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ପଥର
ମାନେ ପୋକାର ଅଥବ ବସି ଅନ୍ଧମାନକ ଦେବା ଏହି
ଅହାରର କଷ୍ଟ ଦୂରମୁଖୀରୁ କରି ଅତିକର ଦେବାର
ଶ୍ରେସ୍ତୁର, ଅନ୍ତ ଗାତ୍ର ସମରେ ଦଳ କିମ୍ବ ମନ୍ଦିର ଧରେ
ଅମାନେ ଏ ସମ୍ମୁଦ୍ର ବଜାର ଦେଖି ଦୂରଥିର ପଦରୀ ମାତ୍ର
ମାନଙ୍କୁ ଦେବା ବାରର ଅନ୍ଧମାନ ଦେଲେ । କାହିଁ
କାହିଁ ଦୂରଥିର ପଦରୀ ପଦରୀ ମାମନ ଦେବା ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଧରେ ମାନଙ୍କନ ନୁହି । ବୁନ୍ଦର ବାଥର ଶୋଭା
ମାତ୍ର ଉପାରୁ ଦେଇଅଛି ।

ପ୍ରେସିପାତ୍ର

ପହିପ୍ରେରବକ୍ଷ ମହାମର ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଦାୟୀ କୋଷ୍ଟ ।

ପୁଜନୀୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ଉତ୍ସବାଧୀନଙ୍କା ସମ୍ମାନକମଳା
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିବରେଣ୍ଯ

ନମ୍ରାଳିତ ଅଶ୍ଵପ୍ରଦଳକ ବିଷୟ ସୁତ୍ତି
ଆପଣଙ୍କ ତରଦିଲଖ୍ୟାତ ପଦିରେ ବିଜ୍ଞାନ
ଦେଇ ଆମ୍ବର ପରିଶ୍ରମ ଆଶାକୁ ସଫଳ
କରଇବା ହେଉନ୍ତା । ସାନଙ୍କେମୁଣ୍ଡି ତାଳୁକ
ପଦୁଳାଦୟର ନବାବ ସେବାଯାଇ ଜାମାନ
କଣେ ଶୈବମାତାବଳ୍ୟୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଚୀ
ମା ଲାଖ ସଠାରୁ କୁଟୁମ୍ବହିନ ଅଗରହୋଲ
ଏହି କର ଲାଗିଥିଲା ମର କରିବେ ଅରାଧ

ଦର ଅଛି ପ୍ରାୟ କ ୩୦ ଟଙ୍କା ଦେବା ହୁଏ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୁହଣୀକୁ ପ୍ରତିବନସ ହାୟଂଜାଳ
ପ୍ରାୟ ୩୮ ଟଙ୍କା ଠାରେ ଏକଟଙ୍କାର ଲୁଚ୍ଚ
ଜୀବ ମୋହ ଜାତହୋଇ ତାହାର କଷାଣୋଳ
ପୁଣ୍ଡରେ ବିଶୁଦ୍ଧଗୁଲା (ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵ
ବାଣୀ) ଦଠାତୁଣ୍ଡର ଦେଇମାଣେ ମଜୁଳ
ଜୀବ ଦୂରକର ସେହିକାଳରେ ଉତ୍ତର ବୁଦ୍ଧି
ଯାତ୍ରା କରିଥିବା କାମନାପୁ ଜନମାନଙ୍କ ବାର୍ଷିକ
ସଂଧିଯୁ ମାନଙ୍କ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ବୁନ୍ଦା
କରୁଥାଇବୁ ସେହି ବୁନ୍ଦା ହାର ସେମାନଙ୍କ
ଉପରୂପରି ପୂର୍ବକ ଶୀଘ୍ର ଘେଗାଇ ଉପର୍ଯ୍ୟମ
ଲାହ ଦେଇଥାଇ । ଏହି ଦେଇ ଏହାଙ୍କ ବିକଟକୁ
ପ୍ରତିଧିତ ଘରାଖକ ମେତେ ପାପାୟାର ବର୍ତ୍ତ
ଅଗ୍ରହୀ । ଏ କି ଅସୁର୍ଯ୍ୟର ବିଶ୍ୱାସ । କାମନାପୁ
ଜନମାନଙ୍କ ବିନା କିଞ୍ଚିତାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟମ
ପ୍ରଗ୍ରହ ଦେଇବ ବୁନ୍ଦାଇନ୍ଦ୍ରି । ଲାହ ବିନାପୁରି

୩୧୦୯୦ } ବିଷ୍ଣୁ
ଆମର ତାଳୁକା } ଶାମବର୍ତ୍ତତ ତାଳୁ
ବୋଇବାଣୀଗ୍ରାମ } ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାପି କଲେନ୍ଦ୍ର
ମନ୍ଦିର ।

ମହାଶ୍ରମ

। ৭ । বুজঙ্গ জনিবাস্থা বহুবিজ্ঞ
বর্ষমানাধ্যপতি মহাবলাঙ্গ শুকু কৃত
থিবার কল ধার্মাবলক্ষ্মী অভিদ্য নাহি' এ
কলারে পাতশচূড়াটি মহুজা ও প্রাপ্ত লুট
গৈছুকার লেকে বাস করন্তু। এপ্রস্থনে
নাকাচারিলোক অভিন্ন। এই কলার বদি
মাক আয়ু ৩ ১৩০০০০৯ বা মোটে বদি
মানাধ্যপতি মহাবলাঙ্গ জনিবাস্থা দৃষ্টি দেয়
মধ্য এ কথা মনুষ্যমানক শিখা।
কৌশল পুরণোবৃত্ত হোৱ নাহি'। ক
ধৰণ এ কাজারে কৌশল পামান্তু
প্রাইমেশ মূল পর্যবেক্ষ নাহি' এপরি
লোকমানজৰ বিদ্যা শিখা যেহেতু
ভূবন ভাবা পাঠকমানে বহুচেচে
পাইবে। বোধ হৃত প্রাপ্ত কর্মক
অনুস্থানবে এবৃষ্ট হোলার্থু কারণ ১
মহাবলাঙ্গ বর্তমান কেনবগতা পুরু
মাধিক ক ১০ লা কুনা দেবে অভিন্ন
কঠক কলেক্ষণ্যে প্রযুক্ত নিম
গত চৰণবার কুলা একালীক ক

କବି ଅଛିଲୁ ଏବୁଥ ସ୍ଵରେ ମହୁ ବ୍ୟକ୍ତାକ ନିଜ-
କଷମିଲେବଳ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦିତ କୁଣ୍ଡଳ ହେବା
ମୂର ହେବ କାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବଳର ପ୍ରାମୟ
ସବମାନେକର କୁଣ୍ଡଳ ମଜ୍ଜଳକ ବାଦରବଳସ
ଏଠା ପ୍ରାମୟଲେବମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଶିଖ୍ୟ ଦେବା-
ବିଷୟରେ ଉତ୍ସବ ହେବ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମ ଲଜର
କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରାପନ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ମଜ୍ଜଳ କରିବା ଥିଲେ ସ୍ଵଧୀ ସବମାନେକର
ଯାଏବ ସବପଦିତ ଅଧିକ ପ୍ରଦେଶ କରିଥିଲେ
ସବପ୍ରଦେଶ କେତେବେ କମାଦାର ଏ ପ୍ରକା ଏ
ଏଠା କରେଥିଲୁ ଅମଲାନାନେ ଉପରୁତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଉପରୁତ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣାପନ ବିଷ-
ସ୍ଵରେ ସବପଦିତ ମହୋଦୟକୁ ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ
ପ୍ରଦାନ କଲେ ଅଗ୍ରଦୂମାତ୍ର ତା ଏ ଉତ୍ସବରୁ
କୁଣ୍ଡଳାର୍ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିପ୍ରମା-
ଦ୍ୟାହୀ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଚଢ଼ିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏକାଜୀବନ ଅଟିଲୁ ସ୍ଵଲକ୍ଷ୍ୟଦିକରେଣେବା-
ନିବିଷ୍ଟ ସ୍ଵଲକ୍ଷ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରର ଚଢ଼ିଥିଲା । ନୂହନ-
ବୁଦ୍ଧପୂର କିମନ୍ତେ କେତେବଳକୁ କୁଣ୍ଡଳାମାନ-
କିମନ୍ତେ କାହିଁ କାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅବାୟ
ଦେଇଥିଲୁ ଦେବା କାହିଁ ସବର କୁଣ୍ଡଳାପୂର
ହୋଇ ଆରବ ପାଇବନ୍ତିମାନ ଟେଠେକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହି ଦେବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଣିବା ଏହି ଶିଖିବ
ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଛିଲୁ ଏ ଏଥିରେ
ସ୍ଵଧୀ ସବମାନେକର ବେଶକେତ୍ତା ଏ ବାରୁ
ଗତାଥର ମିଶ ଦେଇଲୁକିର ଆ ବେଶକେତ୍ତା
ଅଟିଲୁ, ଆ ବେଶକେତ୍ତା ନିଜେ କୁଣ୍ଡଳାକାଳୀ
ପୁରୁଷ ଯାଇ କୁଣ୍ଡଳାମାନ କମର ଅଛିଲୁ ସର୍ବ-
ରେ ଏହି କୁଣ୍ଡଳାମାନ ହୁଏ ରହିର ବନୋ-
ବନ୍ଦୁ ସରର ସେକେତ୍ତା ଏ ଆ ସେକେତ୍ତା
ବରନ୍ତୁ । ପ୍ରଥମତି ସବମାନେକରର ଏହିବ୍ୟ
କୁଣ୍ଡଳାର କାହାକୁ ଧରିବାକାହିଁ ଦେଉ-
ଅଛି ।

ଏହି କୁଣ୍ଡଳ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଅମାଲପାଳନବାସୀ
ଦେବାମୟାନ୍ତିର ଦେବାର ଟେଲ ଗୋଟିଏ ଏକ-
ବାଲୀନବାନ ଦେଉଅଛି ।

**କୁଣ୍ଡଳ କିମନ୍ତେ } ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ବିଶମଦ
୨୧୦୧୫୦ } ଶା ନିଜାନନ ଜେନା**

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ର ।

- ବାରୁ ପ୍ରେବାନ୍ତାମାନ ଦାସ ହୋଇଲା ୧୦
- ବାରୁ ପ୍ରେବାନ୍ତାମାନ ଦାସ ୧୦
- ବାରୁ ପ୍ରେବାନ୍ତାମାନ ଦାସ ୧୦
- ବାରୁ ପ୍ରେବାନ୍ତାମାନ ଦାସ ୧୦

ବାରୁ ପ୍ରେବାନ୍ତାମାନ ଦାସ ହୋଇଲା	୧୦
ବାରୁ ପ୍ରେବାନ୍ତାମାନ ଦାସ ୧୦	୧୦

ଏହାହାର କୁଣ୍ଡଳାମାନ ଦିବ୍ୟକ ଓ କାନ୍ତିର-
କାନ୍ତିର କଣ୍ଠାନ୍ତିର ସେ ଅନ୍ତର ଥି ବିନ୍ଦୁ-
ଲକ୍ଷିତମରେ ବୁଦ୍ଧଦନରୁ ପାତ୍ରର ଅଗ୍ରନ୍ତ ସହ
କେହି କାନ୍ତି ଉତ୍ସବରୁଥେ ଆକାଶ ମଧ୍ୟରେ
ଆସେଇ ବରନ୍ତି ଦେବେ ଅମ୍ବେ କାନ୍ତି
ଟେଠେକୁ ସୁରଥାର ଓ ତାଙ୍କ ଅର୍ପଣା ଦେବୁ ।

୧ କୁଣ୍ଡଳାମାନ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ସତର ଅଛି ।

୨ ପରାମାର ଗୁଣ ଓ ଧାରାନ୍ତି ।

୩ ସବାଜାନ ଓ ସପ୍ତକ ଦେବକା ।

୪ ଅଳ୍ପଟ ଉତ୍ସବମାନ ଦେବ ଅହାର କାନ୍ତି ।

୫ ସବାଜାନ ସମୟେ ପୁରିଯାଏ ।

୬ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ସପ୍ତକମାନ ଓ କାନ୍ତି ।

୭ ବୁଦ୍ଧାନାଥ ମହାନାଥ ମହାନାଥ ।

୮ ବୁଦ୍ଧାନାଥ ସମୟେ ପୁରିଯାଏ ।

୯ ବୁଦ୍ଧାନାଥ ମହାନାଥ ମହାନାଥ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କୃତନ ପୁସ୍ତକ ।

ବନ ବା ନା ନା ଟ ବ ।

ବନକ ପ୍ରଥିତିରୁକୁଣ୍ଡଳ ସହାଯୀରେ ବିକ୍ରି-
ଥାଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଟ ୦ ୦
ବାରିଥାମାନ ମାତ୍ର । ମୋଦେଲ ସବାରେ କାନ୍ତି
ମାସିକ ଟେଙ୍କା ଲାଗିବ ।

ଶାକୁଣ ଲାଲା ।

ଶାକୁଣର ବାଲ୍ୟଲାଲା କାନ୍ତିରକରେ
ପରିଲ ଓ ସୁଲକ୍ଷଣ ରାଘାରେ କର୍ମିତ ହୋଇ-
ଅଛି । ଯାହାକାଲକର ଏବା ଗୋଟିଏ ଆଦ-
ବିର ଧନ ଅଟେ, ଏବା ଅପର ସାଧାରଣ ଏ
ଗ୍ରହ ଥାଇବାରେ ବିଶର ସୁଲେଖକ ଜାହିଁ ଥିଲେ
କାହିଁ ର ସୁଲର ଅରିତ୍ୟ ପ୍ରାପନେବେ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମୁଖ୍ୟ ଟ ୧ ।

ବନକ ପ୍ରଥିତିରୁକୁଣ୍ଡଳ ସହାଯୀରେ
ବିତ୍ତି ଦେବାର ।

ବିମୁକ୍ତିର ସରଜାନ ସବୁ କରେ ନିମିତ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅମୁଦେବାନରେ ମୋଜୁନ
ଅଛି । ଯେତୁମାନକର କେବାକୁ ନାହା ହେବ
ସେମାନେ ଭାବିତ ମୁଖ୍ୟରେ ପାଇ ପାଇବେ ।

ପ୍ରସିଲ ।

ଆଲମାର, କୁଣ୍ଡଳ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, କାନ୍ତି, ପିତ୍ତବ୍ୟ,
କଟ ଓ ପଳକ, ମେଜ ଓ ସଫାରମେଜ ।

ଏବା ସବୁ ସାନ ଓ କଟ ଏବା ମଧ୍ୟକରିଯା
ରକମର ଅଛି ।

୧ କପିନେରାର ନନ୍ଦ ।

ଧର୍ମମରମତ ।

କାନ୍ତିରକାର ହେଠ ବନ ଧର୍ମମରମତ
ଭରମରୁଥେ ମରମର ହେବା ଏମାନ ସମ-
ସ୍ଥିର ପାଇସିବାର ହେବ ବନୋବସ୍ତୁ ଏ
କରିବାରେ ଜ ଶୁନାରୁ ଅମ୍ବେ ପାତ୍ର ମରମରକର
କାର୍ଯ୍ୟକରିବା କରିବାରୁ । ସାମାଜିକ ଦେବକରେ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପୁର୍ତ୍ତିବା ।

ପୃଷ୍ଠା ୧
୧୫୯ ଜୁଲାଇ ୧୯୫୨

ଅଞ୍ଚଳ ପାତ୍ରକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ଟଙ୍କା
ପ୍ରାତିଶୟ ୩ ଟଙ୍କା

ଅଜିତାରୁ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟକଲୟମାନ ହିର୍ଗୋପାଳ ଉପନିଷଦରେ ଦିନ କି ବନ୍ଦ ହେବା । ଅଗମି ସୋମବାର ପ୍ରଥମପୁରୀ ହେବ । ଦେଶମାନ ପମ୍ପେ ପୂର୍ବାର ଆୟୋଜନରେ ୨୮ ଟଙ୍କା ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କରିବାରେ ଅଜିତାରୁ ଅବବାସ ପାଇଲେ ସୁରଖା ଅମ୍ବେ ମାଜେ ମଧ୍ୟ ବୁଲାଯାଇବାକ ସବାରେ ପାଠକମାଳ ବିତାରୁ କବାୟି ପରିଷକ କରୁ । ଅବବାସକେ ଶୁଣି ନିଯମିତରୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବେ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ ଜଣାଇଅଛି ଏ ଜିଜ୍ଞାର ଜଣେ ବଡ଼ ଜମିଦାର କାରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦୁମରବର ଗତ ରବବାର ଧେର ସୁତରେ ଆପଣା ଘର କେନ୍ଦ୍ରିତକାରୀରେ ହତାହ ହେଲାରୀ ସେମରେ ପରିଲୋକ ଗମନ ହଲେ । ଜଗନ୍ନାଥ କାରୁ ସ୍ଵପ୍ନୁ ବଡ଼ ସୁଖଧାରି ଅଛି କ ଅନ୍ତରେସେ ସୁରଗାୟ ରୁଧାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାରୁ ପରିଷକ ରାତରେ କରିଥିଲେ । ଜାହାଜର ବିପରୀତ ପ୍ରାୟ ପରିଷକ ହେଲାରୁ କରିଥିଲେ ।

ଗଲା ଶନବାରତାରୁ ସୋମବାର ପରିଷକ ଏଠାରେ ଲଗାଣ ହେବ ହୋଇଥିଲେ ଏହି କିମ୍ବରେ ରବବାର ସଥରେ ରାତ୍ରି ଦୁଷ୍ଟି

ହୋଇଥିଲେ । ଏହାବୁଗୁ ଫର୍ମଲର ବିଶେଷ ଉପକାର ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଶାରଦ ଫର୍ମଲ ଏଥର ଏକପ୍ରକାର ନିର୍ବପଦ ହେଲାବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରେ । ଆପାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟାମଧିରେ ଆଉ ଏକଥର ଦୁଷ୍ଟି ଦେଲେ ଆଉ ବାହାର ଗୁଡ଼ାର ବରବାର ବାଟ ରହିବ କାହିଁ । ଉପରମାନରୁ ଏ ଦୁଷ୍ଟି ବିଶେଷ ଦେବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ନାହିଁ କାରଣ କଣାରେ ସାମାନ୍ୟ ଜଳ ଅବିଥିତ ।

ଲିଙ୍ଗାନ୍ତିପରେ କୁରକାଇନର ବାରବାର ଦିନ ଦେବା ଏହି ସେତାରୁ ସଲଦ ମୂଲ୍ୟରେ ଅନେକ ମାଲ ଭାରତବର୍ଷରୁ ଆମଦାନା ଦେବାରୁ ବଜାଳାର ସରକାରୀ ବରିଗୁର ଅୟ ପ୍ରକର ବଜାଲେବ ଦୋରଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଗତବର୍ଷର ବଜାଲେବ ପ୍ରକାଶ ସେ ଲକାର ଆମଦାନା ଜଣା ପଡ଼ିବାର ଅରମ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ସରକାର କୁରକାଇନରେ କ୍ଷତି ପଡ଼ିବାର ଯେଉଁ ଦୟା ଦ୍ୱାରା କାରା କରିବାର କରିବାର କାହିଁ ହେବାର କାହିଁ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏ କଥାକୁ ବିନ୍ଦୁର କର ସେବେ ସୁଦେଶୀୟ ବଜାଲୁ ଆପଣା ପ୍ରଦେଶକଳ ଦୁଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଦେଖୁବେ କରିବେ ବିଦେଶୀୟ ଲୁଗାର ଶର୍ତ୍ତ ଭାଗ ଦୋର ଯିବ ଏହି ସେହି ପରିମଣରେ ସୁଦେଶର ଭବନ ହେବ ।

୧୯୫୦ ଅନୋବର ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ବାରବାରେ ଏକ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ସ୍ଥଳର କୁହାୟାଶେଖା ଦିଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟକ ଦୂର ଶ୍ରେଣୀ ଅଗମା ଏପ୍ରେଲ ମାସରୁ ଶୋଇବି । ଗଜାମାନେ ଶିଖିର ଦେବେ ପ୍ରକାରର ବିପରୀତ ମଙ୍ଗଳ ତୁର୍କ ରାତ୍ରି ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶିର ଦେଇଥିଲା । ଅତ୍ୟାବଧ ଶିଖା ଗତଜାତରେ ଦେଇ ରାତ୍ରି ପରିଷକ

ପ୍ରଜାକୁ ଛାଇଶିଥା ବିଷୟରେ ଛାଡ଼େଇଲା
ଦେବା ଘେଣିବି ଆଉ ଗେହ ଅଖିଳ ପଣ୍ଡିବାକୁ
ଲାହା ବିଲେ ଗହିଁରେ ଲାଥା ଦେବାରୁ ହତକୁ
ନାହିଁ । ମସୁରବଜାର ମହାରାଜା ଅନ୍ତରେ ପ୍ରସାବ
କରିଅଛନ୍ତି ସେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବ ନିମନ୍ତେ ଉଠିଲେ
ସୁରତ୍ତ ଡେପ୍ଟିଇନିଚ୍‌କୁ ରହିବେ ଓ
ମୋଟାବଳରେ ଆଧିଗୋପି ମଧ୍ୟରେ ଇଂରାଜି
ପୁଲ ପିଛିବା । ଏ ସମ୍ବାଦରେ ସମସ୍ତେ ଆଜନକ
ହୋଇ ଶା ମହାରାଜାଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ କରିବାକାରୀ
ଯେ ଧନ୍ୟବାଦ କରିବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । କାରିବା ମୋଟାବଳ ଥିବାରୁ କଥା
ଶୁଣଇ କମ ପଢ଼ିବ ଅନେକ ବାଲକଙ୍କ ପନ୍ଥରେ
ଏହା ଶାମାଜିନ୍ ସୁରଥା ନହିଁ ।

ସତ୍ୟଦିନାରୁ ଏକବନ୍ଧୁରୁ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି କି
ସେଠା ଗୋପିନାଥ ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦର ଭାବ
ଏକ କମଟୀ ହସ୍ତରେ ଯାଏଛି । ଏଥାରୁ
କମଟୀର ଜୀବ ମେମରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର-
ଜଣ ଅନେକଦିନ ଦେଲା ମର ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ସେମାନଙ୍କ ଘୁମରେ ନୂତନ ମେମର ଅବଧି
ନିଯମିତ୍ତ ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କେ-
ବଳ ଏକଳଙ୍କ ମେମରହାରୁ ସମକାର୍ଯ୍ୟ ବୁନ୍ଦୁ-
ଅଛି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବ ରୂପେ
ଚାଲିବା ସମ୍ଭବ ନୁହୁଳ । ଏବଂ ମୃଦୁ ମେମରଙ୍କ
ବରଖାସ୍ତ୍ର ଦୂରଜଣ କର୍ମଶୂରଙ୍ଗେ ଅବଶେଷ୍ମୁ ମେ-
ମର ଅଳ୍ୟ ନୂତନ ମେମର ନିଯୋଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅପେକ୍ଷା କି କର ପୁନଃବାର ବିଯୁକ୍ତ କରିବାରୁ
ଲେବବର ଅସନ୍ନୋଧ ଜାର ହୋଇଥାଏ ।
ଉଥୟକୁ ମେମର ଶୌଦ୍ଧ ନିଯୋଗ ଦେବା ବିଷ-
ସୃଜେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଅଳ୍ୟରେ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି
ଆମମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ପଞ୍ଚପ୍ରେରକ ସେବେ
ବାସ୍ତଵରେ ସତ୍ୟକାଦିକମରଗ ହିତାକାଳୀ ଅଟକିନ୍ତି
ତେବେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଳ୍ୟମେବଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ
ଜୀବଜନସାହେବଙ୍କ ପକଟରେ ଆବେଦନ
କରନ୍ତି ଭାବା ହେଲେ ଅଭିନାସ୍ତାରେ ପ୍ରଭା
ବାର ପାଇବେ । ସମ୍ବନ୍ଧିତଯୋଗେ ଭାବାକ
ଆମ ତାହା ହେବ ନାହିଁ ।

ଶର୍ବବସର ପୁଲିସକାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟବିବରଣ
ଧାଠକରି ଆମୁଦାନ୍ତକ ଛେଟିବଳ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହେବାର ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ । ଭାଙ୍ଗ କବିରଣ
ଆନାବଶ୍ୟକ ମତେ ପାର୍ଶ ଓ କରସ ହୋଇ
ଅଛି ଏବି ଅପରାଧ ଜଣା-ଅଧିକ ହେବାର

ହେଉମାନ ସମ୍ବୂଧନକରୁଷେ ଲେଖାଦୋଇ
ନାହିଁ ଉଦୟାତରୁ ଅନ୍ତାବଶ୍ୟକ ବିଷ୍ଣୁମାନ
ପରିଦ୍ୟାଗ କରି ନାନା-ଶ୍ରୀର ଅପ୍ରଥିତ
ପରିବା ଦାର୍ଯ୍ୟ କିପରିମାଣରେ ଅପ୍ରସରିତୋଇ
ଅଛି ଓ ତହିଁରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ବା ଅକୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ହେଉମାନ ସମ୍ମେଷ ଓ ମୁଖ୍ୟଙ୍କର
ରୁଷେ ଲେଖିବାର ଥିବେଶ ହୋଇଥାଏ ।

ସମସ୍ତପ୍ରକାର ଅପରାଧର ସଖୀ ପୂର୍ବ ଛନ୍ଦ-
ବର୍ଷରୁ କମାଗି ଦୂର୍ଦ୍ଵେଶ ଅସିଥିରୁ ଗଲ
ବର୍ଷ ୨୦୭୦ ହୋଇଥିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ
ବର୍ଷରୁ ୧୯୭୦ ଏବଂ ତହୁଁ ପୂର୍ବବର୍ଷରୁ
୨୫୮୦ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲ । ଜୀବିଦ୍ୱାସିକର
ଦୂର୍ଲିଖଦେଇ ଅପରାଧ ବଢ଼ିବାର କଥା
ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ଜ୍ଞାନାଳାରେ କଇଥା
ସଖୀ ବୃଦ୍ଧି ହେବାହାର ଏଥିର ଯୋଗବତ
ହୋଇଥିଲ । ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ପ୍ରଦେଶରେ ତୁଳନ
କରିବାରେ ବଙ୍ଗଲାର ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସରଥ
ହୋଇନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେବଳ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଛାଡ଼ି
ଆଇ କୌଣସି ଶ୍ରାନ୍ତ ବିଶେଷ କରସ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଗବ୍ରିମେଲ ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥ
ବାବୁ ଆଶା ହେଉଥିଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଦିଲ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ପୁରୁଷଙ୍କର ଜମିଦାରସତ୍ତବ ଗଲାମାସରେ
ବଜାପ୍ରଦେଶର ମାନ୍ୟକର ଲେଖେନ୍ତି ଶବ୍ଦ
ଶ୍ରୀରଙ୍ଗ ନିକଟରୁ ଏହି ମର୍ମରେ ଏକ ଆବେଦନ
ପଦ ପଠାଇଅଛନ୍ତି କି ଏକଙ୍କିତାର ମାଲଗୁଜାହା
ଓ ପଥକର ଅନ୍ୟଜିଞ୍ଚାର ଶକ୍ତିଶାଖାନାମେ
ଦାଖଲ ରଲେ ସରକାରୀ ହୃଦ୍ରିଦ୍ଵାରା ପାଦ
ପ୍ରେରଣ ଦେବାର ପେଇଁ ନିୟମ ଥିଲ ନୂତନ
ନିୟମଦ୍ଵାରା ଗାଢା ରହିବ ଫୋରଥିବାରୁ ଜମି
କାରିଙ୍କର ବକ୍ତ୍ଵ ଅସୁଧା ହୋଇଥାଏ । ଏହାର
ହୃଦ୍ରିରେ ସରକାର ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟକାରେ ଦୂରଅନ୍ତ
ଲୋକାଁଁ ଖଣ୍ଡା ନେଇଥିଲେ । ମହାରାଜହାନ
ମଧ୍ୟଧିକ ମାଲଗୁଜାହାର ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାଦି ପଠାୟିବାର
ନିୟମ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ରହିଛି ଶକ୍ତି
ଶକ୍ତିକଷାରୁ ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଅଟିର । ଅର୍ଥାତ୍
ହୃଦ୍ରିଶର୍କାରୁ ଅଠମୁଣ୍ଡ ଅଧିକ ପୁରୀ ଏକାବେଳମେ
ଅନେକ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ନିୟମ କାହିଁ
ଅତେବେଳ ମାଲଗୁଜାହାର ପଥକର ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାଦି ହୃଦ୍ରି
ଦ୍ଵାରା ପଠାୟିବାର ନିୟମକୁ ପକରି କିମ୍ବା
କାରିଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅନ୍ତି । ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା

ନିଲାକୁ ସୁଧଳାର ଜାହିଁ ପରାରେ ଧିଦେବ ନାହିଁ
ମନିଆର୍ଥୀର ପ୍ରଥା କେବଳ ଅନ୍ୟବୀଳା ପଠାଇ
ବାର ସବ୍ରା ସବାଶେ ହୋଇଥାରୁ ଅଧିକଟିବାଏ
ପ୍ରଚ୍ଛତ ଉପାୟ ହୁଣି ଅଟଇ ଉଚିତ୍ୟ ପ୍ରଥା
ପ୍ରତକଳା ରହିଲେ ଜମିଦାରମାଙ୍କ ନିଲାନାସ୍ତି
ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ଅନର୍ଥକ ଗନ୍ଧର୍ମରେ
ପଡ଼ିବେ ଜାହିଁ । ନିଦିଷ୍ଟାବନରେ ମାଲଗୁଜାର
ଉତ୍ତରାଧି ଦେବାଗାର୍ମ ସେପୁଲେ ସରଗାର
ଜମିଦାରମାଙ୍କୁ ଆଇନମରେ ନାଥ କରିଅନ୍ତରୁ
ସେପୁଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁଖିତ୍ଵ
ଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଧିକ ଉଦ୍ବନ୍ଧର୍ତ୍ତରେ ପଡ଼ିବା
ଭଲ ନଦିର ।

ବଜୀମୁକୁଷିତିରାଗର ଗତବର୍ଷର ବିବର-
ଶରୁ କରାଯାଏ ସେ ରେମପଣାର ନିବାରଣ-
ଦିଷ୍ଟରେ ଯେଷବୁ ପିଲାଙ୍ଗା ହୋଇଥାରୁ ଛାଇରେ
ପରଶେଷର ସଙ୍ଗଳର ଆଶା ଥିଲେବେଳେ ଅବସ୍ଥା
ଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରହ ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ ।
ସରସମନାମକ ଘାସର ଗୁପ୍ତ ବର୍ଚମାନରେ
ପକଣା ସ୍ଵରୂପ ଦୋଇଥିଲ ଥାଣିକ ସଫଳ
ହୋଇଥାରୁ । ଏ ଘାସ ଗୋରୁମୁଖ
ଜୀବନ୍ୟାକିଲିବାର ଏକ ଗୋପନୀୟ
ଜର କାର ବିଶ୍ଵଶତକ୍ରିୟାର ନକ୍ଷା ବିଦ୍ୟା
ଏହି ଘାସ ଗୋରୁକୁ ଖୁଆଇବାରେ ଦୂଧ ବୁକ୍
ଦେବାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଅଥବ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମା
ଏ ଘାସ ସ୍ଵର୍ଗ । ସରସମ ଘାସ ନୃଷ୍ଟରେ ମାରାପ୍ରତି
ଟେ କା କାହିଁ ହୋଇଥାରୁ । ଶିକ୍ଷୟରଠାରେ
ଯେଉଁ ନୂଆ ପ୍ରକାର ଲଙ୍ଘନ ଗଢା ହୋଇଥାରୁ
ଦରିଜାଗର ତାତ୍ତ୍ଵର ବାଦେବ କହିର ପ୍ରଶଂସା
କର କହିଅଛନ୍ତି କ ଏ ଲଙ୍ଘନ ଏତେ ଦାଳକା
ସେ ସାଥୀରଣ ଲଙ୍ଘନ ଟାକାବା ବଳନ ଅନା-
ପ୍ରୟୋଗରେ ଏହାକୁ ଟାକାଅଛନ୍ତି ଅଥବା ଏଥରେ
ବୁଝ ଭଲ ହେଉଥାରୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଞ୍ଜାମ୍ବା-
ମଧ୍ୟରେ ଜନ୍ମ ପ୍ରମୁଖ ବରବାର ଗୋଟିଏ ବଳ
ସଫଳ ହୋଇଥିବାର ବିଶ୍ଵର ମୁଅଳ । ମାନଙ୍କ
ଗୁଣିକର ଖରସତ୍ତାପ ବେଳବାରା କରିବାର ଧଳ
ପ୍ରକାମାଳେ କ ବୁଝିବାରୁ ସରକାରରୁ ଯେତେ
ଦାଢ଼ ଗୁଡ଼ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲ ସେଷବୁ ମହି-
ଣକୁ ଦୁଇବା ଅତ୍ରେଲଟଙ୍କା ଦରରେ ଦିଲାଦ
କରିବେବାକୁ କୃଷିତିରାଗର ଅଧ୍ୟୟ ପ୍ରମ୍ପାକ
କରିଥିଲେ । ଏଥରୁ ଲେଖେନେମନବର୍ତ୍ତନ
ସଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି କ ଅବାରଣ କାହାରୁ କ
କରିବାଠାର ବିଶ୍ଵଦେବା ଭଲ ମାତ୍ର କୁଷିମାଳାକ

ଭିପକ୍ଷାରଗା ଦେଖାଇବା ବାହୁମୟ
ସେପଳେ ଅଜ୍ୟଦେଶର ଗୃଷ୍ମମାନେ
ହାତ ଲାଭ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବଂ ଏଠାରେ
ଓ ଏ ଶେତମାନଙ୍କରେ ଏହାହାର ଉଧ-
ଦେବୀଥିର ସେପଳେ ସାଧ୍ୟାରଣ ଭାଇକ-
ର ଏହାହାର ଅବଶ୍ୟ ବିହୁ ଭିପକ୍ଷାର
। ଯାହା ହେଉ ସମ୍ମରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ
ଏ ଏଥର ପଞ୍ଚମୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା
ଏହାହାର ପୁଣ୍ୟଳ ଫଳବାର ଉତ୍ସାହୁଥିଲା ।
ତୁ ପରାମାରେ ସରକାରଙ୍କର ବାର୍ଷିକ
ଜୀବ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେଉଥିଲା ।

ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସାଜା ଭାବକଥରେ ମଣି ହାର୍ଯ୍ୟ
ଦିଲୁଖୁବାବୁ ତିଥ କମେଶ୍ଵର ଆଜନ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ତିଳୁ ସଜ୍ଜର ଶାସକକାର୍ୟ ଏଥୁ-
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଭଲ ହୋଇଥାଇ ଏବଂ ଏଥିରୁ
ଆନ୍ତର ଦିନର ଏବଂ ସଜ୍ଜର ଆୟକାଂଶ
ସାଥୀରଣ ହାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ହେବାର ଦିନର ।

ପକ୍ଷୀର ସଜାଳ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପୁନଃପାର
ସାବଧାନକର ଦିଗ୍ବୟାପାଉଥିଲୁ କି ସେମାନେ
ସଂଶୋଧନ କି ଦେଲେ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରୁ
କାହାକୁ ଅପଣା ସମ୍ଭବ ରକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବା
କରିବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ ।

କାନ୍ଦଗୀର ପୁରସ୍କାରର ଅଣ୍ଟର ବ୍ୟବ-
କାରରେ ନିମତ୍ତ ଦେଖାସାଏ ଏବ ସେ ପରି-
ଶ୍ରମ କରିବାକୁ ଓ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ
ଲାଭକ ଅଟନି ।

ପିତ୍ରଜେଟେଷ୍ଵ ବୃଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ନିଷ୍ଠାତ୍ସବା
ଦେବାଳ ବା ସୁପ୍ରଶ୍ନମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ସେମା-
କଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତଥ ବିଶ୍ଵର ମହୋଦୟ
ବିଶେଷ ସମ୍ମାନ ଦୋଷଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କମ-
ଧରେ ରାଣ୍ଡ ସାହେବ ବାବୁ ଗୋଟିକାଥ ଗୁରୁ
ବାବୁ ବଳମାଳୀ ମିଶ୍ର ବାବୁ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶ୍ର ଓ
ବାବୁ ଦାଶରଥ ପୂଜାହାରୀଙ୍କ କାମ ଦେଖି
ଅନନ୍ତର ହେଲୁ ।

ସହିତୁବାର କଥ୍ରୁତ ଦୁଆର । ବାଲେଶ୍ଵର
କଲେକ୍ଟୁର ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଷେଳଗୁ କୃଷ୍ଣ-
ଜଳ ନିଅଷ୍ଟ ସେବାରୁ ଲୋକେ ଗଡ଼ିଆ ପୋଖରୀ
ଇତ୍ୟାଦିରୁ ବିଳକୁ ଜଳ ବହନେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ
ଅସୁଦିନରେ ମୁଖରଣୀ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଅଳ୍ପ
କାହୁଆଳଙ୍କ ବହିଲୁ ଛାଦା ଧାନକରିବାରେ
ପାତା ବୁଦ୍ଧି ଦେଇ । ଧର୍ମରେ ଯାଉଛିଦେଇ
ଓନ୍ନତି ଅଥବା ମାତ୍ରଥିଲା । କୁରବେଗର ମଧ୍ୟ
ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସନ୍ ୧୦୮୦୯୫-
ରେ ମୃଦୁ ମଧ୍ୟା ୧୯୧୦୩ ମୂରା ପ୍ରତ୍ୟେବେ
ଏବର୍ଗ୍ରେନ୍‌ଟ ହେଲା ।

ଲକ୍ଷଣପୋକ୍ତୀଙ୍କ ବିଷୟ ପୁଅର୍କରୁପେ ଜଳ-
ଶ୍ରୀମେଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵଧୀନରେ ଥାଏ । ଓଡ଼ିଆର
ଅଜାନ୍ୟାନ୍ୟଶିଳ୍ପ ଯଥା କଟକର ଗୁପ୍ତ ଭାରବସ୍ତି-
କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଳନଗରର ଲୁଗା ଏବଂ ଅଳକର
ପଥରକଟା ସାମାଜିକ ବ୍ୟାପାର ହେଲେଦେଇଁ
ଏଥରୁ ଜଣା ଯାଉଥିଲୁ କି ଓଡ଼ିସ୍ସିମାନେ
ସୁଧିଧା ପାଇଲେ ଏ ସମସ୍ତର ଭୁବନ କରିବାକୁ
ସମ୍ମ ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାଲେବେ ପ୍ରାୟ
ସମ୍ମର୍ମରୁପେ କୃତିଜୀବ ଅଟକୁ । ସାମ୍ବଦ୍ଧକ ବିଜି-
ଜ୍ୟଧ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୧,୩୮୯୧ ଲା ଅର୍ଥାତ୍
ରପ୍ତାନ ଟ ୫୯୮୪୩ ଏବଂ ଆମକାନା
ଟ ୨୧୯୪୮୭ ଲା ଅଟଇ । ପୁଦ୍ରବର୍ଷରୁ
ଏହା ଲାଖି ଅଧିକ ହେଲେଦେଇଁ ଗତ ଉନିବ-
ର୍ଦ୍ଧ ହାରହାରୁ ଭଣା ଅଟଇ । ଏବେ ଭଣା
ପଡ଼ିବାର କାରଣ କିମ୍ବା ପରିମାଣରେ କୋଣ୍ଠ-
କୋଳାଙ୍କ ଅଟଇ ସେହେତୁ ଉଚ୍ଚନାନରେ ପ୍ରାୟ
୨୫ ଲକ୍ଷଟଙ୍କାର ଦ୍ୱାବ୍ୟ ମାତ୍ରାପ୍ରାତି କରିଥିଲା
ମାତ୍ର ପଞ୍ଚଲ ହଲ ନ ହେବା ପ୍ରଥମ କାରଣ
ବୋଲିଯିବ ।

ପୁଲସ୍ତ୍ରକରେ ଚୌକାଦାରମାନଙ୍କୁ ଡାଗିର
ଜୁମି ଦେବା ହଲ ବୋଲି କମେରୁର ସାହେବ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତା ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ରକରେ
ଏ ବିଷୟ ସାକଥାଳ ପୁଷ୍ଟକ ବିବେଚନ ହେବ ।
ଗର୍ଭମେଧକ ବିବେଚନାରେ ଏ ପ୍ରଥା ବଜ
ଶସ୍ତ୍ର ଅଟେ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ବିଶେଷ ଯୋଗଧା
ନାହିଁ ବାପାର କି ପାରେ ।

ପୌଜିବାରୀ ମୋଜକମା ସନ୍ଧା-
ସାଲରେ ୧୯୩୯ ଥିଲା ସନ୍ଧା ୧୦୫
ସାଲରେ ୧୯୦୪ ହେଉଥିଲା । ଏ ଶୁଦ୍ଧିର
କାରଣ ଏହି କି ଜୀବତ୍ସ୍ଵରୂପର ମୂଳ୍ୟ ଉଚ୍ଚ
ହେବାରୁ ଗୋଟିଏ ଉପାଦାନ ଏହାରେ ଉଚ୍ଚ

ନିରାଗତ୍ତ ଏକବାର ହିନ୍ଦୁତେଷ୍ଟର ରାଜ୍ୟ-
ନର୍ମର ସନ ୩୮୫ ସାଲର ଶାସନସଙ୍ଗ-
ରେ ପଞ୍ଚପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନ କମିଶ୍ନର ଯେଉଁ
ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ମଲପୁର-
ତେବିଶୀରେ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇଅଛି । ଆମେ-
କେ ତହିଁରୁ ଅବଶ୍ୟକହେଲୁ ଯେ ଖେଳ-
ବିଶ୍ୱାସ ବାମଣ୍ଡାର ଶାସନକା-
ହିତ ସମ୍ମଲପନକ ହୋଇଅଛି ।
ଯେତିର ବୁଜାମହୋଦୟକୁ ଜୀବିମାନଙ୍କୁ
ଟାକାରକୁଣ୍ଠିତ ହେଉ ତହିଁ ବନ୍ଦ-
ି । ତୁମି ଖଣ୍ଡା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାରୁ
ପସନ୍ଦ ହୋଇଅଛି କାରଣ ସେମାନେ
ପାଇଲେ କର୍ତ୍ତାରେ ନିୟମନ୍ତ୍ର ରହିବେ,
ତୁ ଟଙ୍କା ପାଇଲେ କେବଳ ଗଢ଼ରେ କଷି
ଭବରେ କିନ କାହିଁବେ । ଖେଳଗତର
ଶୁଣିର ଜୀବିନିମନ୍ତ୍ରେ ଶୁଣିମାନଙ୍କୁ
ଦ ଟଙ୍କା ଥାଳ ଏକ ବଳଦିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କ ବେଅଛନ୍ତି ଏବ ଧୂମ ସ୍ତରିତ
ଦିନମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ତପ୍ତ
ର ବିରାସ କରନ୍ତି କି ବଜା ସମସ୍ତଶେଣିର
କଳ ଏହିପରି ଅନୁତ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କରିବେ
ଦିନମିତ ପଞ୍ଚଥାତ୍ର ପ୍ରଶାଳୀ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଚ-
ବଲେ କିନ ହଲ ହେବ । ସମ୍ବାଦ
ବିବାଦସ୍ଥ ଅଳ୍ପ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦେ ତାହାଙ୍କ
ଶାସନ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କର
ମାନ୍ୟ ରାପୋର୍ଟ ସମସ୍ତ ରାପୋର୍ଟର
ଅଟିଲ । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକରୁ ଦିନ୍ମାହର ବିବରଣ
ବାକାଶର ଅନୁତ୍ତକ ହେଉଅଛନ୍ତି ।
ମ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ରଜେସମନରେ ବଳନିତି
ରେ ଲେଖାଅଛି ଯଥା— ଥୋନଧରର
ବକଳିତ ଜଣେ ଦେବାଳ ନିୟମ ହୋଇ

ଓଡ଼ିଆ ସନ୍ଧାନ ୫୦୮୪୯୯୦ ସାଲରେ

ଡକ୍ଟର ସନ୍ ଏମ୍୧୯୦ ସଲ ବାର୍ଷିକ
ବିବରଣେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଜ୍ରୀୟଗର୍ଭମେଘ ଯେଉଁ
ମନୁକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ ରହିରୁ ତଳଳିଶିଖ
କଥାମାନ ସକଳଙ୍କ ହେଲା । ସଥା

ଓଡ଼ିଆର ଗଭର୍ନର ବିବରଣ ଜୀମୁଖ
ଓରସଲ ସାହେବ କମିଶର ଅଛି ସାବଧାଳ
ଏବଂ ପୁଣ୍ଡରିଷେ ଲେଖି ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।
ଏବର୍ଗର ଲକ୍ଷହାସ ମୌର୍ଯ୍ୟର ବିପରୀତାଟିଥିଲ
ସନ ୧୮୮୦୯୫ ରେ ଫର୍ମଲ ଦ୍ଵାରା ହୋଇ-
ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତର ମୂଳିକାଙ୍କର
ମୂଲ ଚକ୍ରକ କି ହେବା ଏବଂ ମୂଲ ଅଧିକ ନ
ମେଲବାରୁ ଗ୍ରମଜୀବଙ୍କର ଅବସ୍ଥାପରି ତାହା
କଞ୍ଚକର ହୋଇଥିଲା । ଫର୍ମଲ ଲିଭାର୍ଟୁ ମନ
କ ଥିଲା ସେହେତୁ ଧ୍ୟାନ ୫/ ଓ ରହ ୫
କୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଦୂରବର୍ଷତ୍ତୁ ପାପଲ
ନାମା ହୋଇ ଅଧିକବାରୁ ସେ କରିପର୍ବ୍ରତ କର-
ପରିଲା ନାହିଁ । ସାଧାରଣ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମନ୍ଦ କଢ଼ି
ନକ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଉପରିଲିଖିତ କାରଣରୁ

ଶ୍ରୀ ଅଧିକ ହେଲା । ଦେବାଳ ମୋହଦିମାରେ
ବିଶେଷ ତଣା ଅଧିକ ସହି ତାହା ।

ସଜ୍ଜ ଆଦୟର ଅବସ୍ଥା ସନ୍ତୋଷକଳକ
ନୁହଇ । କୁଳ ଜୀମା ଉପରେ ଗତକଲ ଠେଁୠ
କ୍ଲାବୁ ଥିବ ହେଲେ ଉତ୍ତମ ବୋଲାଯିବ
କାହିଁ ମାତ୍ର ତହିଁରୁ ଧରା ହେଲେ ବିଶେଷ
କୈପିଯତ ଦେଇବୁ ହେବ । ପୁଅରେ କେ-
ବଳ ଶତକର ଠେଁୠ୫୫ ଆଦୟ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହା ମନ୍ଦ ଅଛି । ଜଳକର ଆଦୟ ବଡ଼
ମରହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏବିଷ୍ୱରେ ରେବନ୍ୟୁ
ବୋର୍ଡ୍ ଅଥବା ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ । ବନୋ-
ବସ୍ତୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକପ୍ରାଣରେ ଗୁରୁଥାଏ ।
ଆଗମିବର୍ଷରେ ଡେକ୍ରାଇ ସାନବକୋବସ୍ତୁ
ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏହି ତହିଁପକ୍ଷରେ ଏ ସହି
ଶୁଦ୍ଧବନୋବସ୍ତୁ ଉପଯୋଗୀ ହେବ । ମାନୁଗୁ-
ଜାତୀୟ ଆଦୟ ନିମିତ୍ତ ଲେବଳ ଛିନୋଟି
ମାହାଲ ନିଜମ ହୋଇଥାଏ ବଡ଼ ସନ୍ତୋଷ-
କଳକ ଅଛି ।

ସୁଲ୍ଲ ସଙ୍ଗେ ୮୪-୬ କୁ ୨୦୭୩ ରୁ ଏହି
ଶ୍ଵତ୍ର ସଙ୍ଗେ ୧୨,୫,୮୮୭ ରୁ ୧୨,୮୮୮ କୁ
ଜୟଥିବାରୁ ମାଳ୍ୟକର ହେଠଳଟ ବଜା
ଦୂରୀର ବୋଲାଅଛି । ପ୍ରାଥମିକ ଶିଖାରେ
ବିଶେଷ ଭାଗ ଠକ୍କିଥିଲା । ଆଦ୍ୟଦୁକ୍ୟର ଦୂର୍ମୁଲ୍ୟ
ଏହି ପାଇବାରେ ଏପରି ଘଟିବାର ବିଥୁବ
ଦୁଇରା । ଏ ଚାରଙ୍ଗ ସତ୍ୟ ଅଟେ ସତ୍ୟହି
ନାହିଁ ମାତ୍ର ବିମୁକ୍ତେବୀର ପଣ୍ଡ ବିଷୟରେ
ପ୍ରାପ୍ତି ଉନ୍ନତି ହୋଇଥିଲେ ଉପରଲିଖିତ ଲାଗ୍-
ଗାରୁ କେବଳ ଉନ୍ନତି ପରିମାଣ ଭଣ୍ଣା ପଢ଼ି
ଆନ୍ତର୍ମୁ ପ୍ରକୃତ ଅବଳତ ଘଟି ଛାନ୍ତା । କଟି-
ଦର କିମ୍ବାପ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ସଥା ନିର୍ମିନ,
ଉଦ୍‌ଦ୍‌ଦ୍ୱାରା । ଜୟବଜ୍ଞମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ
ହୋଇଥିଲା ।

କମରୁ ସାହେବ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ବି—
— ଜମିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଷରଙ୍କ
ସଜା ବୈଲୁଗାଥ ଦେ ବାଟ ହୁଏ ଏହି କଟ
କର ରଜା ବୈଲୁଗାଥ ପଣ୍ଡିତ ବଜାନ୍ଧୁର ଏବଂ
ସାଧାରଣକାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ ଅଟକ୍ରି । ଏମାନେ
ଉତ୍ତମ ଜମିଦାର ଉତ୍ସବରୂପରେ ଅଟକ୍ରି । ସଜା
ବୈଲୁଗାଥ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନେକ
ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ଧର୍ମ ଜମିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପାରିବ୍ଲୁଦର ରଜା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେହାନ୍ତର ଅନେକ
ଜୀବନ ଅଛି ଏବଂ ଅପଶା ଶକ୍ତି ଉତ୍ସବରୂପରେ
ବଜାନ୍ଧୁ ଜାଗର୍ତ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟ

ରେ ଦିଦ୍ଧତ୍ତବାର ବାବୁ କେଳାନ୍ତିନ, ସମ୍ମାନୀୟ ଏବା କାନ୍ତପୁରର ବାବୁ ଶୋଭନ ବିହିତ ସମ୍ମାନୀୟଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାନ ବାଲେଖି ଭିତର କଲେକ୍ଟର କରିଥିଲାନି ।

ଡେକ୍କିଶାବତ୍ରଗର କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗଦା ସହିତ
ନିଷ୍ଠାଦ ବରୁଥିବାରୁ ମାଳ୍ୟବର ଶୈଟଲିଟ
ଆ ଓରସର ସାହେବ କମିଶନ୍ ଥଳ୍ୟବାଦ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଟି । ଛନ୍ଦିନିଶ୍ଚାର କଲେକ୍ଟର ଟିକ୍ଟ
ଆଲେନ ଏବଂ କପ୍ଟିଜ ସାହେବମନେ ଏବଂ
ତେପୁଟିକଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାରୁ ଘର୍ଷଣିତାର
ନାୟକ ସମ୍ମେ ପଞ୍ଜନକରୁଥେ କାର୍ଯ୍ୟ ବରୁଥି-
ବାର କମିଶନ୍ ସାହେବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।

ଦୁଃଖ ଲାଗିଛି ବିବରଣୀରୁ ଧାତୁମଳେ
ବୁଝିବେ ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାବ୍ସମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ
କୃଷ୍ଣଜୀବ ବୋଲି ଯାହା କରୁଥିଲ ହୋଇଥିଲା
ଯାହା ଯଥାର୍ଥ ଅଟ୍ଟଇ ଏବଂ ଏହାର ଶାଶ୍ଵତ
ଭାଗ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ଦାନା ଉପରେ ନିର୍ଭର
କରଇ । ସେହି ବର୍ଷ ପରିଲ ଭଲ ଓ ଦାନ
ପୁଲଭ ହୃଥିଲେ ମହାବଞ୍ଚି । ସନ ୧୮୮୫
ଧାଇର ବର୍ଷାକାଳରୁ ଅନ୍ଧବଞ୍ଚି ଦେଉଥୁ ଫଳ
କଟିଯାଏ କୋହିଲେ ମହାବଞ୍ଚି । ସନ ୧୮୮୬
ଧାଇର ବର୍ଷାକାଳରୁ ଅନ୍ଧବଞ୍ଚି ଦେଉଥୁ ଫଳ
କଟିଯାଏ କୋହିଲେ ମହାବଞ୍ଚି । ସନ ୧୮୮୭
ଧାଇର ବର୍ଷାକାଳରୁ ଅନ୍ଧବଞ୍ଚି ଦେଉଥୁ ଫଳ
କଟିଯାଏ କୋହିଲେ ମହାବଞ୍ଚି । ସନ ୧୮୮୮
ଧାଇର ବର୍ଷାକାଳରୁ ଅନ୍ଧବଞ୍ଚି ଦେଉଥୁ ଫଳ
କଟିଯାଏ କୋହିଲେ ମହାବଞ୍ଚି । ସନ ୧୮୮୯
ଧାଇର ବର୍ଷାକାଳରୁ ଅନ୍ଧବଞ୍ଚି ଦେଉଥୁ ଫଳ
କଟିଯାଏ କୋହିଲେ ମହାବଞ୍ଚି । ସନ ୧୮୯୦
ଧାଇର ବର୍ଷାକାଳରୁ ଅନ୍ଧବଞ୍ଚି ଦେଉଥୁ ଫଳ
କଟିଯାଏ କୋହିଲେ ମହାବଞ୍ଚି ।

ଓল্লেছতা অধিক হোলস্থল কিন্তু যাদি বন্ধু
কর্ষ অস্থুন্মুক্ত প্রতিষ্ঠে এবং সম্মাননা
দেন্ত কিশোর শ্রেণি জনৈকার কর্তৃত
বোলয়ীব ? প্রকৃতভাবে প্রচুর অধার অঙ্গ
বরু শেগ বৃদ্ধি হোলস্থল এবং দেশীয়
লেকক সঙ্গে বিদেশীয়মানে সুকা ছাইতে
প্রক ভোগ করিস্থলে । সন্ধি ১৮৮৫ ঘালন
প্রস্তু উল হেবারু চলিত বর্ষারে বান
মিলথু প্রতিৰূপ গভৰ্ণেণ্টি যাহি অধিখনে
সুকা ওল্লেছতাৰ প্রাদুর্ভাব নাহি । যেহেতু
ব্রজ গোষ্ঠৈমাত্ৰ বিদ্যুত্যাপী উৎপন্ন নির্ভুল
কৰিয়া এবং গাহা সুকা দেবীখানি অর্থাৎ
সুহাসি হেলে কৃষি হেব লকুমা নাহি
সে প্রক্ষেপ একাধিক দুর্দশা ন হোল আচা
র হেব ? অমেৰিকে একান্ত আগা করুণ
ন গভৰ্ণেণ্টি কেবল নার্সিং অক্ষয়া কৰ্তৃত

କର ଲାଗେନ୍ତିକ ରହୁ କପର ଏଠାରେ ଦେ
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦାସ ଲେଖନ ନବାବ ହେବାର
ବାଟ ପଟଟିର ଉଦ୍‌ଧର ଉପାୟ କରିବାକୁ
ବଜା ହେବୋ ଲାଗୁ ଗୋଲାକ କପଚୁ ଗଲୁ
ଫୁମେଲ ତିର୍ଯ୍ୟା ବୁଝିବାକୁ ଶାଖା ଆଶାକ
ହେଲୁ । ଏଥର ଗୁଡ଼ା ଶାୟ କର ଟିକେ
ଅନେକ ଉପକାର ହେବ ଏକ ଏ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ସ୍ଵର୍ଗଧା ହେବାର ଟି

A CURIOUS DEFENCE.
TO THE EDITOR OF THE UTICAL DIPLOMATIST.
SIR,

Considering the reputed close connection that the expelled student Krishna Mahapatra has with your office, in matters literary as well as pecuniary, it ill becomes the dignity of your editorial chair, to assume as it has really done, the role of a judge in pronouncing on what you have thought fit to style, no doubt with view to theoretic effect, "the student murder case" of the Ravenshaw College, and while doing so it ill befits with your consistent conduct taxing another editor, for his so special pleadings on behalf of your opposing side, whose connection with either party, bears no comparison with that of yours.

You argue that the informations which you avowedly based your un-attacks on the College—repeated often—were necessarily the *best*, cause these had “not been officially contradicted or explained way”. I now that an official contradiction I appeared in your columns, by no! an authority than the Head of Education Department of Bengal, the important issues by you *viz* 1st fact of a separate inquiry by Principal 2nd. incorrectness a finality attached to the order for ing hostel-gates as produced by expelled students 3rd. Absenc *malice propense* on the part of Assistant Professor, &c, your fur- perseverance in adverse critics without retraction of the un- remarks already made, would certain

indicate, to your conscientious readers, a persistence in error on your part or a want of candour if not anything more.

You were no doubt bound to satisfy yourself, before you penned your animadversions on me, that the report relating to the Hostel-row-case that I was called to submit to my superior officers, and of which, I had no authority to furnish you a copy (nor were your informants able to supply the same), was not—as it really is—a statement of facts only, embodying no opinions; facts, all of which have already been, scarcely with any exception, admitted by the expelled students. Such a procedure only could have enabled your readers to judge for themselves how far the ‘theory of spite’ propounded by the well-meaning advocates for the students—no doubt profound in legal lore—holds in regard to my humble self.

These remarks have been suggested to me by a perusal of your successive articles on the subject and I request the favor of your giving these a corner of your paper in its next issue.

Ravenshaw College } Yours faithfully
The 7th Octbr. 1890 } O. C. Chatterjee

We must confess our inability to understand what our correspondent means by “literary” and “pecuniary” connection. We can assure our readers that Srikrishna Mahapatra has no hand whatever in the editing of Utkal Dipika, and as far pecuniary connection, we don’t understand what the expression means. If our correspondent means that we have been paid by Srikrishna Mahapatra for the articles in our paper, we have right to demand from our correspondent his reasons for such an assertion. Srikrishna Mahapatra is an occasional correspondent of the Utkal Dipika, and if that be a connection we have as close a connection with Baboo Obinash Chander. Srikrishna is one of the two authors of an edu-

cational tract printed and published by the Cuttack Printing Company, according to their ordinary rules of business. We do not understand what our correspondent means by “reputed connection, literary and pecuniary”, but we suppose he means that report goes that there is such a connection. We should leave it to our readers to take our correspondent’s remarks, which are based on mere report, for what they are worth. We should have expected greater perspicacity of language from Baboo Obinash Chander who has connection both “literary and pecuniary” with the educational department, but somehow or other in connection with the expulsion of the students it has been thought proper to use language for the purpose of concealing thoughts and not of expressing them with clearness.

It is proved beyond doubt that Baboo Obinash Chander employed the hostel Chowkidar to work in his house, the boarders complained against Baboo Obinash Chander to the Principal, and he ordered the Chowkidar to remain in the hostel. The Principal also passed an order regarding closing of hostel gates which was not agreeable to Babu Obinash Chander and therefore he modified it. Some one sent a telegram to Calcutta containing very damaging remarks against Babu Obinash Chander, this telegram reached the Director of Public Instruction and Babu Obinash Chander is called upon to explain, We think, if there is any man who is disqualified to make an impartial and dispassionate enquiry into the matter of the row in the hostel premises, it is Babu Obinash Chander, and yet we believe his report was accepted as gospel truth in the matter.

Before writing these lines we perused the letter from the Director of Public Instruction which appeared in our columns, and we were disappointed not to find in it any thing like a contradiction of all the issues

raised by us. We did not find in it any thing establishing (1) that a separate enquiry had been made by the Principal and (2) that the order of the Principal regarding the closing of the gates was not final. It is clear that the Director made no enquiry into these matters. According to the Director’s views these matters were not in issue, and were not, as a matter of fact, enquired into. According to the Director’s opinion the Principal of a college is best able to decide on questions relating to the conduct of boys. In the case of Jogendra Chunder Mitra the Director seems to have thought that the punishment ought to have been “short of expulsion”. As we read the Director’s letter, we understand him to say, that interference with the Principal’s order “is fraught with danger to discipline”, that a charge against the Assistant Professor is an act of insubordination “which renders it impossible for a student to remain in the college.” We demur to these general principles though they are laid down by the Director of Public Instruction. We do not think that it was ever the intention of Government of India to make the Director an appellate authority in these matters, and arm the Principals of colleges with what is virtually unappealable power.

ସାପ୍ତାବ୍ଦୀକମ୍ପମ୍ବାଦ ।

ଆମାଙ୍କର ମାନ୍ୟ ବିନ୍ଦୁର ଗ୍ରେଟ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ସାହେବ ଏତ ଏକବାର କ୍ଷମାଭର୍ଯ୍ୟରେ କଲବତାହମ୍ମାଙ୍କେ ଥାବୁ କଲାଖଳେ । ପେଣ ବୃଦ୍ଧତତ ହତ୍ତ ପଦକ ଦେଖାଇ ରହିଥାଏ ଅବଳାରେ ଅଲ୍ପ ପାଇ କାହାକୁ ଅଛି ନାହିଁ । ଅବଳା ସାହେବ ନାମାଙ୍କଳ କାହିଁ ପରେ କୋଣ୍ଡା ପ୍ରୋତ୍ସହ ଗଭିରତ ଜାହାଜ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲାମଣି ।

ଅବଳାରେ କୃତିମ ମେଘକର୍ଣ୍ଣ ବସନ୍ତାର କେବୁ ଦେଇଥିଲା । କୋଣ୍ଡା ପ୍ରୋତ୍ସହ ନାମାଙ୍କଳ ପରେ କୋଣ୍ଡା ପ୍ରୋତ୍ସହ ରେ ୧୫ ଦିନାଂକ କାରଣ ପୂର୍ବ ରହାଇ ଦେଇଥିଲା । ଏହାର ମିଳ ମହି ରଠିରେ ଆମ ପେଣିଶିବ । ଏହର ନେତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଦ୍ଵାରା

କହୋଇବ ଟୁଟ୍ଟୁକ ନାମକ ପଞ୍ଚପତ୍ର କାନ୍ଦିର
ଲୁହରିକଳ ସାହୁକ ମେର ମାନଚାକ ମୋଦିନା ବିଶ-
ବିଜେ ଦର୍ଶନ ରେ ପଞ୍ଚପତ୍ରପରେ ଏକଦିନାର ଏହ ଅଧ୍ୟ-
କାବ୍ୟରେ ଅଛେନାର କଳା ଅଠିଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହ କରନ୍ତିରେ ଶୀଘ୍ର ଅଧିକ ଦେବ ।

ପ୍ରକଳ୍ପରେ ପଢ଼ିବା ହାତରକାଳର ମୁଣ୍ଡରେମାର
ଗାନ୍ଧି ପୁରାର୍ଥେ ଆଜସା ମାହେବ ଏହି ତାହାର ପ୍ରତି-
ମାହେ ଲମ୍ବେଇର କାଳ ଦାତିମଧ୍ୟରେ ସବୁରା
ଟ ୧୯୦୦ ଟଙ୍କା ଦାକ ଦିଆଯାଇଛି।

କୀଳକ ରସାନକ ଖୋଲ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦଗିଲକ୍ଷ
ଲେବ ଗଢ଼ିଲୁଙ୍କ ହୋଇ ସଥାଗେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକର ଲିଖାରପୁରରେ ମୂରକାନାଥମୀକଳ୍ପ
ଗୋ ୧୫ ଶୀ ସାହେବ ଓ ୧୫ ଏ ତିନ ଅଛି ଗୋଟିଏ
ନୀରମଳ ସବୁ ମଧ୍ୟ ଅଛି ସବ ଦୀପତ୍ରାବଳୀ କିମ୍ବା
ପାଇଥିବାର ମୌଳିକାମାତ୍ରେ ଗଧାରଙ୍ଗକ କିମ୍ବାଅଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କେତେକ ସ୍ଥାନ ମେଟାଶିଳ
ମୁଖଲମାକ ଗୋଦବୀ ନିକାରଣ ଚିତ୍ରା କରୁଥିବାର
ଶୁଣାଯାଉଥିବା । ପେମାକେ କହି ସେମାନଙ୍କପ୍ରକାର ମହା
କର ଗୋଦବୀ କରସାର ଅବେଳ ଦେଇ ଜାମାକି ।

ଦୁଷ୍ଟାଳ ପ୍ରବେଶରେ ଏହିମନ୍ତରେ ସ୍ଵତ ଆରାସ ହୋଇଥିଲା
ଆଗନି ଶାକ ଲକ୍ଷ ଭକ୍ତ କହୁଥିଲୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁଯେ ନଶିଲୁଛି
ପରିବାର ତେଣ୍ଟା ହେବ ।

ଦୟାରେ ଗୋଟିଏ କୂତ ମୁହଁ କୁମାର କଳ ପାଇଥାଏ
ଚିହ୍ନାଶ । ଦୟା ସହା ଧର୍ମରୂପ ଦେଖାଯି ସେବକଙ୍କ
ନାହିଁ । କରେଣି ଜଳ ଓ ଉତ୍ସମ ଏବରେ ମିଳିଛନ୍ତି ।

ବାହୁର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପେନ୍‌ଫିଲ୍‌ଡାର୍‌ଜ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗ ସାହେବ
ତୁଟି ହେଉ ପାଇଥାଏନ୍ତି । ଏହି ମୂଳ୍ୟରେ ସେଠା ମହା-
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାହୁର ପେନ୍‌ଫିଲ୍ କେବଳ କି ?

ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଦୂର ଦୂର ଦୋର ପାଇ । ଗୁଣ-
ମାଳେ ଅବଶ୍ୟକ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର କଥ ସମ୍ପଦରେ ପ୍ରଦେଶ ରେ
ଦୂରଦୂରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପାରାମରିତ । ଉଠିବେ ପଡ଼ୁପ୍ରେରକ ଦେଖି
ଦେଖି କି କୁଠା ଦେଇଲାଗାଇବ ବାଜି ଏହାମୟର
ବାତମାଳେ ଅକ୍ଷୟକରିବା ରହିଛ । ଯଥା ଦିନର ମଜୁତ-
ମାଳେ ଏହିଠାରେ ମୂର ଥାଇ ସବୁକେ । ଅଧିକ ଶୁଣିବ
କାହାରଙ୍ଗଲେ କିମ୍ବା ଦେଇ ଲାଗି ହୋଇଗିବ ।

ମେବଦିବୋଠାରେ ଗୋଟାଏ କେଇବାତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସ୍ଵାଧୀନ ସମସ୍ତରେ ଏହି କରିବାର ନିଧରେ ପଢ଼ାବା
କେବଳ ଦୁଇ ୩୦ ଟି ଅଭିଭାବକ ପାଇଁରେ । କେବଳକିମ୍ବା
ଏ ବସନ୍ତ ଜଳରେ ପଢ଼ିବି ପ୍ରାଣରଥା କଲେ । ଜଳକିମ୍ବା
କେବଳକାହିଁ ମୁଖ୍ୟାଦୟଥିବ ରହେଠାରେ ଏକବୁଦ୍ଧି ପଢ଼ିବାରେ
ହୋଇଦୁ ।

ମେଦିନୀର କାଳି ଅଛନ୍ତରେ କର୍ଣ୍ଣାତିଥି ରାଜୁ
ଦୁଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅତି ବୃଦ୍ଧରେ ସବୁ ଜଳନ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।

ମୁକ୍ତିବଳୀ ପୁରୁଷଙ୍କରେ ଏ ଶ୍ରୀଦେଵାଚାର୍ଯ୍ୟକାରେ ପାଇଲା
କଥାମା କହିଲା ମାତ୍ରେ ତଥାଲାହର କର ଖୋଲାଇ ପାଇଲା
ଦେଇ ଗାଇକେ ଦାରାକୋଠ ଏହି ନୟମ ବନ୍ଧୁତତ୍ତ୍ଵ
ଅବେଳାହେ ଏ ନୟମ ଦେଖି ବାହୁଁ । ହୋଇଥିଥର ମନ୍ଦୀର
ପରମା ସକାଳେ ଦେଇଲା ନୟମ ହୋଇଥିଲା ।

ପାଇଁ ଦେଇବେ ନାରାତ୍ମକଙ୍କ ହୃଦୟେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ନୁହିବାର ଦିଆ ଘରିଅଛି । ଏବେ କଳିରେ ଦବାକ ନ
କର ଦେଖା ରଖା ଥାଇ । କବସ ଦେଖାଇ ହେବ । କିମ୍ବା
ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏ ପରମ ବସ୍ତୁର ପ୍ରାୟ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ
ମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟରେ ଅବତି ।

ପଦ୍ଧତିରେକଳି ପ୍ରତି

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି କଇ—ପାଇଲିହଜାର ମାନେ
ଜର କୁଠା ଅନ୍ତେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପତ୍ର
ହେବାରୁ ଛଳ ଉତ୍ତବ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ହୁଇ
ମାଇଲ ବାଟୁରୁ ସମାଦିରଧୂରକ ପାଶେଟିନେ
ବାର ଏବଂ ବଡ଼ ଅନନ୍ଦିତ ଥିବାର ଲେଖିଥ-
ରନ୍ତି । ଏତିକି କଥା ସବ୍ବାଶେ ଖଣ୍ଡେ ଗର୍ଭ-
ପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସ୍ଥାନ ଯୋଗାଇ କ
ପାରୁ ।

କନେକ କୁଆଁଧାଳ ତିବାସୀ—ରେଦାଦା-
ତାଙ୍କ ଶିଥିଲତାରୁ ଝାକୁଷ୍ପର ସୁଲଭ ଅବସ୍ଥା
ମନ ହେବାରୁ ବାହୁ ଗୋଲେକଚନ୍ ବସନ୍ତ
ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି
ଅଛନ୍ତି । ବାବୁଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପୂର୍ବପର ନ ଥିବାରୁ
ବୋଧ ହୃଥର ସେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ମା
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ
ଶୈଖବତ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଯୋଗ ଦେବା ଉତ୍ତର
ଦେଶାନ୍ତରିକ୍ଷର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଅଛି ।

କର୍ମଚାରୀ ସାମାଜିକୁ — ଗତମାସ ତା ୨୫-
ରଖ ରହିରେ କଳିକାରୀଙ୍କବାଟୀରେ ପ୍ରତିମା-
ନକ୍ଷର ଏବଂ ସର ଦୋରଥିଲ । ସେ ସରରେ
ଯେ ସବୁ ଉନ୍ନତିରେ ହୋଇଥିଲା ଲହାର ସମା-
ଲେବଳା ଏପରିଶ୍ରବରେ ହୋଇଥାଇ ଯେ
ବିଶ୍ଵର ଦୋଷମୁଣ୍ଡ ଅପେକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷକୁ
ଅପରିପ୍ରକାଶ ଆପିପ୍ରାୟ ବଳିପତ୍ରରୁ
ମୁହଁରଂ ପ୍ରକାଶର ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚନ ହେଲା
ନାହିଁ ଶାନ୍ତିନିଃସାରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଧର୍ମର ଉପଦେଶ
ଦେବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରତିମାନଙ୍କର ପ୍ରଥାନ ଜ୍ଞାନୀ
ଅଟଇ । ବଢ଼ି ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ପ୍ରତିମାନେ
ସରରେ ଦସିଲେ ସେ ଦିଗକୁ ଦୃଷ୍ଟି ନ ରଖି
କେବଳ ଅପଣା ପ୍ରଥାନ୍ୟ ଦେଖାଇବାପାଇଁ
କଳ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେ ସାମାଜିକ ଅମନ୍ତରକାଳ
ବା ଦର୍ଶକବର୍ଗଙ୍କର କର୍ତ୍ତା ଲଭ ନାଥ ନାହିଁ

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର

ପଥପ୍ରେରବକ୍ଷ ମନ୍ତ୍ରାମଳ ନିମନ୍ତେ ଆମେ-
ମାନେ ବାସୀ ହୋବୁ ।

ଅଳ୍ପଶ୍ଵର ଉତ୍ତରପିଲା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟଦ
ସମୀକ୍ଷା
ମହାରାଜ !

ପଦ୍ମଚ ଲିଙ୍ଗ ପାଶ ଖୋଣିବାକୁଳ

ଶାସନନବାସୀ ଶା ଅଳକତାରୁ ଦାସ ହେଉ
ସେଷ ଉଦ୍‌ଧରଣ ସର୍ବତ୍ରରସିୟର ଗଛ ଦେଖି
ଗାର ଦିନ ଚିତ୍ତଶୁଭ୍ରତିୟାର ଶାକ କରି
ଥିଲେ ପ୍ରାୟ ଅଧିକ ବ୍ୟାହର କରୁଥିଲୁ ଏହାରେ
ଇତ୍ତମନ୍ତ୍ରପରେଜନରେ ସମ୍ମାନ କରଇଁ ଅନେବି
ପ୍ରାର୍ଥବକୁ ବସ୍ତୁଦାନ ଏବଂ କେତେବେ ପାଇଁ
ବିଶ୍ୱାସ ପରିଷା ଦେଇ ସମ୍ମାନ କରିଲେ ଅର୍ଥାତ୍
କେହି ପ୍ରାର୍ଥବ ଦୃଢାଶ ହୋଇ ନ ଦ୍ୱାରୁ । ଆଜି
କେତେବେ ବ୍ୟାହର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦାରୁ
କରି ସେମାନଙ୍କ ସଥୋଷସ୍ଵର୍ଗ ଭୋକକ ତେବେ
ବିଦାଳହାର ସମ୍ମାନ କରଇ ଅଛନ୍ତି । ଫଳତା
ଏହାଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନୁବାରେ ଏ ଯେତ୍ର କିମ୍ବା
କଲେ ଅମ୍ବ ଉଦ୍‌ଧରଣୀୟ ଅନେବି ଧନୀ ସେପରି
କରିବାର ଶୁଣା ନାହିଁ ।

ପଦାଶ୍ୟ

ଅପଣଙ୍କ ୨୦୧୯୫୦ ପ୍ରକାଶିତ ଦେବା
ପରିବାରେ ପୁଅ ହୋଲଥୁବା ଆଜାମୀ ମାଧ୍ୟାମାର
ତା ଗ୍ର ଉଷରେ ଲିଖିଛ ବାବୁନ୍ଦୁବାରେ
ଏକୋଦୟ ଯୋଗହେଉଥୁବା ପ୍ରଳୟରେ ଉଦୟ-
କାଳକୁ ତଥ ଅପ୍ରାପ୍ତ ଦେବା ଯୋଗେ ସେ ଯେ
ନୋହିବା ଅଶଙ୍କା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ
ଅଶଙ୍କା ତୁମକନିହ ବୋଲି ଅମ ହରାର୍ଥବାଦିନ
ସରରେ ବିହିତ ଦେବ ସେବେରୁ ଏକୋଦୟ-
ପଦର ସୂର୍ଯ୍ୟନାଦୟ ବ୍ୟାପ୍ତି ଅର୍ଥ ନହେ, ପ୍ରମାଣ

ମୁଦ୍ରଣ ମାଟେ

“ ମାତ୍ର ଉନ୍ନତିଯେ ପାଇଁ ବାରେହକେ
ଶ୍ରବଣ ହେବ । ଅର୍ଦ୍ଧବୟାଃ ସ ଚଲେଯାଃ ସକ-
ସାରପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସମଃ । ଦର୍ଶିବ ଯୋଗୀ ଘୟୁସପୁଣ୍ୟ-
ନଳ୍ଲ ରହୌ ବହାତଳ । ନାନ୍ୟଃ ସମ୍ମାନମ
ବାଳୋ ଯୋଦର୍ଦ୍ଦେହ ଦୟୁଷମୋ ରହେଲୁ । ଆଜ
ଦୂର୍କ୍ଷ୍ରୀ ଧୀପାଳ ସୁଭଦ୍ରାନ ମହାନ୍ୟଷୀ । ଯାବ
ଦାର୍ଢିବୟୋଃ ରେଣ୍ଟି ସଫଳପ୍ରତାଙ୍ଗନ
ଅଦ୍ଵ୍ୟା ଲଞ୍ଛିତୋ ଯେନ ପ୍ରାଚୀତାପ୍ରଦୟ-
ସଖି । ଅର୍ଦ୍ଦ ଦର୍ଯ୍ୟତଃ ପାତ୍ର ରହେ ବନ୍ଦ
ମିମଃ ରୂଥା । ”

ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚପତ୍ର ଜ୍ଞାମହ ପରିପ୍ରକାଶକାର୍ଯ୍ୟରେ
କଣଦିଗ୍ବର ବହୁାକଳାର୍ଥସ୍ଥାନି ମହୋଦୟ

ମାଦନ କରନ୍ତି । ଏ ଦେହରୁ ଶାର୍ଦ୍ଦିନ-
କୁଷରକ୍ଷି ଅନୁରୋଧ କରୁ ଦୂର ଦିନରେ
ଯୋଗ ହେବାରେ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

୧୯୫୦ } ବନ୍ଧମଦକ ।
ଅର୍ଥାଦନୀୟା } ଶା ଦୁରାବନଚନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଚ-
ଲିକୋଟିଗଢ଼ } ନାୟକ ସମ୍ବଦକ

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ।

ବୋନଦବନ୍ଦର ଦେ ଅନ୍ତରୁ	୩ ୮
ଦୂରେର ଦାସ କରୁଣ	୩ ୯
ଦୂରେର ପଦକୀ ପାତ୍ରପଦ	୩ ୧୦
ମୁଖର୍ମନର ରୂପ	୩ ୧୧
ଦୂରେର ରୂପ କରୁଣ	୩ ୧୨
ଦୂରେର ସାତ୍ରସ ସର୍ବତା	୩ ୧୩
ଶ୍ରୀରତ୍ନ ମାତ୍ର କରୁଣ	୩ ୧୪
ଶ୍ରୀରତ୍ନର ରୂପ ପାମୋଦରପଦ	୩ ୧୫
ଶ୍ରୀରତ୍ନ ରୂପ କଟକ	୩ ୧୬
ଶ୍ରୀରତ୍ନର ଦେହାପଦା	୩ ୧୭
ଶ୍ରୀରତ୍ନ ପଦକୀ ମନ୍ଦିର	୩ ୧୮
ଶ୍ରୀରତ୍ନ ମୋତ କେନ୍ଦ୍ରପଦା	୩ ୧୯
ଶ୍ରୀରତ୍ନ କଟକ	୩ ୨୦
ଶ୍ରୀ ବୋନଦବନ୍ଦର କଟକ	୩ ୨୧
ଶ୍ରୀରତ୍ନ ପଦମରୁତ ରୂପରୋପା	୩ ୨୨
ଶ୍ରୀ କୁରୁମେନ୍ଦ୍ର ଦୋଷ	୩ ୨୩
ଶ୍ରୀରତ୍ନ ରୂପ କରୁଣ	୩ ୨୪
ଶ୍ରୀରତ୍ନ କୁରୁମେନ୍ଦ୍ର	୩ ୨୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନୃତ୍ୟ ପ୍ରସକ ।

ଦିନ ଦା ଲା ନା ଠ କ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟରୁକ୍ଷାଳଙ୍କ ସମ୍ମାନପୂରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ପରିଶ୍ରଣକୁ ୨୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର । ମୋଦେର ସକାଶେ ତାଙ୍କର ଟ ୧୦୯ ଟ ଲାଗିବ ।

ଏହାରୁ ସବସାଧାରଣାକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇ କି ଏହିଲାଙ୍କରେ ତାଙ୍କର ମୁଦ୍ରା-
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରକାଶରେ ହାଜି ଜକରିଆ ମହିନେ-
କାନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧି ଅଛି ହାଜି ସମ୍ବନ୍ଧି ଅଟେ-
ଏସାନ୍ଦର ମାରଫତ ଜାହେର ନିଳମ୍ ।

କଟକମୁଦାମରେ ସଙ୍କେତ ୧୯୫୦ ମସିହା
ମରମାସ ତା ୩ ରଖ ସୋମବାର ଦିନ
ଧୀର୍ଘ ସମୟରେ ବକ୍ଷିବକାର ତାକଥର-
ତରେ ନିଳମ ହେବ ଏବଂ ମୁନବାର ମୁହୂର୍ତ୍ତର
ବିଲମନମନ୍ତ୍ରେ ଯେଉଁ ଦିନ ନିଷ୍ଠ
ଏ ସେହିଦନ ନିଜମ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧିର ଉପରେ ।
ଏକ ବକମଦଲ ପକ୍ଷାଦର । ମୌ । ଯୋବର
। ପ୍ର । ବାର୍ଷିକବାଦ ।

ଏକ ଦୋଗାଲ ପକ୍ଷାଦର । ମୌ । ଗୋବିନ୍ଦ
ପୁର । ପ୍ର । ବାର୍ଷିକବାଦ ।

ଏକ ଦୋଗାଲ ପକ୍ଷାଦର ସଦର କଟକ ବକ-
ସିବକାର ।

ଏକ ପକ୍ଷା ମାଲାହାଟୀ କିମ୍ବା ପାବଟୋର । ମୌ ।
ଦେହୁପାଟିଶାରେ ।

ଏକ ଛୁପରଗୋଦାମ । ମୁ । ଦେହୁପାଟିଶାରେ ।
ଆଜି ଅନେକ ଲାଗରକ ବାହେର ବାସନ୍ତପ୍ରି
ଜମି ଓ ଜମିଦାରମାନ ଅଛି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧିମାନ
ନିଲମ ହେବ ।

କିମ୍ବା ବୁଝିବାର ହେଲେ ଏହି ସଦର
କଟକ ବକ୍ଷିବକାରରକାରୀ ହାଜି ଦାଦାମିଆଁ
ଅବଦୁଲସନ୍ନାମଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯାଇଁ ହୁବିବ ।

ସଙ୍କେତ ୧୯୫୦ ମସିହା କଳ୍ପ ଦି ୨୦ କ
ଅନ୍ତୁ ବିବ ତା ୨ ରଖ ମଙ୍ଗଳବାର । ପ୍ର ।
ବୋଠଦେଶ । ମୌ । ନୂଆ ଘାଗକାବାଦ । ବା
ବୁ । ପ୍ର । କୋଠଦେଶ । ମୌ । ଜଗଦାଥ
ବୁଦର ନିବାରି ଶା ଚିନ୍ମାନି ପଞ୍ଚନାୟକ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ବୁଧେ ଆଧୀଶର ଅଧିକାର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ :—

ମୂର ପିତୃ ଶା କନାର୍ଦିନ ପଞ୍ଚ-
ନାୟକଙ୍କ ଶରଦ ଶୁଭପଦ
ନୂରକ ଶା ଚିନ୍ମାନି ପଞ୍ଚନାୟକ
ଶରଦ ଶୁଭପଦ ।

ପିତିର । ମୁ । ଜଙ୍ଗକରୁ ପଞ୍ଚନାୟକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
ବେଳକଷ୍ମର ଦୋଷ ବକଲ ଟିକଟ ଆପଣ
ବିଦେଶଦାର ଶା ଗୋପନୀଧି ମହାନ୍ତିକ ଜମା
ବିଭାଗାଧିଅଧିକାର । ବିନ୍ଦୁନା ଅକମତ ବିପ୍ରରେଣ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ସରଜାନ ସବ ବିଜ୍ଞାପନ କମିଟ୍
ପ୍ରସ୍ତୁତ , ହୋଇ ଅମ୍ବଦୋବାନରେ ମୌଜୁଦ
ଅଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କର କେବାକୁ ଭାଜା ହେବ
ଧେମାକେ ଭାବିତ ମୂଲ୍ୟରେ ପାର ପାରବେ ।

ଉପରେ ।—

ଆଲମାରୀ, ଶୁଭୁବି, ଚରକ, ବାବୁ, ସିନ୍ଦୁ,
ଖଟ ଓ ପଲଙ୍କ, ମେଜ ଓ ସଫାରମେଜ ।

ଏହା ସବ ସାନ ଓ ବଢ଼ ଏବଂ ମଧ୍ୟକଳୟ
ରକମରୁ ଅଛି ।

ଶା କପିଲେଖର ନନ୍ଦ ।

ଏହାହାର ଉତ୍ତରପୁ ତବିଶକ ଓ ଗାନ୍ଧୀ-
ଗଣକ ଜଣାଉଥିଁ ଯେ ଅମ୍ବର ଥି ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତମରେ ବହୁଦିନରୁ ପାତ୍ରିତ ଅର୍ଥରୁ ସବ
ଦେହ ଗାନ୍ଧୀ ଉତ୍ତରପୁଷେ ଅଳକନ ମଧ୍ୟରେ
ଆରୋଗ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ଅମ୍ବେ ଗାନ୍ଧୀ
୧୯୫୦ମେ ପୁରସାର ଓ ଉତ୍ତରପୁ ଦେବୀ ।

୬ ଶଶର ଶୁଭ ଓ ପାତ୍ରିତରୁ ।
୭ ସମାଜ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ବେଦନା ।

୮ ଅଳକ୍ଷ୍ମୀ ଉତ୍ତରପ୍ରକାଶ । ଗେଣ୍ଟୁ ଅହାର ନାୟି ।
୯ ସମାଜ ସମୟେ ପ୍ରକାଶ ।

୧୦ ନିରଳ ଓ ମୁଦ୍ରକତ୍ତମଙ୍କ ଓ ବାରବାତ ।
ଶା ରଦୁନାଥ ମହାନ୍ ।

୧୧ ଧାର୍ମପୁର । ପ୍ରାଣୀଅଧିକାର । ପ୍ରାଣୀ
ସମୟେ ପ୍ରାଣୀଅଧିକାର ।

ମେହିରୋଗ ।

ପ୍ରାଣୀମାନରେ ସମୟେ କାଳା ସନ୍ଧାର କିମ୍ବ
ତି ହେବ । ଦୂରନ୍ତ ପ୍ରମେହବ୍ୟାଧ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ଅଳମର ଦୂରନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଦିଲାର୍କ ଗୋ-
ଇକରବାର ଭାବିତ ନାହିଁ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟା-
ପକାଶେ ଶାବନର ମାୟ ପରିଭ୍ୟାଗ କରନ୍ତିବେ ।

ଏହି ଉତ୍ତରପୁ ଯାତ୍ରାଦିରେ ଏକପ୍ରାବ ସେବା
ବଳେ ନୂରକ ସେବା ଏବଂ ଭାବ କରୁଥିବାର ଅବସାନ ଅବସାନ
ପ୍ରକାଶରେ ସୁରତକରେଣ ଅବସାନ ଅବସାନ ହେବ ।
ଯେଉଁମାନେ ଅବସାନ ନ ହେବେ ନିମ୍ନଲିଖ
ବହୁଅଛି ଏ ବ୍ୟାଧ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗରେ
ଶୋଇ କାଳର ଶେଷସମୟ ପରିଷ୍କର ରହିଛ ।
ଶ୍ରୀରାଧାରାଶ୍ରୀରାଧାରାର ପ୍ରକାଶରେ
ବ୍ୟାଧ କରୁଥିବାର ଅବସାନ ହେବାରୁ ପ୍ରକାଶ ହେବ
କରିବାର ଅବସାନରେ କରିବାର ଅବସାନରେ
ଏ, କେ, କଳ କମ୍ପାନିବାରରେ ଏବଂ କଟକ
ବରାବରକାର ପ୍ରିଣ୍ଟିକଙ୍କାନି ପ୍ରକାଶରେ
ଏହି ଅକ୍ଷ୍ୟ ଦିନପୂର୍ବ ହେବାରୁ । ମୂଲ୍ୟ ଏକପ୍ରି-
ଷ୍ଟ ଟ୍ୟୁ ବା । ପ୍ରକାଶର ପାଇସର୍ ପ୍ରକାଶର
କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ କରୁଥିବାରୁ । ଯାହାରର ଦିନକର

ଘାତିମରମତି ।

କାଳାପ୍ରକାର ଶେଷ ବଢ଼ ଶୁନ୍ଦ୍ୟପଢ଼ି
ରକମରୁଷେ ମସମର ଦେବା ଓ ସାମ୍ବୁ-
ସ୍ଵରେ ପାଥୁରୀବାର ଭଲ ବନୋବସ୍ତୁ ଏ
କଗରରେ ନ ଶିବାରୁ ଅମ୍ବେ ପତି ମରମର
କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ କରୁଥିବାରୁ । ଯାହାରର ଦିନକର

ହେଉ ଶପାଖାକାତାରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଉଚ୍ଚେ ସମସ୍ତ
ମଣି ଧାରିଥିଲା ।

ଏହିର ଅବସ୍ଥା ଆଜୀଗାମୀ ମାଧ୍ୟତାକୁ ୫୨-
୯୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେବେଣୀ ଦ୍ୱାରିକ ଧର୍ଥାରୁ ସର-
କ୍ଷତି ଦୋଷରୁ କମ୍ପିର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କି-
ମଲିଲେ ପୁନଃବାର ଦୂରସ୍ଥ କରଦିଅଣିବ ।

ପ୍ରକାଶ

ପଡ଼ିର ଦେଇନ କେଣ, ମୁଦ, ପୁଅସ-
ଶ୍ଵରନାଳେକୁର ଓ ଲନଣ୍ଡାକୁରଙ୍ଗର ଜମର-
ଦେବାର ଉଗେର ସାହ, (ଭୟାର ଓ ଯିନ୍ତିଲଭ
ନାନାବିଧ ଅଳକାରୀର ରୂପ ଅଥ ସନାରେ,
ରୂପର ମୁହଁ ଉଗେର ଅଳକାର ସନାରେ ।
ଯିବିହି ମୁହଁ ଯିବାପିର ।

କଟକ } ୧୯୮୫ ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ସମ୍ପଦ

ଆମୁଖୀକାର କରନ

ବାଲକଳାର, ମୁଦ୍ରଣ ।

ଏଠାରେ ନାନାପ୍ରକାର ଦେଖାଯୁ ଜୀବନ-
ମାଳ ଅଛିମ ଓ ଶାନ୍ତିରଙ୍ଗତମତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଦିନଯୁ ଦେଉଥିଲୁ
ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଦର୍ଶନମାଳକୁ କିନା ମୂଲ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଦିଆ ପାଇଥାଇ । ସେଇମାନେ ଚିହ୍ନିତ
ହେବାରୁ ଲଜ୍ଜା ବରିବେ ସହ ପୂର୍ବକ ସେମା-
ଳକୁର ଚିହ୍ନା ଦରିବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଇ । କୁବେ-
ଶ୍ଵାୟମାନେ ଘରଦାର ସେଗର ବସନ୍ତ କଣା-
ଇଲେ ବିଶ୍ଵବାର ବିଧ ସହିତ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଜୀବନ
ଆବଳି ।

ଆମ୍ବର ଚକ୍ରା ଏକ ଜୀବନର ଶୁଣ ପଞ୍ଜାବ
ମହିମାର ସଂଖ୍ୟାକାଳେ ଥିଲାମେଧ ତାଙ୍କୁ

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

ବାର୍ତ୍ତକାମଣି

କଳିତ୍ତିବ ଶ୍ରୀ ପଦରେ ସହି କଟକ
କୁଞ୍ଜିଥିଲ କହାର ଗାନ୍ଧି ଗୋଦିଷର ବୟକ୍ତ
କଥା ମଜକେ କାହିଁ ଅର୍ଦ୍ଧକିଂତ ଲଭ କମ୍ପାନିଲ
ଫୋରାକରେ ଶକ୍ତି ଦେଇ ଓ ଏକ—

୧୮	ପର	କାଳ	୧୦୫୩	୨୦୫୦
୧୯	ପର	"	୧୦୫୪	୧୦୫୦
୨୦	ପର	"	୧୦୫୫	୧୦୫୦
୨୧	ପର	କାଳ	୧୦୫୬	୧୦୫୦

ଶ୍ରୀମୁଖ ଗାନ ଗୋକୁଳଙ୍କ ସମ୍ପଦ
ତଡ଼ିଧୂରବଜାର ବିଷ ବିକଟ୍ସ ଅମ୍ବାଳଙ୍କ
ଦୋହାନରେ ଚନ୍ଦରବୋଣୀ ଓ ବିଲକୁ ଓ
ରେଷମାର୍ଟ୍‌ଗେର ଲୁଗା ଓ ଦେବରଜ ଓ କଳି-
କଳ ତମାଶୁ ସତସତର ହିନ୍ଦୁ ଦେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାଦକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦିତ
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦିତ ଅଛି ଦେବେବ ପ୍ରେସକ
କଳସାତୁ ବିକ୍ରି ସକାଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଗାଗରେ ଲେଖାଗଳ ଯାତ୍ରାର
ସାହା ଅବଧିକ ଉଚ୍ଚ ପୋକାନରେ ଅଛେ—
ସନ୍ଧ କଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ମଲ୍‌ଦରେ ପ୍ରାୟ ବୋଲି
ପାଇବେ । ଏହଜା ଅମ୍ବାଳକେ ଦିଲେରହାତ
ଦିକ୍ୟ ସକାରେ ଦୋବାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖି
ଅଛୁ । ଦେହ ଶରତ ଦରିବାରୁ ରୁହୁଲେ ତାଙ୍କ
ଦିକ୍ୟ ବସିଯିବ । ସବ ଉଚ୍ଚ ହାତମାଳ ଦିକ୍ୟ
ଦେବା ପଦ ଅପରା ମଜଲିସ ସକାରେ କଞ୍ଚା
ଲୁହାରୀ ଦେବେ ଏହ ବନ୍ଦକୁ ଧି କଣ ଟ୦୦୫୫
ହସାବରେ ଦକ୍ଷାଦେଲେ ଆଜ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର ସତ ଅଗ୍ରତରିବ ଜୀବ ତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ
ସତ । ସତ ଦେଲେ ହାତର ପୁର ମଲ୍‌ଦ ତାଙ୍କ
ଦେବାର ପିଲି ।

ପ୍ରକାଶକ

କଳବ ଶେଖା ୧	ରସର ଅଛି ।
ପଢ଼ିଲେ କୁଣ ପଦଳେ	ବସାନ୍ତେହାଇଛି ।
ଥିଲେ ।	ମାତ୍ର କିମ୍ବା ୫
ପଦଳିଲାଇ	କିନ୍ତୁ କଣ୍ଠର ଏ ଆତିଥୀ
କାହାରୀରେ କାହାର କପଳ	ଏହା ।
ଶେଷ କାହାରେ ଗୋଟିଏ	ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ପୁଣ୍ୟପଦ୍ମରେ
ଥିଲୁ ।	ଏବେଳେ କୁଣ
କୁଣା ଅଛିତ୍ତି କବନ୍ଧା	କଲାପକ ପଦ୍ମାନ ପରି
କବନ୍ଧା ପାଇଲ ପ୍ରେସ୍	କେବଳର ଅବ୍ୟାକ୍ଷରି
କୁଣ ଏ କବନ୍ଧ ।	୫, ବୋର୍ଡର ଲାଇଟ୍ୟୁର୍
ପେନ୍ଡିକ କାହାରା ଏହି ।	କାହାର ଏ କୁଣା ।
କାହାର ପ୍ରାଚାରର ଏଠିଁ	କିମ୍ବା ଅବଲାଙ୍ଘି
କାହାର ଏ କାହାରା	ଏକଜ ପାଇଯା ।
ଏସି କିମ୍ବା	ଅତିରେକ ପେନ୍ଡିକ
କାହାର କାହାର ।	ଏହି ଏ ପେନ୍ଡିକିଲିକ୍
କାହାର କାହାର ଏହି କେ	କେତେ କପଳ କେତେ
କୁଣା ପାଇବାର କୁଣା	କୁଣ କହାନ ପ୍ରେସ୍
କାହାର କେତେ—ପରିଷ୍ଠ	ପେନ୍ଡିକ କେତେ କୁଣ
ପ୍ରେସ୍ କୁଣି ।	କବେ କେତେ କାହାର
କବେ କୁଣ ।	କେବେଳିଏହିଏ, କିମ୍ବା
କାହାର କାହାର ।	ଏହାରେ

ମୋହନ୍ତିର ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରକର	ପଦ ଓ ପାତ୍ରକର
ମେୟିଲ୍ ଏବଂ କବିତା	ପାତ୍ରା
ଭାବେ ସାହେ	ମହାପାତ୍ରକର
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତ୍ରକର	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତ୍ରକର
ଲେଖକାଳେଖକାଳ	ମହାପାତ୍ରା
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତ୍ରକର	ଲେଖକ ଓ ପାତ୍ରକର
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ	ମହାପାତ୍ରାକର
ଅଭିନାଶ ପାତ୍ରକର	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
୧୯୫୧୦ ମହ	ମହାପାତ୍ରାକର
୧୯୫୧୧ ମହ	ମହାପାତ୍ରାକର
୧୯୫୧୨	ମହାପାତ୍ରାକର
ମୋହନ୍ତି ଓ ମୋହନ୍ତିକର	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
କବିତା ଏବଂ କବିତାକର	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ମୋହନ୍ତିପାତ୍ରକର କବିତା ଓ	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ସଂପର୍କ	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ମୋହନ୍ତିପାତ୍ରକର	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ପିରଣ୍ଡାର

ଏ ଗାନ୍ଧି କେଉଁଥିସି ଥାଏବେ ତା
ନିଆଁରେ ତରିଲାଇ ଦୋତାଶୁଦ୍ଧର ଫାଟା
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା କହ କେବ ଦରିଲ ମାତ୍ର
ଅରେ ଲେପିଦେଲେ ମଜୁବିତ ଦେବ ଓ ପ୍ରା
ଥରବ ନାହିଁ ।

ବରିଷ ଦନ୍ତା ଓ ସାଇଟେ ଲମ୍ବାଇବା
କାଳ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ଅଭ୍ୟବହାର କାଳ ।

ଭାବିତାରେ ବିଜ୍ଞାପନ କୁଣ୍ଡଳେ
ଶରୀର ବନ୍ଦିଷ୍ଠର ରୂପେ ଆମେ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ପ୍ରଥମଥର ମତୀକେ	
ଅନ୍ତପଦି	ଟ ୦୯୮
ଅଧ୍ୟମକୁ	ଟ ୫
ଧୂର୍ଣ୍ଣ ଏବ ସ୍ତମ୍ଭକୁ	ଟ ୩
ମତ ଚୌଖ୍ୟର ବଜାପଳ ଗୋଡ଼ରେ	
ଦେଲେ କର୍ତ୍ତର ଖଣ୍ଡା	ଟ ୦୯ ରୁ ଖଣ୍ଡା ୬
କାହିଁ ।	

ବୁଦ୍ଧମୁଖ ଓ ବୁଦ୍ଧମୁଖର ସକାଳେ ଖଣ୍ଡା ପତ୍ର
ଦେଇବ ଦେଇବ ଶିଖିଲେ ପାହାନ୍ତିରେ ପାହାନ୍ତିରେ

ଅସବ ଦିଲ୍ଲୀ ରୁକ୍ଷାରେ ସୁତଳ କିନୋବୁ
ପାହାରୁ ।

ବିଜ୍ଞାପକର ମନ୍ଦିର ବିଜ୍ଞାପକମଳେ ପାଇଁ
ହାତ ଦିଲେ ।

କାହିଁ ଏହି କଲାଙ୍କରେଣ୍ଡା ପାଇଁଲ ଖରଚ କଲାଙ୍କରେଣ୍ଡାରୁ ଦେଇ
ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ ଦେଇ

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରାଦିପତ୍ର କା ।

ଗାଁ ଶିଖିଲାହେ କବିତା ପତ୍ର ୧୯୫୨ ମେହିରାତିରେ ବର୍ଷିକ ହିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଏହାରେ ଏକାଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

ଅତ୍ରମ ବାଣିକ ମୂଲ୍ୟ ।
ପଣ୍ଡାଦେସୁ ।

୨ ଦୁରୋଧିବ ନିର୍ବିଦ୍ଧେ ସମ୍ପଦ ଦେଲା ।
। ଜଗତ୍ପୋହିଲା ବର୍ଷକ ନିମନ୍ତେ
। ଦେଲେ । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ବିଷକ
ପ୍ରମେଦ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଲାନ
। ମାତାଙ୍କ କୃପାକୁ ତାଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟବିଲି-
ଙ୍କ ଲିଖିବର ପୂର୍ବରେ ହାତ ସେବରେ
ବୁଝ ଥିଲେ । ଅଭାଗ ଯଥାର ଥିବା
ଦରୁଗୁ ଲେକରିର କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦୋଳ
ାଇ । ଉତ୍ତମାତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର
ଛିନ୍ତି ନିବେଦନ ଦେଇ ବର୍ଷକ ସୁଖରେ କାଳ
ପ୍ରାପନ କରି ଘୁଣି ତାଙ୍କ ସେବରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ-
ନୁତମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉନ୍ତି । ଦଶହରୀ-
ର ଶେଷ ହାତକେ ଲେବେ ସେ ଯାଦା-
ଯାଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେଗି ବା ହେଉଥ-
ିବା । ଆମ୍ବମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିବାଟ ଅନୁସରି
କରି ଅନ୍ତର୍ଗାତକ ଓ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଚି-
ଶ୍ରୀମନରେ ସାଦରେ ସଥାବିହର ଥିବା-
କି ଲଭୁତ୍ତ ଆଶା କରୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସମୟ
ହୁଏ ଓ ଦୋଷ ମାରିବା କରି ଉତ୍ତମାପିକା-
ଙ୍କ ସମ୍ବାନ୍ଧବିଗାନ ଓ ସେବା ଅନୁଦ୍ଵା ରଖିବେ ।

କଷ୍ଟପୁରମାଣରେ ଅନନ୍ତପୂର୍ବାଧନ ବରଗଲ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଆକାଶ ଉତ୍ତମଗୁପେ ସରଥାର
ହୋଇ ଲାହଁ ଏବ ଉତ୍ତମ ଖର ଦେଉଥିଲେ-
ହେଁ ବେଳେ । ବଳାମେଦ ଆକାଶମାର୍ଗରେ
ହୃଦୟ ଦେଉଥିଲୁ । ଆଗମି ଅମାବସ୍ଯା ସରବର
ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର ଅଗରା ହୁଅଇ । ଯାଦା ଅନନ୍ତ
ଦେବାର ଯାଦା ଚୋପଗଲ ଏଣିକି ବିମେଶୁ
ହୁଏ କି ଦେଲେ ସଙ୍ଗଦକ ରଙ୍ଗ ଦେବ ।

କଳାରବ ଛୁଟିଆଛି ସେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ମାନମାୟ କମିଶନର ଜୟନ୍ତ୍ର ଉର୍ଧ୍ଵଶିଳ୍ପାହେବ
ଶୀଘ୍ର ଛଟା ଥବା ବଦଳାରେ ଡେଲା ପରି-
ଭାଗ କଲାବେ ଓ ତାକ ସ୍ରାକରେ ଆମ୍ବାନ-
ଙ୍କର ସୁପରଚିକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଟେକଣା ସାହେବ
ଶୁଭ୍ରମନ ବୁଝିବେ । ଏ ଶୁଭ ସମ୍ମାନ ମିଥ୍ୟା
ହେଲେ ସଂଭା ସଖାର ଅଟେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଟେ-
କଣା ସାହେବ ଡେଲାରେ ବହୁଦିକସ ଥିଲେ
ଏଠାର ଅଗ୍ରଭବିତହାର ଓ ଅବସ୍ଥା ସେ ଉତ୍ତି-
ମନ୍ତ୍ରପେ ଜ୍ଞାନ ଅଛନ୍ତି ସୁଚରାଷ ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍-
ସ୍ଥରେ ସେ କମିଶନର ହୋଇ ରହିଲେ ବନୋ-
ବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାପ୍ରେ ନିଷାନ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ।

କୁଣ୍ଡବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିମ୍ବାତରେ
ସେ ଅନୋଳକ ଲୁଗିଥାଏ ଉହିର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ-
ମଧ୍ୟରେ ପରମା ନ ଓ ଜାତୁର କମିଶନ-

ସବୁପିଲ୍ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଅସିବାର ଗୋଟିଏ
ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏ ଡାକ୍ତରମାନେ ଘରରେ
ଏକବର୍ଷ କାଳ ଅଦସ୍ତାକ କରି ମାତ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ
କୁଣ୍ଡବେଶମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରି ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ରିପୋର୍ଟ କରିବେ । ବିଲ୍ଲିଟ କୁଣ୍ଡବେଶ-
ସମଜୀବ୍ୟ କରିଛି ଗୋ , ଓ ବୁଦ୍ଧି ସ୍ଥାପନ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯୁଗେସ ଏବଂ
ଅନ୍ୟ ବୃତ୍ତରେ ତୋକ ୫ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ-
ନିବେଶମାନଙ୍କରେ କୁଣ୍ଡବେଶ ବିଷୟ ଅଧିକ
ହେବ । ଏ ଜ୍ଞାନକାର୍ଯ୍ୟ ଅବଭିନ୍ନ ଏହିଲ ।

ଦୁର୍ଗାପୂଜା ହୁଟୀ କେତେବେଳେ ଅନ୍ତର୍ମଧିମରେ
କମ କରିବାର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ କିମ୍ବା କରିଥିବାକୁ
କଲିବଗାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ଠା ଶୟକୁ ସମାଦରିର
ସମ୍ମାଦିକ ଜାଗାର ଶମ୍ଭବରୁ ମୁଖ୍ୟମ୍ଭା ଭାବୁ
କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ବଜୀମୁଁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ-
ମେଣ୍ଟ ନିକଟକୁ ଏକ ଅବେଦନପଥ ପ୍ରେରଣ
କରିଥିଲେ । ବଜୀମୁଁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ କିମ୍ବା
ଅବେଦନକୁ ଭାବି ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ
ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ତମ୍ଭେ ଭାବି ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଟ
ନିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ କଷେତ୍ର
କଲେ । ବର୍ଷକରେ ଥରେ ଯାର୍ହ ହୁଟୀ ବୋଲି
କ ୧୨ ନ ମିଳଇ ଧୂଣି ସେବକରୁ ସତ୍ୱପି କିମ୍ବା
କର୍ତ୍ତନ କର୍ମଗଲ ଏହା ହିନ୍ଦୁ ମାନଙ୍କ ପ୍ରକା
ହିଶେଷ କଞ୍ଚକାପୁର । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ଦସ୍ତଖ
କର୍ତ୍ତଙ୍କ ବାହାତୁର ହିନ୍ଦୁ ମାନଙ୍କ ଗୁର୍ବାରରେ

କୁଣ୍ଡପାଳ କଲେ କାହିଁ । ଏ କଷ
ଚେନ୍ଦ୍ର ହେବାର ଛାତିତ ।

ବଜ୍ରୀୟାମେଣ୍ଡ ଅଠ
ମାହାଲର କାର୍ତ୍ତିକାରେ ଯେ
ସତ୍ତବ ୧୮-୧୯ ସାଲରେ ଥିଥୁ ୨୭ ୧-
୧୭ ବ୍ରାହ୍ମ ଓ ବ୍ୟୁତ ଟ ୩୫୦୭୮ ଟଙ୍କା ଦେବାରୁ
ବ୍ୟୁତରୁ ଟ ୩୭୮୪ ଟଙ୍କା ଦୋଳନ୍ତରୁ ।
ଇହ ପୂର୍ବବର୍ଷର ନିଷ୍ଠାରୁ ଟ ୩୦୦୭୯୫ ଟଙ୍କା
ଥିଲା । ପ୍ରତିଶଂ ଲାଗି କମଣଃ ଦୂରି ଦେଇଅଛି
ପ୍ରତିଶଂ କିମ୍ବୁ ଅଟିଲା । ମାତ୍ର ଡେଣିଆ ଅର୍ଥାତ୍
ଅନୁରୂପ ଓ ଖୋରାକ ଜଙ୍ଗଲର ଅବସ୍ଥା ସେପର
ନୁହଇ । ଏବର୍ଷର ଥିଥୁ ଟ ୧୫୮୮ ଓ ବ୍ୟୁତ
ଟ ୨୭୫୩୭ ଟଙ୍କା ସ୍ଵତଂଶୁ ପ୍ରାୟ ସାବେ ୧୭-
ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ଚାଟି ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଥୁବାବର୍ଷ
ମଧ୍ୟ ଥିଥୁ ଟ ୧୩୨୩୭ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ ଟ ୨୦-
୨୫୪ ଟଙ୍କା ଦେବାରୁ ୨୭ ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ଚାଟି
ପଡ଼ିଥିଲା । ଦେବାକ ସୁନ୍ଦରବନ ଓ ଚକ୍ରପାମର
ଜଙ୍ଗଲରୁ କିଶେଷ ଜାହ ଦେଇଅଛି । ଶେଷ
ଜାଗପୂର ଡେଣିଆରେ ଲଞ୍ଜି ପଡ଼ିବାରୁ ଏ ହୁଲ
ପ୍ରାନ୍ତର ମହାରାଜା ଜାଗା କରିବାରୁ ଦେବ ଏବଂ
ଡେଣିଆରେ ଗୋଚର ଓ ଜାଗିବା ବାଠ ଜାହ
ସବୁ ଶ୍ରୀ ଦେବାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ଭାବ
ପଡ଼ିବ । ଗୁଣ୍ଡବ ହିନ୍ଦାର୍ଥେ ଜାହ ଜମେଷରୁ ଜାହ
ଦେବା ବକ୍ରମୀମେଣ୍ଡ ବିଦେଶଜାରେ ନିଭାବ
ଅବଶ୍ୟକ । ଡେଣିଆପ୍ରତି ଏକା ଶୁଭବାବ
ଅଟିଲା ।

ଅମ୍ବାନବର କଡ଼ିଲଟ ମହୋଦୟ ଗୀତ-
ସମାଜମରୁ ସିନଳା ଶୈଳରୁ ଅବରଣ ବର
କଲିକଟାରିମ୍‌ସେ ଅସ୍ଥିବା କାଳରେ ବାଟରେ
ନାନାସଜ୍ଜରେ ପଦାର୍ଥଙ୍କ କର ଲାକ୍ଷାତ୍ତବାର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁଏଇବୁ । ସେ ମହୋଦୟ ପତ୍ର-
ପୂଜାରେ ପଢ଼ିଲାରୁ ସେଠା ମହାବଜ୍ଞା ଶାକ
ସହି ସାଷାତ୍ କରିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ
କଡ଼ିଲଟ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମୂରାବଳ ତାଙ୍କ ଅବାବରୁ
ପାଇଥିଲେ । ସେତାରେ ଲେଖି ଉପରିନ୍-
କଷାତ୍ତବାଳ, ବସିବାର କଥା ଧୃତିରୁ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ସେଥି ନମିତ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ କିମ୍ବା
ଦେବାର କଥା ଦେଖିଥିଲ ତହିଁ ରୁହ ସ୍ଵୟଂ
ଲେଖି ଉପରିନ୍-ମହୋଦୟ ଦୟବର୍ଷ ଚନ୍ଦ
ଦେଇଥିଲେ । କର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଘର ନିମ୍ନାଂ-
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିବାରୁ କଡ଼ିଲଟ ମହୋ-

କଷ୍ଟ ଭାଗ ଦିଆଇ ବିଲେ । ସେ ପର ଧିକ୍ତା
ଭାବ ସମୟରେ ବଡ଼ଲାଟ ମହୋଦୟ ସେଠାର
ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ରାବଳୀଯ ବ୍ୟକ୍ତିଶାଲୀଙ୍କୁ ପ୍ରଗଣ୍ଧା
କର ବିଶେଷରୂପେ ଲେଖି ଉପରିଲୁଙ୍କ ପ୍ରସା-
ଦତ ଜାପାନ୍କୁ ବହାନ୍ଦରାବରେ ଦେଖାଯୁ
ରଜାମାନେ ଠାର କେଉଁଥିବାର ବାଜୁ ବିର-
ସ୍ଥିଲେ । ଶାତ୍ରରେ ଦେଖାଯୁ ରଜାମାନେ
ଯେତର ବ ଲାଖରାବରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସାଦାସ୍ୟ ପ୍ରକାର ବରଅଛନ୍ତି ଭାବୀ ଅଗବ
ପ୍ରଗଣ୍ଧାର ବିଷୟ ବଡ଼ଲାଟ ମହୋଦୟ ଗରନାଷ
ତା ଗୁଣ ରଖିରେ ସେଠାରେ ମହାବଜା ରଣାଙ୍କୁ
ବଜ୍ରଧାରକର ପୂର୍ଣ୍ଣଶମତ ପ୍ରଗାନ ବରଅଛନ୍ତି ।

ସରବାଲଟର ବଳେ ମଦ ସମ୍ବିରେ କିମ୍-
ଲିଖିତ ପ୍ରଭାଗରେ ଲେଖିଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ମଦରେ ଅମୋଦ ନ କରିବା ପଥରେ
ଦିଶେଷ ସତକି ହୁଅ ବିଷ୍ଣୁ ଏ ସବାରେ
ଏପରି ମନୁଷ୍ୟ ଜାହାନ୍ତି ସେ ଦିଦିପୃଥ୍ବୀ ଆର୍ଯ୍ୟ
ମଦର ପ୍ରଣୟା ଅବା ସମ୍ମାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ।
ମଦ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପରିଦୂରେ ପରିଶବ୍ଦ କରେ,
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କଷ୍ଟ ବର୍ଷାଏ, ବାୟୁ ଦୂଷିତ କର୍ବାଏ,
ସ୍ଵାଭାବିକ ଉତ୍ସାହ ବିନଞ୍ଚି କରେ, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ
ପାତ୍ରଗୁଣୀରେ କାଳନାଳ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରେ
ବଦନର ସୌନର୍ଥ୍ୟ ବିନଞ୍ଚି କରେ, ଦୟା-
ମାନଙ୍କର ବିପର୍ଯ୍ୟାନ କରେ ଓ ପରିଶେଷରେ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଘୃଣାର୍ଥ ଅଣ୍ଟ ହୁଏ କରେ ।
ମଦ ଗୋଟିଏ ସନାମକ ଓ ମୁଖ୍ୟବର ପାଧ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ମହୁଆ କେବେହେ ପରିଚାର
ଆମୋଦ ଭ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ । ମଦ
ରେ ବେଶିଦଳ ମଭ ହେଲେ ତମଙ୍କ
ବେଶି ଅମୋଦ ଭ୍ୟାଗ ଅନୁଚୂତ ହୁଅଇ । କୟାହୁ
ହୁକେ ସହିତରେ ମଦର ବଶଗା ଦୂରତତ
ହୋଇ ଦୂଠେ; ବାହାର କି ମଦ ହୃଦୟରେ
କରେ ଓ ପଥାଇବୁ ଖୋଲନଥ ମୁହଁ ଜା
ତୁଳ୍ୟ ବିନଞ୍ଚି କରେ । ଅଭିବ ଧରି ହୁଥ
ସେପରି ଏପବାର ନିରୋଧ୍ୟ ଘୃଣାର୍ଥ ଭ୍ୟାଗ
ଦୌରକରେ ପ୍ରବେଶ କରେ କମା ଏ ପ୍ରକାଶ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକାମକ ଗେଗ ହୁକ୍କବସ୍ତବରେ
ଉପସ୍ଥିତ କହୁଏ । କରୁବା ଭ୍ୟାଗ
ପଶୁଜାବଳ ଭୁଲ୍ୟ ହେବ ଓ ଭୁମ ମୁହଁ କା
ତାରେ ଭୁମ୍ୟ ବଶଜଳକଟରେ ଭୁମ୍ୟ
ଅପ୍ୟାଗ ରହିବ ଓ ସେମାନେ ଭୁମ୍ୟ ଜା
ନ୍ୟାକାଶ କରିବା କମନ୍ତେ ପ୍ରଥମ ପାଇବକେ

ଏଠା ଗଣେଶ ପ୍ରିମାର
senger) ପଣେକରମନ୍ତ୍ର
ଶୁଣି ପାଦଖାଳାର ଲାଟ
ପାଣେକୁ ନନ୍ଦ ଅନ୍ତରୀତ୍
କୋଣସି ଲାତ ଲିଙ୍କଟରେ ଥା
ସମୟ ଦିଯୁମ୍ବିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା
ମୟ ରା ୧୫ ରିଷ୍ଣ ମଞ୍ଜଳବାର ଦିନ
ପାଣେକର କଟ୍ଟିବେଳ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଜଣେ ପାଶେକୁ ସମ୍ମାନ ନ ପାର କେ
ପାଠଖା ଲକ୍ଷରେ ଶୁମାର ପ୍ରବେଶ ହେଁ
ମାନ୍ଦିବେ ବାବାରକୁ ଗଲ କିନ୍ତୁ ଧାରାଟେ
ରୁଥସେବା ଦେବଳକୁ ଶୁମାର ଲକ୍ଷ ହେଲ
ଥିଲ ସୁରକ୍ଷା ସେ ବିନ୍ଦୁର ଖଣ୍ଡେ ଗା
ପରେଁ ଦର୍ଶିତଲେ ଘୁଫା ଦେବି
କଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ପରୁରଲେ ଶୁ
ଜାହାକର ମାଲକ ଦେବଳୁମାନେବ ଏ
ହଲେ ଓ ଶାନ୍ତି ସେ କଟକ ଯିବାକୁ ରୁ
ଶୁମାରର ଅଗସ୍ତ ଛପସ୍ତି ଥିବାକାଳରେ
ବାରବନ୍ଧୁ ଅନ୍ୟମନ୍ୟରେ ଦେବି
କି ଥିବ ? ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁ
ଅଧିକ ଅଗୋଦରରେ ଏପର
ଅଛି ଓ ଏପର ପୁନରମୂଳ ଉଠିବା ଚାହେ
ଶୁମାରକିର୍ତ୍ତିମାନେ ଦିହିତ ଦ୍ୱାରା
କମଳ କରିବେ ।

ତିନ୍ତୁ ଶୁମାରରେ ପୁଣି ଏବଂ ଘଟକା ଜରେ
ବିନାରସବାସୀ ବାଲେଗରରୁ ଅସିଥିଲ ସେଠା-
ରେ ହୋଙ୍କୁକେନାଳ ଶୁମାର ଯୋଗେ ବିଟକ
ଅସିଥିଲ ଶୁମାରରେ ବିନିଜଣ ଏହିଦେଖିପୂ
ବରଣଙ୍କ ସହିଲରେ ସରାବ ହେଲା । ବିନାରସ-
ବାସୀ ଏକାଙ୍କ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଳାପରେ
ମୋହିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ବିନ
ିଜାନ ବିଲେ ଓ ଅଳଗତାରେ ହୋଙ୍କୁକେନାର
ସାହାଜରୁ ଅଭିଭାବ କରି ଗଣେଥା ଫୁମ-
ରରେ ଛିଠିଲେ ବଢ଼ିବେ ଅଧିକ ବରଣଙ୍କା-
ଭମୟରେ ମେହ ବିନିଜରଙ୍କ ମୟରୁ ଜରେ
ତିନ୍ତୁ ବିନାରସବାସିର ବ୍ୟାଗର ଗୁହ ଲାହ-
ବିକୁମା ପତ୍ରକରୁ ଦେଇ କାହାର ପିଟାର
ତହିଁରୁ ଅଠର ଟଙ୍କା ବାହାର କରି ଦେଇଲେ
କିନ୍ତୁ ଗୁହର ପତ୍ରକରେ ସ୍କରଟ ପ୍ରାପନ କର
ନ ପାଇ ଥାବା ସିଦ୍ଧକଟରେ ଫୋରାଟ ଦେଇଲେ
ଲେଲାନାଥାର ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଗାତ୍ର ବହିଲେ କି
“ତୁମର ଭାବ ଦିଲେ ପରିଅଛୁ ତୁମର କଳିପଟଟ
ବହିଲ ଅଗ୍ରମାଳେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଦିଲ୍”

ଏହରେ ବହାରିଥିବାରେ ସନ୍ଦେହ ଜନ୍ମିତାରେ
ବ୍ୟାଗଟଙ୍କା ଗଣିବାରେ ଅଠରଙ୍କା କମ୍ ହେଉ
ହିଁ ସେ ଛାନ୍ତ ବରଶକୁ ରେଖା କରିଥିବାର
ଦାନା ବିରାଗୀ ଓ ଅଧିକ ସମ୍ମାନ ଲୋକ
ମାନେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଦୋଷୀ କର ପଞ୍ଚବିବାରେ
ସେ କିନ୍ତୁ ଅଧାରେ କେବେ ଟଙ୍କା ରଖିଥିବାର
ମଧ୍ୟ କହି ନ ପାରିବାର ଯେଉ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ
କଲେ ଓ ସେ ଅଗର୍ଯ୍ୟ ଅଧାରୁ ଟଙ୍କା ବାବାର
ବର ଦେଲ ଓ ଛାନ୍ତ ଲକ୍ଷତାରୁ ପକାଇଲା ।
ବଜାରଦେଶରେ ରେଳେଟ୍ୟୁନିଭାରେ ଏପ୍ରକାର
ରେଲେଟ୍ୟୁନିଭାର ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମିଳଇ ତେବା ର ଶୁମାର ମଧ୍ୟରେ ସୁବା
ତଥାନୁଭୂତି ଦେବାରୁ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ସବୁ
ବାଧାରି ସରକୁ ଦେଇ ।

ବାବାର ଦୋଷ ।

ବଜାରଦେଶରେ ପୁରୁଷ ଅବୁଭାକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ
ବାର ଗୋଟିଏ ଚମହାର ହେଲୁ ମାନ୍ୟବର
ପ୍ରେଟରଙ୍କ ପୁରୁଷକ୍ଷାରବିଷୟର ନିର୍ଭାବ
କରିବାରେ ଲୋକାଥିଲା । ତାହା ଏହି କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବାଧାରିମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ତରିତ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାକ ଅଛଇ । ଲୋକଙ୍କମଧ୍ୟରୁ
ପୁରୁଷକର୍ମଚାରୀ ଶୁଣିବ ହୁଅଛି । ପୁରୁଷ
ମେଦିନୀ ଲୋକଙ୍କ କରିବ କରିବ ପୁରୁଷର
ଅଠର । ପୁରୁଷରେ କହିବାକୁ ହେଲେ ସାଧା-
ରଣ ସୁମାନ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କରେ କରିବାର
ଅଛିଅଛି ଅଛି । ଲୋକଙ୍କ ଦେବାକେବା କଥା
ଏମାନେ କର ଥରନ୍ତି ନାହିଁ ଅଧାରକାରୀ ଛାଡ଼ା
ଅଳ୍ପ ବିଷୟରେ ଅଥବା ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ ବାରୁ
ମିଥ୍ୟାମାନ୍ୟ କମ୍ପ ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ଅଧି-
କ୍ଷାନ୍ତରୁବିରେ ମନୋଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ
ସୁରକ୍ଷା ସୁରକ୍ଷା ନିର୍ଭୟାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଏବଂ
ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦରିଦ୍ର ହୁଅଛି
ନାହିଁ । ଯାହା କଥା କରନ୍ତି କି ବଢ଼ିବେ
କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ଦେଇ କରିବାର କଥା
ଏହିରେ ପୁରୁଷରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇଲେ
ପୁରୁଷରେ ଏହିରେ ପୁରୁଷରେ ସମ୍ମାନ
ଦେଇଲେ ଏହିରେ ପୁରୁଷରେ ସମ୍ମାନ
ଦେଇଲେ ଏହିରେ ସମ୍ମାନ ଦେଇଲେ ।

ଅଛୁ ଲୋକ କଳେକ୍ଟର ଲାମରେ ଅଭ୍ୟାଗ୍ର-
ହୁବାର ବିବେ ହେତୁ କଳେକ୍ଟରଙ୍କଠାରୁ ତଥାରୁ
ସୁପ୍ରଶ୍ରଦ୍ଧପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ହେତେକୁ ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର
ସାହେବ ବାହାର ପଞ୍ଚବିମର୍ଥର କରିବେ ବାରଣ
ସେ ଅନାୟୀ ସରେ ବୁଝାଇଦେଇ ପାରିବେ ସେ
ବାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧାରିବା
କାରାର ଲୋକ ମେଲି କହିଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ
ଲୋକ ଗୁହାର କରିବ ବାହାର ବଳ ଓ ବୃଦ୍ଧି-
ଦାତା ବେଳ ଅଛି ? ଏବେ ଦେଇର ସାଧାରଣ
ଲୋକ ଗରିବ ଓ ମୂର୍ଖ ତଥାରୁ ସହାୟ କେହି
ନାହିଁ । ଅଗଣା ଦର ଶତ୍ରୁ କରେବାକରୁ ଅସ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମାନ୍ୟ ତଳାଇବା ସହଜ ନୁହଇ ।
ପୁଣି ଆଜନ ଏପରି ଦୋରଥାରୁ ଯେ ଲାଜ-
ଦେବା ଓ କେବାଲେକ ହୁଏହେ ଅପରାଧୀ
କେବାକଥା କହିଲେ ଆପେ ଦଶମାୟ ଦେବ ।
ଲୋକେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଦେଖି ହୁଏହେ ତୁମି
ହୋଇ ରହିବାକୁ ବାବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଜଳରେ
ବାବ କର ବୁନ୍ଦିରପରେ ବିବାଦ କରିବାର
ଅନିଷ୍ଟକାହିତା ବହୁବ୍ୟରେ ଲୋକେ ଶିଖି-
ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅଭ୍ୟାଗ୍ରହ ବିବୁଦ୍ଧରେ ପାଇ
ଦିଶାରବାକୁ ବାହାର ସାହସ ହୁଅର ନାହିଁ ।
ଯେବେ ବିରାପଶାଳୀ ହଲ ଦେବ, ଲୋକଙ୍କ
ଦ୍ୱାରାକରେ ଅନୁମତିରେ ସୁରକ୍ଷା ପାଇ-
ଦେବ, ଜଥା ବାହିମନ୍ଦର ଲୋକଙ୍କପରି ସହା-
ନ୍ତୁଦ ଦେବ ଓ ହେ ସୁଲାଇରେ ଗୁଲିକାବାହଣ
ଲୋକଙ୍କୁ ରହାଇ ଦେବେ ସରବାର
ଅବଶ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଯଥୋତ୍ତର ସାହସ ଓ
ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇବେ । କେବଳ ଲୋକଙ୍କ ଦୋଷ
ଦେଲେ ବୁଲିବ ନାହିଁ । ଲୋକଙ୍କମଧ୍ୟରେ
ସାଧୁ ଘେର ଭବ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ
ବିଶ୍ଵାସ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ବିଶ୍ଵାସ କରୁଥିଲେ ଦେଖି ସାଧୁମାନେ ବାହାର ଓ
ରେଗମାନେ ମାତ୍ର ହୁଅଅଛନ୍ତି । ଏଥର ପ୍ରକାର
ବାଧାର ସଜାବ ହାତରେ ଅଛୁ ଲୋକବହୁ-
ବରେ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ।

କଟକର ଏକଟି କଲେକ୍ଟର ପ୍ରୟୁକ୍ତି ମାନ୍ୟ
କ୍ଷେତ୍ର ପରିଶର୍କାର ଅଭିନ୍ୟା ଗେଷ କରି
ମୁରିଦିବାବାଦରୁ ବଦଳ ହେଲେ ଏବଂ ଏଠା
କଳେକ୍ଟର ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଳିବାକୁ ପରିଶର୍କାର
ସାହେବ କଲେକ୍ଟର ପରିଶର୍କାର ହୋଇ

ଥେବି ଗତ ମାସ ତା କିମ୍ ରଖିରେ ଆପଣା-
କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଦରଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥୁଗୁ
ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଏ ପ୍ରାକାରିତାର
ହେବାରେ କେହି ଦୁଃଖିତ ଓ କେହି
ଆଜ୍ଞାଦିତ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସାହେବ
ମହୋଦୟକ୍ଷେତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ ଅନେକ ଲୋକ-
କର ସବୁନାଶ ଓ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଘୋ-
ଷମାପ କର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ହେତୁମାନଙ୍କର
ସବାନାଶ ଦୋଷରେ ବୁଝାଇଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ
କହୁ ନାହିଁ ସେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ଉପସ୍ଥିତ
ନୁହନ୍ତ ବିମା ସେତୁମାନଙ୍କର ଘୋଷମାପ
ଦୋଷରେ ବୋଇଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ପରିଶର୍କାର
ବୋଇଅଛନ୍ତି ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦୋଷରେ ବୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହିଦେଇ
ଆମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏବୁଧ କହିବାକୁ ପରିଶର୍କାର
ମୋହିଲେ ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ସେ
ଜଗନ୍ନାଥରେ ଅନ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ପରିଶର୍କାର
ନାହିଁ । ତାକ ରାଜପୁରକାଳରେ ପୁରୁଷ କୌଣସି
ମନକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହତାହ ସାହସ କର
ପାର ନାହିଁ । ପୁରୁଷଶାସନ ତାକର ଜାବକର
କ୍ରିତ ବୋଇଲେ ଅଭୁତି ଦେବ ନାହିଁ ।
ଏଠାକୁ ସେ କେବେଦିନ ନିମନ୍ତେ ଥେବି ପୁରୁଷ
କ୍ରିତ ଏକପ୍ରକାର ଦୋଷରେ କରି ଦେଇ ଗଲେ ।
ରାମନାଥର ଏହି ତୋହୁଅରର ମୋହିଲ
ମାମାନ ଏଥର କ୍ରିତ ଦେବ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର
ପ୍ରକାର ସରକର ହୋଇ ନ ଥିଲେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତର
ଦେଇଥୁ ମୋହିମାରେ ଶିଖା ପାଇ ପାଇ ନ
ଆଗ୍ନ୍ୟ । କେବେକ ଅମଲମାନଙ୍କ ପ୍ରକାର
ଦେଇଥିବାରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦୋଷରେ କରିବାକୁ
ଆମ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମାୟପରିଶର୍କାର ଦେଇଥିବା
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହି ଅମଲମାନଙ୍କ ଏଥିପର
ଧାରଣା ରହିଗଲ ସେ ସାହେବ ପ୍ରକାର ଅଛୁ
କିମ୍ ଧାରିବାରେ ବିଶ୍ଵାସରେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ
ଦେଇଥିଲେ ଠିକ୍ ହୋଇଥାଗ୍ନ୍ୟ । ଠିକ୍ ଏ
ଚକ୍ରକ ଓ ଅଧିରାଜବିରେ ମାତ୍ର ମୋହିଲ
କରିବାକୁ ପାଇ ତାକର କେ-
ବେଳେକୁ ହୋଇଥିବାକୁ ହୁଏ ଦିନରେ

ଦିଲ୍ଲୀ । ମାତ୍ର ପେରୁଁ ବଜ୍ରାଳମାନେ ଏଠାରେ
କହୁକାଳ ବାସ କରି ସମୟପ୍ରକାରେ ଏ
ଦେଖିବାବା ଦୋର ମାରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ତାତୁଶ ଦୁଷ୍ଟିପାଇ ଥିବାର ଦେଖା
ଗଲି ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଦିରିଷା କରୁଁ
ହାକମମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡେଣ୍ଟ ଜ୍ଞାନ କର
ଗଲାର ଉପସ୍ଥିତ ଘରଖାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।
ଆମ୍ବାପନ୍ଧାଳୀ ପ୍ରତି ସାହେବଙ୍କର ତାତୁଶ
ଅଣ୍ଟା ଥିବାର ଦେଖା ନ ଗଲି ଏବଂ ଏଠା
ମିଛିଲିଷିପାଲିଟୀ ସଙ୍ଗେ ସେ ପଦେଁ ଲାଗି ରହି
ଥିଲୋ ।

ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବା-
କାରଣ ଅଗ୍ରମାନକର ସେହାରୁଦ ରାଜ୍ଞୀ ବୈଦିନ-
କାଥ ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟ ଗର୍ବମଙ୍ଗଳବାର ଘରରେ
ମଜ୍ଜିଲେ ଓ ଶୈଳିର ଆମ୍ବୋଜନ କରିଥିଲେ ।
ଇଂସକ ୬ ଦେଶୀୟ ଅନେକ ଉତ୍ସମେଳନ
ମନ୍ତ୍ରିର ହୋଇଥିଲେ । ନାନାପ୍ରକାର ଅଛି-
କାଳର ପ୍ରକରଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହି-
କୁଣ୍ଡରେ ସାହେବ ପ୍ରକାଶିତ ଏଠା ଲଳା ସାଙ୍ଗ
କରି ପଚାରୁଧିବାର ଜଳପାନ ଯୋଗେ ବଙ୍ଗଲା
ଆରମ୍ଭେ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

ପଲେସ-ପ୍ରସାର ।

ପୁଲେସ୍-ର୍ସାରର ଅବଶ୍ୟକତା ଏଥୁପୁଣ୍ଡେ
ଧାତିକାଳଙ୍କୁ ଜୀବନ ଅଛି । ଗଇ ବ ୧୧ ମୁହଁର
ଫଳ ଦେଇ ଉଚ୍ଚିଥା ଗବ୍ର୍ଯୁମେଆ ଏହି ସିକ୍ଷା-
କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କି ବଜାଗ୍ରୂ-
ଦେଶରେ ଗୁରୁତର ଅଧିକ ଶତକରୀ ୨୦
ଲୋକୀଏ ବନ୍ଦିର ହୃଥର ନାହିଁ ଧର୍ମଦୟଟିକି
ଭୟାନକ ଅପରାଧ ପ୍ରାୟ ଶତକରୀ ୧୦ ଲୋକୀଏ
ଧର୍ମ ପତର ନାହିଁ ଏକ ଅପରାଧ ନମକେ
ଯେତେ ଲୋକ ଅବାଳକରୁ ଅସ୍ତ୍ର ଦେମାନକ
ନିଷ୍ଠରୁ ଶବ୍ଦରେ ୨୭ ଜଣକୁ ଅଧିକ ଦିଶ୍ଚା ପାଇଁ
ଜାହିଁ । ଏହି ଅସଟ୍ରୋଷକଳକ ଅବସ୍ଥାର
ବେଳୁ ଓ ତାହା ନିବାରଣର ଭ୍ରାତ୍ରି ହିର
କରିବା କାରଣ ବଜାନାର ଗାନ୍ଧିବର ଶୈଖ-
ନିକ ଗୋଟିଏ ଭନ୍ଦିକି ଜୀବନ ବର ଅଛନ୍ତି ।
ଜୟନ୍ତି ବିମ୍ବ ଘାହେବ ଏ ଭନ୍ଦିକିର ସର୍ବଥିନ
ଏବ ଜୟାର ଜଳ ଖୁବିଲ ଘାହେବ ଏହି
ପୁଲେସ୍-ର ଜଳଶୈଖର କେନ୍ଦ୍ରର ବି ସିଆହେବ
ଯତ୍ନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଭନ୍ଦିକୁ ସମ୍ପ୍ରତ୍ୟେ
ହଣ୍ଟେ ସାଥେ ଗୋଗାକାଳ ବିଷୟ ଅନୁ-
ସମାନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନମକ ଥିଲେ

ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ସେ ଏହି କମିଟୀର ଜଣେ
ସଧ୍ୟ ହେବେ । ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଏ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାୟ କେତାର ଅବଶ୍ୟକତା
ଶୈଳେଟ ସ୍ଥିତାର କର ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପ୍ରଥମେ
ସରକାର ବହୁଦର୍ଶୀ କର୍ମଗୁଡ଼ିକହାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରମ୍ଭ ହେଲେ ତଳ ହେବ ଏହି ବିବେଚନାରେ
ଦେଶୀୟ ବେସରକାରୀ ଲୋକଙ୍କ ନିୟୋଗ-
ବିଷୟ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ରତ୍ନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଯେ ସ୍ଥଳେ
ଶୈଳେଟ ସ୍ଥିତାର କରାଯାଇନ୍ତି ବି ଅନେକ
ସପରି କଥା ଅଛି ବି ଯାହା ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ
ଜଣା ଓ ସରକାର କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ଟାଙ୍କିବାର
ଉତ୍ଥାୟ ଲାହିଁ ସେ ସ୍ଥଳେ ତଳ ଏବଜଣ ଦେ-
ଶୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଆରମ୍ଭ କମିଟୀରେ
ସ୍ଥାନ ଦେବା ଉତ୍ତରିତ ଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧକ କାର୍ଯ୍ୟର
ଭାବୁରେଣେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଅଟନ୍ତି ।
ସେମାନେ ସ୍ଥଳୀୟ ଦୋଷ ଗୁଣର ଅନୁ-
ସଂକଳନ ସେପର କର ପାଇବେ ସରକାର
କର୍ମଗୁଡ଼ିକହାର ସେପର ହେବ ନାହିଁ । ବହୁ-
ଦୁଃଖର ବିଷୟରେ ସରକ୍କିବାର୍ତ୍ତ ଦେଇବ ପର
ଅନୁଭବ ଶୈଳେଟ ଏମନ୍ତ ଗୁରୁତବ ଓ ପ୍ରୟୋଜନ-
କ୍ୟ ବିଷୟରେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ସାହାୟ
କେବାକୁ ଅନାହ୍ଵା ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଉରସ
ଦୁଆର ଶାନ୍ତ ଏ ତମ ସଂଶୋଧନ ହେବ ।

ବନ୍ଦିଟୀ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କରେନା କରି
ବେ ସେ ସବୁର ବିଶ୍ଵାର ଉପଦେଶ ଘେଟୋଲ-
ଟଙ୍କ ନିଜିରଗରେ ଲିପିବକ ହୋଇଥିଲା ।
ଉହାଁର ଶାରମର୍ମ ଏହି କି ପୁଣ୍ୟକର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
କେତନ ବିଷୟରେ ଛଣ୍ଡିଯା ଗର୍ବମେହେ ଯାହା
ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଅଛିନ୍ତି ତଥା ସ୍ଥିର ରଖିବାକୁ
କମିଟୀ ବାଝ ନୁହିଲା । କମିଟୀ ଆପଣା କବେ-
ତଳା ମତେ ନାନା ଶ୍ରେଣୀର ପୁଣ୍ୟ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
କେତନ ପ୍ରିଯ କରିବ ଏହି ଏପରି ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବେ ସେମନ୍ତ କି ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହୁବି ଲ
ହେବ । ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ସାମାଜିକୁପେ ବୃଦ୍ଧି
କରିବାକୁ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଛିନ୍ତି । ଭାଇ
ଶ୍ରେଣୀର ପୁଣ୍ୟ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କର କେତନ ହୁବିବି
ବିଶେଷ ଅବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କେବଳ ନିର୍ମାଣ
କାର କର୍ମଗୁରୁଙ୍କର କେତନ ବୃଦ୍ଧିପକି ଅଧିକ
ଦୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । କର୍ମଗୁରୁ ନିଯୋଗ
କରିବାରେ ଏକଥା ଫଳର କରିବାକୁ ହେବ
ଯେ ପୋମା ହେଉ କିନ୍ତୁ ବିଲକ୍ଷ୍ମୀ ସବୁ
ନିଯୋଜିତ ଅଧିକାର ହୁନ୍ତା କେବା କାଳ କ
ରିକିତ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ

ଅକ୍ଷରଙ୍ଗ କରିବା ଭାବେଶରେ ପ୍ରଥମରୁ ସହି-
ଲନାମେକୁ ପଦରେ କିମ୍ବା କରିବା ଦିଲ ।
ଶେଷଲକ୍ଷିତ ଭାଗୀର୍ଥ ନାମାମୃ ଦେଖି
ସୋଗଟା ପଥକାର କି ଭାଗୀର୍ଥ କରିବାକୁ
ହେବ ତାହା କମିଟୀ ପ୍ରତି କରିବ । ଯଦି
ସେପାଇୟ ପୂର୍ବ କର୍ମଶଳର ପଥକା କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟ ବିବେଚନ ହେବ । ଏଥର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମ୍-
ନନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତାବଧାନ କରି ତା
ହେବ ତାହା ସଫା ବିବେଚନ ହେବ ।

ଦେଶୀୟ ମାଳିଷ୍ଟ୍ରୋଟିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାହା
କଥିତ ହୋଇ ଥିଲା ଗେଟଲଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ଯାନ୍ତି
ନ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତ କହିଅଛନ୍ତି ଏ
ସେମାନେ ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ସୁଚୂରିମାନ ଆଣ୍ଟି ।
ବେବଳ ବିଶ୍ୱରାଜ୍ୟ ସବାଣେ ପ୍ରଥମରୁ ହାନି
ଶିଖା ପାରି ନାହିଁ । ଏକଜଣ ମୁଲସନ ଦେବ
ପୂର୍ବେ କେତେବବର୍ଷ ଓବାଲାଇ କରି ଅଦା-
ନତର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଲୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖିବ
ଏବି ଆଜିନ ପ୍ରଦିତ୍ତ ମେଲାମାନ କି ପରି ପର-
ଗୁଳିତ ହୁଅର ଭାବା ଶିଖାକରିବ । ମୁଲସନ
ଦେଲାତାରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଓଲାବର ସାହାଯ୍ୟ
ପାଇବା ମାତ୍ର ତେଷ୍ଟା ମାଲିଷ୍ଟ୍ରୋଟିକର ଏ ସମ୍ପ୍ରେ-
ସୁଧା କାହିଁ । ସେ ନିଯୋଗ ହେଲା ମାନ୍ଦିବ
ବିଶ୍ୱରତନରେ ଦସିବ ଏବି ଜୁଲାଶିରିତ ମୁଲାକ୍-
ମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋହବମା ଚଳାଇ
ଭାବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଚାହିଁତ
ଆରି ବରଂ ଅନ୍ତରୁ କରିବେ । ଏଥର ଏକ-
ମାତ୍ର ଡାକାର ବେବଳ ଉତ୍ତରବସ୍ତୁ ଦାତମ-
ମାଳିଷ୍ଟ୍ରୋଟିକ ପାଇମାର ତହାରଥାକ ଅଟିଲ ଏବି
ଏହା କରୁଥେ ସାଧିତ ହେବ ଫିଟୀ ଏଥର
ବିଶ୍ୱର କରିବେ ।

ପୁଲାର ସଙ୍ଗେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦାଆ ନେବାଇ-
ବାବୁ ଦୋଷ ହୁଅଇ ଯେମନ୍ତ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ଦେବୁ ପୁଲାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକପୂର୍ବେ ବିଧାନ
ଦେବାର ଶେଇଲଟବର ଥାଇଗା ହୋଇ ଅଛ
ମତ ବାସୁଦେବରେ ଥାଇବା ନୁହଇ । ଦେଖିଏ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦେବୁ ପୁଲାର ଦୌର୍ଘ୍ୟ ଅନେକ
ପୂର୍ବେ ବିଧାନ ଦୁଆର । ବାସୁଦେବରେ ପୁଲାର
ଦୋଷ ପୁଲାରଦେବରେ ଅଛୁ ଏକ ଭାଇ
ହଣୋଥକ କରିବାର ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ଵାସ
ପ୍ରମୋଦକ ।

۱۷۰

Digitized by srujanika@gmail.com

四

ପଦିଗ୍ର ବଜ୍ର ସମକ ଓ ସୁଧିଖାରେ କିନ୍ତୁକ
ଗଲାଥିଲା । ଅନେକେ ବୁଦ୍ଧି ଏଥର ସମକ
ଜନଗା ପୂଣେ କେବେ ଦେଖାଯାଇ ନଥିଲା ।
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ସାରଗୋଟି ଦୁର୍ଗାମେଳି ଓ ଉତ୍ସବଗୋଟି
ବାକେ ମେଡ଼ ହୋଇଥିଲା । ବକସିବଜ୍ଞା-
ଦିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଗାମେଳି ଛଜା ଆଉ ସମସ୍ତ
ଏବହିରେ କମା ହେବୁ ଆଗପତ୍ରରେ ଦଶବନ୍ଧ-
ବିଦରେ ଚାଠମୋଡ଼ାନବାବ ଶମକ କରିବାରେ
ଅନୁପମଶୋଭା ଓ ସମକ ହୋଇଥିଲା । ଓ
ବେବାରଣ୍ୟରେ ପଥ ନିଜି ନ ଥିଲା । ମେଡ଼ମାନ
ନିଧାରେ ପଢ଼ିବା ସମୟକୁ ପ୍ରଭାତ ହୋଇଥିଲା
ସେଷମଘରେ ପ୍ରମସ୍ତ ନିଧାବାଲି ବଦିଧ ବେଶ-
କୁଣ୍ଡଳ ଲୋକମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମନୋଦୂର
ଶୋଭା ଧାରଣ କରିଥିଲା । ନିଧାକୁଳପୁ ସଡ଼କର
ଦୂରପାର୍ଶ୍ଵରେ ବଦିଧପ୍ରକାଶର ଅନେକଦୋକାନ
ବିଶେଷବାର ବଜ୍ର ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଦ୍ଵିଲା ।

ଦୂର୍ଗାମେତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଣିମାତୋକ
ମେତି ସରସ ଥିଲା । ବିନୋଦିବିହାରୀ ମେତି
ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦ ହୋଇ ନ ଥିଲା ବାଜିବଜାର ମେତିର
ପ୍ରତିମା ଅଛିଥର ହୋଇଥିଲା । ବାଜେ ମେତି-
ମଧ୍ୟରେ ବଳିବାହୁକୁ ମେତି ସାଜିଦୁଷ୍ଟଣରେ
ସତରେ ସଦାଶିଖର ମେତ ବହିରଚି ଓ ଶିର-

ନେତ୍ରର ସରସ, ଏକଣ୍ଡର୍ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅଳଙ୍କ-
ପ୍ରଦାନର ମେଳେ ହରାନ୍ତି ଏଥର ମହାପ୍ରକଳ୍ପ
ବାଣୀକାବେଶବେଗର ମେତା ଛର୍ବଥିଲେ ।
ଶୁଦ୍ଧମନନରରେ ଏଥର ସେପର ପ୍ରଦିମୁଣ୍ଡର୍ ଅଛୁ
ସେହିପରି ହୋଇ ଅଖକା ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିବ ଦିଆ-
ଯାଉଥିଲା । କଷ୍ଟ ବଳମନଙ୍କର ସୁଦୋଧିଯୋଗୀ
ଧରମୁଣ୍ଡର ସନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା । ବଳାଥଳା ଦୂର
ଗୋଟା ବେଳଳ ଜଙ୍ଗଳ ବଳରେ ଶୁନ୍ଦରେ
କାହା ହେ ଇ ଗୁରୁଗୋଡ଼ାକୁ ଫଳନ୍ତରେ ଚିଳାଇ
ଯୁଲେ । ଦୁଇପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇଗୋଟିପ୍ରତିମା ଘୂମର-
ଅଳ୍ପ ଦିଯୋଗିଲାମା ମଧ୍ୟ ବଜ୍ରପଥିଲେ ।

ଲେନ ଆର ଦିପ୍ତୀଟି ଭାବୁବ୍ୟକ୍ତି ପୁଲିଯ
ଟେକ ଅନାଳ ଲୁଚ ପାଇସ୍ଥିଲେ । ଏଷର
ମୁସରା ହେଉଥିଲ ଓ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଚିତ୍ର
ଆକଣ୍ଠା କରସ୍ଥିଲ । କେବଳ ମାଣିକ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ହୋଇଥିବାରୁ ଗହୁଡ଼ିଶାରୁଲିଯ
ଥାଇ ଲ ଥିଲ । ଏକମାତ୍ର ଦୋଷ ଲାଦ
ଏହିଏହି ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲ ।

ବିଲବାଦୁକ୍ତ ମେଢ଼ ବିମହାରସାଇରେ ଚକ-
ରତ ଦୟାଖଳା ଓ ଚହିରେ ବାରସମେଟ
ଶୁଦ୍ଧ ପରମା ଥିଲେ । ଯେଉଁ ବୈଜ୍ଞାନି-

ରେ ମେଳ ଥିଲ ତାହା ମନୋଦ୍ଵରକୁପେ ସକ୍ଷିତ
ଓ ବିଧିପ୍ରକାର ଅଶେଗୋଟି ପ୍ରକଳମାରେ ଏ ଯୂ
ପାଞ୍ଚବିଶଶ ଦର ପୁଣୀ ହୋଇ ବିଶେଷ ଶୋଭା
ଧାରଣ କରିଥିଲା ଓ ଅନେକଦର୍ଶକ ସେଠାରେ
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବୁଣ୍ଡ ହେଉଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ବାଜେ
ମେଡମନ ନାନାଦିପ୍ରକାର ଥିଲ ସଥା କୃତି
ଶବଦଶର ଦରକାର ବାଟୁଳରେ ହଜୁମାଳ
ଗନ୍ଧମାଦନ୍ଧବତ ସହିତ ହୁଲେ ପଢିବାର,
କାଳିଦଳନ, କଷତରଣ, ଉଦ୍‌ଧାର ଏବନେହି-
ରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳମା ଅକୁଣ୍ଠଣେ ମୃଦଙ୍ଗ ବଜାଇ-
ଥିଲ । ସୁଲିଷର ବନୋବସ୍ତୁ ଛର୍ବନ ଥିଲ ଓ
ଏତେ ଜନତାରେ କୌଣସି ଦୂର୍ଘଟନା ପଢି
ନାହିଁ ।

ମୋଟଷଳରେ ଦୁର୍ଗୋତ୍ସବରେ ସେଥିର
ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ହୁଏ ସେପରି ଏକଗରରେ
ହୁଏ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରବାଦ ଅଛି । ଏଥିର
ଫୁଲକାରର ଏହି ସେ ମୋଟଷଳର ନୃତ୍ୟଗୀ-
ବାଦିର ମଜ୍ଜିଲିଖ ଏଠାରେ ଅବୋଦ ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ
କେବଳ ନୃତ୍ୟଗୀର ରନ୍ ସେ ଆମୋଦ ହୁଅର
ନାହିଁ ଏକଥା ବୋଲିବା ଅସଙ୍ଗିଳ ଅଟେ ।
ନା'କାହିଁପ୍ରକାରରେ ଅମୋଦ ହୋଇଥାଏ ଓ
ଏହା ଲୋକବିଶେଷର ବୁଢ଼ ଭିପରେ ନିର୍ଭର
କରଇ । କାହାର ଅବା କେବଳ ନୃତ୍ୟଗୀରର
ଅମୋଦ ହୁଏ କାହାର ଏବା ଲାଗାଦ୍ସବୁଧିରେ
ସେହିପରି ଅମୋଦ ହୁଅଇ । କାହାର ଅବା
କେବଳ ଜନଶାରେ ଭ୍ରମ ଆମୋଦ ହୁଅଇ ।
କଟକର ଦୁର୍ଗୋତ୍ସବରେ ଶିଳ୍ପିଦ୍ୟାର ଭୂଷଣ
ଓ ଏହା ଧାମାଳ୍ୟ ଶିଳ୍ପକୋଟିଳ ହେଲେହେବେ
କିମେ ଏକବୁ ହୁଦେବ କୌଣସିଲୁ ହୁଣ୍ଡି ଚଳ
ପାରେ ଏବା ଶିଳ୍ପକଦ୍ୟାର ଭୂଷଣରେ ଦେଖଇ
ଉଦ୍‌ଦିତ ହୁଏ । ମୋଟଷଳରେ ସଙ୍ଗୀତକିରି ଏଇ
ଭୂଷାଦ । ବିନ୍ଦୁ ସରସଚିତ୍ରକଳର ସଙ୍ଗୀତ
ପରିବର୍ତ୍ତିର ଓ ମାଜୀତ ଲ ହେଲେ ହହିରେ
ଦେଖଇ ଦୁଇକର ଧ୍ୟାନକା ଜାହିଁ । କରି
ପ୍ରତଳିତ ଧ୍ୟାନଶଙ୍କାର ଦେଖିମୁକୁ ଓ ନାହିଁ
କିରୁକୁ ଥଟେ ସେହେତୁ ତହିଁରେ ଅର୍ପିଲ
ଓ କୁସୁର ଗାନ ଓ ସୁଅଳିଥାଦ ହୋଇଥାଏ
ଓ ଏହା ଏହେତୁ ପ୍ରତଳ ସେ ଆହୁତିଗାର-
ବାର ବୋଲିଲେ ଭଣ୍ଟଗୀର ହୁଅଏ । ଜୋଖିଯି
ଠାରେ ଅଶ୍ଵିନପ୍ରକିମା ମଧ୍ୟ ଜନଧାରଣରେ
ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଧୂର୍ବଲ କେବୁଜୁଗ ଚଳି
ଅସଥିବୁ ବୋଲି ତାହା କୌଣସିମରେ ବର୍ତ୍ତମାଳ
ଅନମୋଦିମାୟ ହୋଇ ଲ ପାରେ । ଅତିଏକ

ମୋଟପଲର ଦୁର୍ଗୋପାଦିଷ୍ଟକାଳୀ କଟକଳଗରତ୍ର
ଦୁର୍ଗୋପାଦିଷ୍ଟ ଦୋଷଶୂଳ୍ୟ ଓ ଶେଷସ୍ଵର ମନ୍ଦିର
ଦେଖିଯୁ ଅଟେ । ଏଣଗରରେ ବାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନା-
ର୍ମ୍ଭଦ୍ଵାରା ଶୋଧୁଦ୍ଵାରର ଦୁର୍ଗମେତ୍ର ହେଉଥି
ଥିଲେଛେ ସେ ପୂଜାର ତନଦିନ ଉତ୍ସବପ୍ରକାଶ-
ମାନବୁ ଲମହାର ଏବଂ ଦରଦୁମାକଳ୍ପ ଯଥାଧାର
ଅବ ଓ ବନ୍ଧୁଦାତା ଦରଥାରି ।

ଏବର୍ଷ ପୁକାସମୟେ ଉତ୍ତମପାଶ ଓ ଫଂଧଳର
ଅବଗ୍ରା ହିଲ ହୋଇଥିବାରୁ କି ମୋହରୀଙ୍କ କି
ସଦର ସଜ୍ଜିତ୍ରେ ସଥାନକେ ସମକ ଓ କଳା
ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ ।

ତକ୍ଷିଳାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହାଇବୋର୍ଡର ନୂହୁଣ୍ଡ
ସରଖ୍ୟାର ଯେତି ଟିକିଏ ତଥାଲ ପତିଗୀର-
ଥିବାର ଜଣାୟାଏ ଏବଂ ମାମଲାରେକାର ଶ୍ରେଣୀ
ମୋପ୍ରସଲବିମାନେ କଥାଟା ଉତ୍ସମରୁପେ
ଦୁଇ ନ ପାର ନାନାପ୍ରକାର ସନ୍ଦେଶରେ ଖାଲ
ହୋଇଥିବାର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଗୋଚର ହୋଇ
ଥାଏ । କଥାଟା ଅଛି ଥିଲ ମାତ୍ର ବ୍ୟାପାର ଟିକିଏ
ଗୁରୁତବ । ଅଗେ ତକ୍ଷିଳାରମାନେ ତକ୍ଷିଳାସ
ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କଲ ଉତ୍ସବୁ ଦେବେକ
ମୁଲରେ ଲୋକିଷ ଅଥବା କୋରଙ୍ଗ ଇନ୍ଦ୍ରାଜି
ଜାହ ହୋଇ ତକ୍ଷିଳାର ରଜା ଅଥବା
ଅଦ୍ୟାଲତର ସୁଧା ନମିତ୍ର ତକ୍ଷିଳାସ ଗାରଜ
ଦେଇ ପାଉଥିଲ ଏବଂ ତକ୍ଷିଳାର ପୁନଃପାଇଁ
ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କଲିବୁ ପାଦାର ତକ୍ଷିଳାସ
ନମରତ୍ତିଲ ହୋଇ ପୁନଃପାଇ ଚକ୍ରଥିଲ ।
ଏବେ ହାଇବୋର୍ଡ ନିୟମ ବରାହିନ୍ତି ଯେ
ସେପର ଅଛ ହେବ କାହିଁ । ଅଗାମତି ଯେ-
ପର ଅଗେ ମେହାମତ ନିର୍ଧାରଣେ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଜଡ଼ ନବରି ଦେଖାଇବା ନମିତ୍ର ତକ୍ଷିଳାସ
ମୋବଦମା ଖାରଜ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତକ୍ଷିଳାର
ଅନ୍ୟ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କଲ ନମିତ୍ର ତାହା ପୁଣି
ଚକ୍ରଥିଲରେ ସେପର ଅଛ ନର୍ପରିବେ
କାହିଁ । ତକ୍ଷିଳାର ଦୁଇ ନ ହେବା ଫର୍ମିତ୍ର
ତକ୍ଷିଳାସ ଚକ୍ରଥିବ ଏବଂ ଦୁଇବୁ ଆରକ୍ଷ ହେଲେ
ଅଛ ଉପସ୍ଥିତ ବାରଣ ବିନା ଚକର କାହିଁ ତିକ୍ତ-
ଲାକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ପଥିଷ୍ଠାନ ନିୟମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ।
ଦେବେଉପସ୍ଥିତ ବାରଣରୁ ଦୁଇ ହେଇଥିବାର

ଅହାଲର ଜୀବ କରିବେ ତେବେର ତକଳାସା
ଚିଲାଇବାକୁ ଅବେଶ ଦେବେ ନୋହାଲେ
ତକଳିଦାରକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ ବସିବାକୁ
ହେବ । ମହାଜନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକିମୂଳ୍ୟେ
ନିହାନ୍ତ ବଠିଲ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ଅରୁ
ସ୍ତନେହ ନାହିଁ । ଏବେର ଥରକୁ ଭିନ୍ନଥର
ତକଳାସା କରି ଫଳ ପାଇବା ସୁଧାରିଲ ତହିଁ
ପ୍ରତାରେ ଧୂଣି ଏପର ନିୟମରୁ ସେମାନେ
ନିହାଲ ହୋଇ ଯିବାର ସବା ହୋଇଥାଏ ।
ଜୀବା କାରଣରୁ ମହାଜନ ତକଳାସାରେ
ଶିଥୁନଗା କରୁଥିଲେ ଖାତକ ମଧ୍ୟ ସମୟ ପାଇ
ପାଇଁ ଅଦ୍ୟାତ୍ମର ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ
ଏବେ ଅଛି ତାହା ସୁକା ହୋଇଥାରିବନାହିଁ ।
ମହାଜନ ତକଳାସା ବାଏର ବଲା ଶାଶ୍ଵି ସରକ୍କର
ଏବେ ଉତ୍ସୁକୁ ହୋଇ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।
ଶୁଣଙ୍ଗ ଦୂରୟ ମହାଜନ ଆହ ଖାତକରୁ ସମୟ
ମିଳିବ ନାହିଁ । କାର୍ଯ୍ୟର ଦୁହେଁ ଦୂରସାଗ ।
ତେବେ ଏକି ହୋଇଥାରେ ସେ ମହାଜନ
ଆଦାଲକର ଅନୁମତି ସହିତ ସାନ ତକଳାସା
ଦାଏର ବରବା କାରଣ ତକଳାସା ମୋକ-
ଦମା ଛାତାର ନେଇଥାରେ । ମାତ୍ର ଅନୁମତି
ଦେବା କି ଦେବା ଅଦ୍ୟାତ୍ମର ଉତ୍ସାହିକ ।
ସେବେ ଦ୍ୱାବିମ ଶିଖି କଢା ଦେଲେ ତେ-
ବେଳ ତକଳିଦାର ନିହାଲ । ବାଲକାର୍ତ୍ତ ଅବଶ୍ୟ
ପାଠାର ପ୍ରଧାନକରମ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ । ସେଠା
ଅନୁଦିଶ ଅମୂଳନକର ଶିରେଧାର୍ଯ୍ୟ । ତଥାପି
ଅବେଶନୀ ଅରକଣ୍ଠର କି ନା ଏବକ ଦେ-
ଖିବାର ଅମୂଳନକର ଅଧିକାର ଅଛି । ଅଦ୍ୟା
ନୁହିବୁ ତକଳିଦାର ତକଳି ପାଇଲେ ତାହା
ଜୀବ ଦରବା ନିମିତ୍ତ ତାହାର ଅଧିକାର ଅଛି ।
ଯେବେ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ ତାହା ଜୀବ କରିବ ନ
ଦେଲେ ତେବେର ଅଦ୍ୟାତ୍ମ ତକଳି କୌ-
ଣ୍ଡି ମୁଖ୍ୟ ରହିଲନ'ହିଁ । ମାତ୍ର ତମାଦ ଆଜନ
ତକଳିଦାରର ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରକୁ ଘୋମାବକ
ଦର ଦେଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ତକଳି ପାଇଲା ପରେ
ତକଳିଦାର ତକଳିବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଜୀବ
କରିବା ନିମିତ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରିଥାରିବ ।
ତକଳିକର୍ଷ ଅଗ୍ରାଂ ହଦିଲେ ଅଛି ସେ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେଇଥାଏବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେବେ ଥରେ
ତକଳାସା ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ ହୋଇଥାଏ ତାହା
ହେଲେ ଧୂଣି ଧେବୁ ତରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ ହେବା
ଦ୍ୱାରା ତକଳିବର୍ଷ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତକଳାସା
ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ ହୋଇଥାରିବ ଉତ୍ସାହ ।

ତମାଦ ଆଜନରେ ଏଥିରୁ ସ୍ଵାକରେ ଉପସ୍ଥିତ
ବାରଷ ଉଚ୍ଛାଦର କହି ଉଠେଲ ନାହିଁ ଏବଂ
ବ୍ୟବସ୍ଥାଧକ ତତ୍କାଳିକାର୍କୁ ସଥୋତର ସମୟ
ଏବଂ ସୁଦିଧା କର ଦେଇଅଛନ୍ତି, କେବଳ
ନିତାନ୍ତ ଅଧିକାଳୀଙ୍କ ନମନ୍ତେ ତତ୍କାଳିକ ତୁନ
ହୋଇ ବସି ଆଗକାଦକି ପଣ୍ଡାହ ଦଇଶଣ କର
ନ ପାଇବ ତହୁଁ ଦୁର୍ଗିରେ ଭାବାର ଦରଖାସ୍ତ
ଦାଖଲ ନମିତ୍ର ଗୋଟାଏ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର
ଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହାଇକୋର୍ଟ ସେ ସରକୁଳ୍ୟ-
ଲର କଲେ ତଥାର କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ତତ୍କାଳିକର
ତଥା ଅଧିକାର ଲେପ ପାଇ ସାହିତ୍ୟ । ଆଜନକୁ ଟଣା ଟଣି କର ଶେଷକୁ ଏବଳ ଗୋଟିଏ
ଅସଜନ ଏବଂ ଅନିଷ୍ଟକର ସରକୁଳର ଯେ
ଦାଇକୋର୍ଟ ବିପରି କଲେ ଏହାହୁଁ ଅମୃମାନଙ୍କୁ
ଆର୍ଥିର୍ଯ୍ୟ ବୋଧ ଦେଇଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତି-
କଳ ଭମାଦ ଆଇନ ଆଜକୁ ବ ୧୫ ରୁ ହେଲ
ଚକ୍ରଥିଲ । ଦେବାଜା କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସୁକା ତହୁଁ
ଅଧିକକଳ ପ୍ରାୟ ଏକପ୍ରକାର ଚକ୍ରଥିଲ । କେ-
ବଳ ଅଦ୍ୟାତର ସୁଦିଧା ପ୍ରତି ଦୁର୍ଗି ଭାବେ ପୂର୍ବ-
ପ୍ରତକଳ ପ୍ରଥା ରହିଛ କର ଏହଳି ଏବଂ ଅନି-
ଷ୍ଟକର ନିୟମ ତଳାଇବା ବଦାଧି ଉଚିତ
ନାହିଁ । ଅମୃମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଏଥର ଅକାର୍ଯ୍ୟ-
କାରିତା ଓ ଆଇନର ବୈପରିବ୍ୟକ୍ତି ହାଇ-
କୋର୍ଟ ଶାତ୍ରୁ ତହୁଁ ପାଇ ଏ ନିୟମ ରହିଛ
କହିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦ

ଏ ସ୍ବପ୍ନାତରେ ବୀଳରେ ଉଭମ ଗୀତ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । କୁଳ
ଦେଶ କହିବୁ ପ୍ରକଳ ହୋଇ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଘୋଷଣା
ତାହାରୁ କି ନାହିଁ ।

ଆମାଜଙ୍କର ମାହିମୟ ଦମ୍ପତ୍ତିର ଆସୁର ଲାର୍ଦ୍ଦିଲ
ସାହେବ ବରୁବାରୁ ପଢ଼ାଇମନ୍ତି ବରୁ ଇତି କାଲି ବୀଳ
ପରୁଛି ଅବୁଳି ।

ଏଠା କରୁଥାଇ ମୋହକମାତ୍ରେ ଲିପ୍ତ ଅବା ଯୋଗିବ
ଦେଖିବନେବୁକଲ କମିଶରବିନ ସେବକ ବନ୍ଦରରେ କିମ୍ବା
କଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂରଜାଗର କରିବୁବିଳା
ଏବେଳେ କିନିର୍ବାଚିତ୍ତରେ ଏବଂ ଏହି ସାମ୍ବ ଗୋଟିଏବୁହି

କଲ୍ପିକତା-ଗେଜେଟ ।

ଶାନ୍ତି ର ପଦ୍ମ ହେଉ କଲାନ୍ତିର ବାଟୁ ବଳନମତା
ଏଥା ମହିତା କେ ଉନ୍ନତିମୋହନମା ବସୁନ କବିକୁ
ସମତା ପାପ ହେଲୁ ।

କଟକର ଯୋଗୀର ତିଥି କୁଷ୍ମଣ୍ଡଳେର ନିଃ କେ, ବ୍ୟୋତ ମାନବାକୁ କଠଳ ଦେଲେ ଏ ଭାବ ବାର୍ତ୍ତିତ
ନିଃ ଉଦ୍‌ଦୟୁ ଏତ ଦର୍ଶି ଅସିବାର ଅବେ
ହୋଇ ଥିଲ ବିବୁ ସେ କୁଠା ପ୍ରଥମ ବଜାବାକୁ ଲା

ଅବେଳ କହିଲୁ ହେଉ । କଲାଙ୍ଗପୁଣ୍ଡର କୁଟୁମ୍ବ
ପଦେଶେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏହି ଏମୁ ମନସେ କହିଲ ଗୋଲ
କୁଟୁମ୍ବପଦେଶେ ଏହି ବାର୍ଷିକରେ ନିସ୍ତର ହୋଇ ଥାଏ
ତେଣା ଶୌଭିଜବଳର ଲେଖେବାଟି ଏହି ଆର
ବର୍ତ୍ତର ପୁଣି ପୁଣି ମାସର ଛଣ୍ଡ ପଢ଼ିଲ କହିଲାନ୍ତି ।

ଦିନକର ଅଧିକାରେ ମାତ୍ରକୁ ଓ କଲେକ୍ଟର ମାତ୍ର କିମ୍ବା ସମ୍ପଦ ଦିଗନ୍ତ ପ୍ରେରଣା ମାତ୍ରକୁ ଓ କଲେକ୍ଟର-
ପଦକୁ ଉଚ୍ଚ ସାଧୁ ହେଲେ ।

ପ୍ରମାଣ ଅଦ୍ୟରେ ସେହିଙ୍କିଂ ସର୍ଜାକ ଛି, ଯେତେବେଳେ ଏକମାତ୍ରର
ପୁଣି ପ୍ରଦାନ କରି ଆବଶ୍ୟକ ।

କବ ପିତ୍ରମାତ୍ର ଗା ୨୨ ଦିନରେ କାଣ୍ଡକାରତାରେ
ବୁନୀକୁ ହୋଇଥିଲା ।

ଦେଖିଲାମନ କାହାର ରହିବେବାରି ସାହେବ ସିଂହ
ଶିବାର କରିଗାରୁ କର କଲ ପାଇଁ । ଅଳ୍ପକର ତଳେ କେ
ବିହୁ ଦିବାର କରିଗା କାରଣ ଏବେଳୁ କରଇବୁ ଯାଇଲୁ
ଥିଲେ । ସାହେବଙ୍କାରେ ସିଂହ ଦିବାର କରିଗାରୁ ପାଇଁ
ଆସମାକେ କରିଅ ଦେଖିଲେ ତର ପଳାଇଁ ।

ବନ୍ଦଳା ପ୍ରେଟିଙ୍ଗ କାହାରୁର ସବୁ କିମ୍ବାଟ କେତେବେ
ଲଗାଇବେ ସବୁ ଗର୍ଜୁସୁ ଉଦୟକ କାହାରୁର କଣ୍ଠ ବହାର
ଓହିଶାର ବିହାସନରେ ଅର୍ଥିତି ହେବେ ।

ଗର୍ବ ସ୍ମରଣରେ କଲୋପନୀଯାଗରରେ ତୋତାର ଉଚ୍ଛିତ
ହୋଇ ଚାହାମ ଅଛିବୁ ବାହାର ଯାଇ ଧିକାର ଦସ୍ତଖ
ମିଳଇ । ତୋପାରର ବଜ ଏହିତୁ ଅଧିକ ଚାହାରସ୍ଵର ଘେ
ପାଥୁରାଗର ଉଚ୍ଛିତକର ଅନ୍ତିମ ବୋଟ ଏହି ଆରାବୁ ଅନ୍ତର
ପାରିବ ଯାଇ ଯାର କି ଶବ୍ଦ ।

ଅସୁରଙ୍ଗୀୟ ପାନ୍ଦିତଙ୍କ ମେହର ତଳର ପାତ୍ର
ପ୍ରକୃତ ଥୁବ ହୋଇ ଥଖିବ ଆଜର ବସୁର କାହା
ଠାରେ ଦେଇଥିବାର ଶାଠକରାହିଲୁ କଣା ଅଛୁଟା
ପ୍ରକାଳୀ ଚିନ୍ତପେଣ୍ଟିବରେ କଢ଼ି କି ଆଜର ବସୁତ ହୁଏବ
ବସୁର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳବାରେ ମଧ୍ୟ ଲାଜପ୍ରକାର ଦବୁ ପାତ୍ର
ହୋଇ ଅବଶେଷରେ ଏକ ଜଣ ଅସାନ୍ନ ଲିହୁପାତେବ
ଅଗାଲଗର ଅକମାହିତା କହିଥିବା ଶପଥରେ ଏହିଅପ୍ରାଚୀ
କାଳ ବାବକାଷେର ରହିବାର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟ ହୋଇ
ଅଛି ।—ଅଗ୍ରମ୍ବ ବାବ ସେଇ ଦେବାର ହେବ ।

କରୁଥିଲାଏ ମନେକରଣାତ୍ମିତି ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଦେଖ ନାହିଁ
ଏକ ଦୂରା ଶୀ ଅଳକ୍ଷି ଗୋଟିଏ ଚାରୁ ଅପ୍ରମା ସେବକ ଦୁଃଖଲେ
ହେଲେ ଅପ୍ରମାର ମାତ୍ରା ଅଧିକ ହେଲାକୁ ବ୍ରାହ୍ମିକ ପ୍ରାଣଶା
କ୍ଷମା ଦେଇ ଗାଏ କୌଣସି ଯେବେ କେବେ !

ବିଲାରେ ଏଥିଲାଗୁଣିତରେ ପ୍ରମାଣ କାହାର । ସବୁ
କୁ ପରି ଦେଖି ଯେଠାରେ କେବେ ଦେଶରେ ନାହିଁ । ବିଲାରେ
କାହାର ପ୍ରମାଣକାରୀ ହାତ ଦୋର ଅଛି । ସବୁଟେ

ଏବନ୍ତି ମାକ୍ରାନ୍ତ କିମ୍ବା ପଦାର୍ଥର ଅନ୍ତରେ
ନିର୍ମଳତା ଯେ ଅଧିକାର କରିବାର ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଗାନ୍ଧି
ଜାଗର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ସେ ମୋହାରିଲାରେ ଅର୍ଥିତ୍ବର ୮୦୦
ବ୍ୟା ଦୂର ଏହି ଅନ୍ତର ବୃଦ୍ଧିବ ଗୋପନ ଓ ବାରାନ୍ଦା
ପାଠ ଉପରେ ପାଇଲା ।

କାନ୍ତିମଦ୍ଧଳ ଆହା ଉପରେ ଅପର୍ଣ୍ଣରେ—
ତସୁରୂପୀ ଲପଟିବ ହୋଇ ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀଏ ଗା ୩୫ ମିନ୍‌
ମହିନେ ସବୁଜାଇ ଦସ୍ତା ଲାଗିପଠାରେ ଗୋଟିଏ ଖାଲି
ବନ୍ଦି ଦାରୁ ବିଦ୍ୟନେ । ତଥାର ହିନ୍ଦିବ ଗୋଲାଧର
ଗୋଟିଏ କୋଣ ପ୍ରହାରରେ ଗାହାର ଲାଗିପଠା ଶେଷ
ହୋଇ ଥାଇଅଛି ।—ଏହାରେ କାହିଁ କଥ ?

ଗୋଟାର ହେବନ୍ତିଲ୍ୟୁ ଅଜାମେ ପ୍ରକଟିତ ଦର୍ଶନ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର
ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ
୧। → ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ
୨। → ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ

କେବଳାର୍ଥି ପକାଇବ ଶାଖା କଲା ଓ ସହା ହେଉ ସେ
କି ଯାଏକ ବାର୍ଷି ତକାଇକାବ ଅଛନ୍ତି ଟେକାରୁ ସେଠା
କି ମର କିମ୍ବେ ଘରପାଇବି ନିଷ୍ଠକୁ ବରିଗାର ପଡ଼ାକ
ଏ ହେବି।

ବେଳିପ୍ରାଚୀରେ କତ୍ତମାଟ ତା ୨୨ ଉଠିଲେ କୋ-
ଶିଖ ଥା ଦେବ ପନ୍ଥିବା କାଳରେ କାହାର
ବେଳିପ୍ରାଚୀ ଥିବୁ ସର୍ବଜୀବ ଭୟାବିବୃତ୍ତରେ ଯୋଡ଼ି
ଏ ବେଳିପ୍ରାଚୀ ଅଛିଲେ ଅବଶ୍ୟକ ହସିବାଲରେ
ଥିଲା ।

ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କଣେ ସେବ ଗୋଟିଏ ପେହୁ ଦେଶୀୟ
ଯିବ ଚାଲିଥିଲା । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମର ସୁନ୍ଦର । ବେଳେବାଳ
କିମ୍ବା କଷ୍ଟ ଭାବୁ ପରିବ ପଢ଼ାଇଛି ହୋଇ ମର ।
ଅଜାନ ବୁଝ କାହାର କହିଗଲାରେ ସେ ସେବ ଯୁଦ୍ଧ-
ଯତା ପାପକ କେବାର ଦେଖା କର ମାତ୍ର ଯୁଦ୍ଧ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶିଖାର ହାତ୍ତ କହିଗଲୁ ସୁବା କରାନ
କି ସୁଧାର କଷ୍ଟକୁ ଓ କହିବାର କହିବାର
ଅର୍ଥକୁ ବାଢ଼ିବାର ପାହାର ପ୍ରାଣ କେଇ
କୁ ଅଧିକା ପାହାର କପରେ ସୁରକ୍ଷା ଅବାର ପ୍ରାଣ
ପଞ୍ଚ ପଢ଼ିବ ବନାଏ ହୋଇଗଲା ।—ଲୋକଟା
କ ସଂପାଦି ।

କରୁଥିଲାମୋରେ ଜଣେ ହିତ୍ତର ନୂହିଲାଗ ଧର୍ମ
ଦରିଦ୍ରଙ୍କ କୁ ସେଠାରେ ହୁଏ ବଢ଼ିଲ ପଢ଼ି ପାଇ
। ଭାବୁଧାମାରେ ଭାବାର ଦଶମର୍ଦ୍ଦୀୟା ବାଚିବା
କାହାର ଦରିଦ୍ର କହିଲୁ । ଯାମୀ ବଢ଼ିବାର ଅଛେ
। ଏହାପରିଦିନ ଭାବାରେ ପଥାରେ ମୁଦ୍ରା ମୁଦ୍ରା
କାର ଭାବାର କୁ ଦ୍ୱା ଫଳିଲ ହୋଇ ଆହ ।

କରାର କଣେ ଶାମରାତ୍ରିଗଲବ ଦରନାର
ଦିନରେ କରିବାର ଅପଣ ବାର୍ଷିକେ ଛପିଲ
ପରିମାଣେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ପାହାର ସାରିଟାର ।

ଏ ପରିମଳାକୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କରିବାର କାହାରେ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ଦେବାରୁ ସେ ସବୁ ଲେଇଛି ଥିଲା ।
ତାରେ ଶାଶ୍ଵତୀରୁ କଷଣା ଗାର ଅର୍ପିମ ଥାର ପାର
। କହିଲୁ — ଏକବୁ ଅନ୍ତରେ ଅର୍ପିମ ଥାର ଅପ୍ରକାଶ
। ଅର୍ପିବାର ଚିତ୍ରାଶାରାଟିଛି । ଜକର୍ତ୍ତରେଣୁ କି ଏହିର
ବ୍ୟକ୍ତିକବଳା କଥିବେ କାହିଁ ?

ପ୍ରେସରିଟି

ପ୍ରକଳକ ମହାମନ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ-
ଷ୍ଟୁ କୋହୁ ।

୧. ଉତ୍କଳପିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟୁ
ସମୀପେଣ

ସହି ଆଜନମୟୀର ଶୁଭଗମନରେ
ସୁଦର୍ଶନ ମହାନାଥରେ ହଳ ମାନେ ମାନୁ
କଲୁ ପର୍ବତୀମ ଶାନ୍ତି କରିଥିଲେ, ସେମାନେ
ମହାନନ୍ଦ ଧର୍ଯ୍ୟାକିଷ ନୂହନ ପ୍ରବାହନ
ସମ୍ମରଣେ ପରାଜାକାନ୍ତ ବାଧ୍ୟାପାଦ-

ବହୁ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷ୍ଵାଦ କାନ୍ଦିରେ ସ୍ମୃତି
ଦେଲେ । ଏହି ମହୋପାଦିକ ସମୟରେ ମହାତ୍ମା-
ଗ୍ରାମରେ ସପ୍ରମିଳିତନ ଜୀବାଚି ଶା ବାବୁ କନ୍ଦା-
ରନ ପ୍ରସାଦ ଚରଥୁରୀ ମେଲରେ ସାହସ୍ର
ସତିବାନ ନାମକ ବଙ୍ଗଲାଗୀର ନାଟ୍ୟ ଓ
ବିଚିତ୍ର ଅନୁଗ୍ରାହନ କାନ୍ଦିକ ବଙ୍ଗଲା ପ୍ରଦେଶର
ମହାତ୍ମାମ ଜୀବନାଇଲ ସୌଭାଗ୍ୟର କଳକାରୀ
ଅଭିନାଶ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟବଲପଣେ ଅଭିନୟ
ଶାର୍ଷ ପ୍ରାଣୀୟ ଥିଲେ । ଆହୁର ମଧ୍ୟ ବଶମାଦିନ
ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଜୀବିଦାରଙ୍କ ମେଦ୍ୟଙ୍ଗରେ ମହାତ୍ମାମ
ଜୀବନାଇଲ ଜେମନେସିଥିମ ଦେଉି ପରମା-
ଫଳ ହେଲେ । ସୁତ୍ରକ ମହୋଦୟପୂର ଏପରି
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅବଶ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦାର୍ତ୍ତ, ଏହି
ମାହାଙ୍କାରେ ଲୁଞ୍ଜ ଶା ଚିନ୍ତାମଣି ରଘୁକ, ବାବୁ
କାରିକାନାଥ ରାୟ ଓ ବାବୁ ରଜନୀଶ୍ୱର
ଶ୍ରୋଷ ଓ ଜଗନ୍ନାଥନ ଲୁଲକର ପୁଜ୍ଞାର
ଆମୋଦକନକ ନୃତ୍ୟ ଗୀତାଦି ସୁଗୃହୀରପେ
ବନ୍ଧୁର ହୋଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜନନମୟାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି
ପ୍ରାଥମିକ ସେ ଶାକ୍ଷର ଆଜନନମୟ ଉତ୍ସାହକେ
ଏହିରୂପ ଲିରୋପ ଅମୋଦରେ କାଳ ବିଠାଇ
ଆମ୍ବନ୍ଦାବର୍ଷ ଚିରନନ୍ଦବାୟିନୀଙ୍କର ଚରଣ-
ସବାରେ ଫୁହୁତ ଦେଉଁ ଏହି ମାତ୍ର ଧେଷ୍ଟ
ମମନା ।

ପାହାଙ୍ଗ } ଅପରେକ୍ଷର ଏକାନ୍ତ
୧୯୧୦୧୦ } ବରମଦ
 ଶାଲାଳ ଲାଜିମଣି ସମ୍ମ

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ରି ।	
କ ୧	କଣ୍ଠ ଶୀଘ୍ରାଥସର ଘୋଲାଇ
କ ୨	କୁ ଗୋବଳ ଗୁମ୍ଫାହାପୁକ
କ ୩	ବୀଯାଦାକବିଦ୍ରବ ଗସ କରିବା
କ ୪	ଦେଖିଲାପ ଅସ୍ତ୍ର କୋର
କ ୫	ଅବଲାଙ୍ଘନ ଗର୍ଭୀୟ । କଟକ
କ ୬	ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ସର୍ବତ୍ର
କ ୭	କୁ ବୋଲିବନ୍ତ ପଥାଳ ଜେଲାଜାଳ ଅବୁଲୋଳ
କ ୮	ମୟୁମୂଳ ପୃଷ୍ଠାଯିକ ମନ୍ତ୍ରସୂଚ
କ ୯	ମଧ୍ୟମତ୍ତ ମହାଯାତ୍ର କଟକ
କ ୧୦	କର ପାଦକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନମ୍ରାଲିପିତ ସରସ୍ଵତ ସହ ବନ୍ଦେ ନମିତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଁ ଅମ୍ବାଦୋବାକରେ ମୋଜୁଦ
ଅଛ ଯେଷିନାନିଜର ଲେବାକୁ ଉଛା ହେବ
ସେମାନେ ଉଚିତ ମଳଖରେ ଥାଇ ପାରିବେ ।

ଭାବସିଲ ।—

ଅଲମାସା, ଶୁରୁଷି, ଚତୁର୍ବି, ବାକୁ, ସିନ୍ଧୁଳ,
ଖଟ ଓ ପଳଙ୍ଗ, ମେଜ ଓ ସଂଶୁମେଜ ।

ଏହା ସବୁ ସାକ୍ଷ ଓ ବଢ଼ି ଏହି ମନ୍ଦରଳୀପୁରୁଷ
ରଜମର ଅଛି ।

ଶ୍ରୀ କପିଲେଖର ଛନ୍ଦ ।

ନିତ୍ୟ ପୁସ୍ତକ

ବନ୍ଦ ବାଲୁ ନା ଟକ

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂଙ୍କୁମାନଙ୍କ ସହାଯୀରେ ବିଜ୍ଞାନାର୍ଥୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଟ ୦ ୩
ବାରଥାରୀ ମାତ୍ର । ମୋଟପରି ସକାରେ ତାକି
ମାସିଲ ଟ ୦୧୭ ଲାଗିବ ।

ମେଘରୋଗ

ଦୟାକାମନ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଜୀବା ସହିତ କିମ୍ବା
କୁ ହେବ । ତୁରନ୍ତ ପ୍ରମେତୁଷ୍ଯାଧ ଯେଉଁ ମାତ୍ରକୁ
ଅଛିନ୍ତି କରିଅଛି ଯେମାନଙ୍କର ତଳାର୍ଜ ଗୋ-
ପକ୍ଷିରାଗର ଛୁଟିଥ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟକ୍ତି
ବାଧେ ଜୀବନର ମାଧ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟାନ କରିବାକୁ ।

ଏହି ଜୀବଧ ସମ୍ବାଦରେ ଏକ ସମ୍ବାଦ ଦେଖା
ବଳେ ନୁହିଲ ଦେଇ ଏହି ଜୀବ କୁରି ସମ୍ବା-
ଦରେ ସମ୍ବାଦକରେଇ ଅବଶ୍ୟ ଆବେଗିଥିବେ ଦେଖା
ଦେଇଛିମାତ୍ରେ ଆବେଗିଲ ହେବେ ନିର୍ମୟ
କରୁଥାଏ ଏ କଥାର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗ
ହୋଇ ଜୀବକର ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛିବ ।
ଶେଷର କିମ୍ବାଣିରେ ପରିଶର ଲ ହେଲେ ଅଛି
ଯିବ ଲାହୁ ଅଳେକ ଦେଇ ଆବେଗ କରି
ତର ପ୍ରମାଣପଦମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତେ ସମ୍ବା-
ଦରମନ୍ଦରେ ସୁମାରାବାରେ ପ୍ରକରିତ ଦେଖା
ଦେଇବା ଅଛେଇତୋଲ କାହିଁମର ଉଦଳରେ
ସ, କେ, କାହା କାହାରେ ଏହି କହିଲ
କରିବାବଜ୍ଞାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାନଙ୍କ ସୁମାରାନୟରେ
ଏହି ଜୀବଧ କରିଯା ହେଉଅଛି । ମୂଳ୍ୟ ଏକଟି-
ଟଙ୍କା କା । ସୁଲଭା ଓ ଜାହାନାର୍ଥୀ ଏକଟି

ଲକ୍ଷ୍ମୀମରମ୍ଭ

ନାନାପ୍ରକାର ଶୈଳ ବିଭ ପ୍ରକଟିତ
ହୃଦୟମରୁଷେ ମର୍ମମତ ଦେବା ଓ ଯତା ସମ-
ୟରେ ଧାୟୀଧାର ଦଲ ବନ୍ଦୋହସ୍ତ୍ର ଏ-
କରିବାରେ ଜୀବିବାରୁ ଆମେ ଘଟି ମର୍ମମର୍ମ
ପର୍ମାତମ କୁରାଇଅବୁ । ସାହାରେ କରିବାର

52159

卷之三

କୋପନ

639
卷之三
五

ଏ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ମୁଦ୍ରଣ ହେଲା

ସାତ୍ରୁଦ୍ଵିଷନ୍ଦୂଦପତ୍ର କା।

କ ୧୯ ଗ
୧୪ ଜୁଲାଇ

୧୯୧୫ ବିହାର ମାଟେ ନବସୂଚ ସର ୧୦୦ ଲିଟର । ଦୀର୍ଘବିରତ ବିହାର ମାଟେ ନବସୂଚ ସର ୧୦୦ ଲିଟର ।

ଅନ୍ତର୍ମାସ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୨୦
ପ୍ରଶାଦେସ	ଟ ୨୫

କର୍ତ୍ତା ହିତକ ଆଶାର ସର ବିଜୟ କରି
କରିଲୁ କୁଳନାନାମ ମଣକୁ ଦୂରଦୂଷତଙ୍କା
ମାନ ବରାହରୁ ବିଜରରେ ଏହିପରି ସୁଦେଶ-
ହରେଶ ଅଛିବି ବୋଲି ସେଠାରେ ଏତେ
ହେବା ହୋଇଥାଏ ।

ମାନେରର ଖାତନବଳ ନମିର ଦେବା-
ନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୱପର ହେଉଥିବାର ଦେଖି
ଅନୁଭବ କରିଲୁ । ଅନ୍ତରାଳେ ଦାତାବମଧ୍ୟରେ
ଦୂର ପ୍ରମୋଦନ ପାଇଁ ଓ ବଜକରିବ ପାଇଁ
୧୦୦ ଲା ଦାନ କରିଥାଏ ।

ତୁଳନାସ ତା ୨୦ ରିଖରେ କୁଷ ସୁକରଳ
ଆଶା କନିଷ୍ଠ ସହୋଦର ଓ ଅମାରଧରଙ୍ଗକ
ମଙ୍ଗେ ଘେନ ଦେଗ ପ୍ରମଣ ନମିତ୍ୟାଳା କରି
ଅଛିଲୁ । ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ତୁର୍କ, ମିଶର, ଓ ପାଲେସ୍-
ରାଜ ମୁନଶ କର ସେ ଭାବକୁ ଅଧିବେ ।
ବିଜେତାରେ ଏହିମାସ ଦେଖରେ ପରିଷବର
ସମାବଳୀ । ଏହାକର ତଥା କ ୨୦ ର୍ଷ ଅ-
ଛି । ଏହାକ ଅନ୍ତରାଳ ଉପରିବରେ ଭାବ
ନାମ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଅମୋଦ
ପାଇବ ଦେବ ।

ମାନେରରରେ ଦୂର ସାତାବଳ ପ୍ରସ୍ତର
ହୋଇଥାଏ ଦୂରୋହନ ସମୟରେ ମାରିଅମ-
ବଳ ଗ୍ରାମ କେତୁକୁଳାଥ କେଳ ସଜବାତିରେ

ଏବ ମାକଳପୁରଆମାନେ କରିବାକୁବୁ ବାଢ଼ିରେ
ଯାଇବ କରିଥିଲେ । ସ୍ରାମୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ
ଏମାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଭଲ ହୋଇଥିବାର ପାଠକର
ଅନନ୍ଦବ ହେଲୁ । ଏଥର ଗୋଟିଏ ସୌଦିନ-
ଦଳ ଗଙ୍ଗାନାର୍ଥୀ ବାବୁଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମନ୍ଦକ
ସାହାଯ୍ୟରେ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ ଏବ ସେମାନେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅଭିନ୍ୟା ଦେଖାଇଥିଲେ ।

ମସାଦିବାହିକା ଶୁଣିଥିଲୁ ଯେ ମସାଦିବାହି-
ମାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଦରା ନିବାରଣର ଅନୋ-
ଲକ ଲାଗିଥାଏ ଏବ ଏକଦଳ ମସାଦିବାହି ଏହି-
କଥା କହୁଥିଲୁ ବି ମସାଦିବାହି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ଗୋରୁ ଓ ଡିଟ ସତରଚର ବଳ ଦୟା ଯାଇ-
ଥିଲେ ଧନୀ ଓ ଦିନତ୍ର କାହାରପରିରେ ଏପରି
ବଳଦାକ କରିବା ମହାନଦିବ ଅନୁମୋଦତ
ନକର । ମସାଦିବାହିମାନେ ଗୋବଧରୁ ବିରତ
ହେଲେହିଲୁ ଓ ମସାଦିବାହିମାନଙ୍କମଧ୍ୟରେ ସୌ-
ତୁଳନା ବଢ଼ିବ ଏବ ଅନେକ କିବାକ ହୃଦୟର
ସନ୍ତେଷ ଲାହିଁ ।

ଶାକଦେଶର ଦୂରଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଅଭିନ୍ୟା
ଓ ବଳଦା ଦେବୁ ଭାବ ବଞ୍ଚି ଦେବାରୁ ସେଠା
ବର୍ତ୍ତମାନ ମଦ ପ୍ରସ୍ତରକରିବା ଏକାବେଳକେ
ବଳ କରିଦେଇଥାଏ । ମଦ ପ୍ରସ୍ତର ବଳ କର-
ିବା ହେବୁ ଏହ ବି ଏଥରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ
ବ୍ୟାହ ହେଉଥିଲା । ସେହି କୁରିଲରେ ଅନେକ

ପ୍ରଜାକର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ହେବ । ଏବ ମଦ
ପ୍ରସ୍ତର ହେବା ସକାଗେ ଭାବରବର୍ଷରୁ ଅନେକ
କୃତଳ ବାହାର ଯାଇଥିବାର ଏଦେଶରେ ଗର-
ବଲେବକର ଏବେକଥୁ ହେଉଥାଏ । ଦେଶର
ଅବସ୍ଥା ହୁଏ ଭାବନାକ କରିବା ଦୂରତ ଥିଲା ।

ସର ଗୁରୁତ ଭଲ୍ୟଟ ବଜାପ୍ରଦେଶର
ଶାନ୍ତିକାର୍ତ୍ତ ପଦରେ ନିୟମ ଦେବାରୁ ବ୍ୟାହ
ଚିତ୍ତ କମିଶ୍ରର କଥିବେଟ ସାହେବ ଭାବର୍ଷୀ
ପ୍ରତିବରଗର ସେକେଟର ହେଲେ । ମଦ-
ପ୍ରଦେଶର ଚିତ୍ତ କମିଶ୍ରର ସର ଏ ମେକଟ-
ସାହେବ ବ୍ୟାହର ବଦଳ ହେଲେ ଏବ ଭାବର-
ବାହ୍ୟମେଶ୍ୟର ହୋମସେକେଟର ଏ, ତି,
ମଧ୍ୟକରୋନେଲ ସାହେବ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଚିତ୍ତ
କମିଶ୍ରର ହେଲେ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶବାସୀମାନେ
ମାର୍ଜିଷାହେବକୁ ବରା କଢ଼ ହୁଏଇବ ଦେବକ
ତାରଗ କାହାକହାଏ ଛାଇ ଗର୍ଭର ବିଶେଷ
ଦୂରତ ହେଉଥାଏ ।

ବମେଇର ଏବ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଥାଏ
ବି ଭାବରବର୍ଷରେ ଅନ୍ତରାଳପାଶାଳୀ ପ୍ରଚଳିତ
ଦେବାରୁ ଆହ କିନ୍ତୁ ଦେବ ବା କ ଦେବ
ରଂଗାରିଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେବ,
ହିଂସା, ପରିଶାକାକରିବା ଏବ ଦାତାଦଳ ପ୍ରଦେଶ-
ପରମାଣରେ ବଢ଼ିଥାଏ । ଏକଥାଟ ନିରାକୁ
ନିଅନ୍ତା ନୁହିଲ । ଅନେକ ଶୁଳରେ ନିତିରେପଳ

କମେରୁର ବା ବୋର୍ଡର ମେମରମାନେ ଆପଣାଙ୍କ
ଦସିରୁ ଏବ ଶାଧାରଣ ହିରବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୂଷିତ
କି ରଖି ନିଜର ଅଧିକାର ବା ଜିଦ ଉତ୍ତିବାକୁ
ଦସି ଦୁଆରୁ ଓ ଛହିରେ ଶାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟର
ପରି ଦୁଆର । ଆପଣାକୁ ପାଦୋରମାନ ଶାଧା-
ରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତିଭା ହେଲେ ହେଷ ହିଂସ
କର୍ତ୍ତାବି କିମ୍ବା ରହିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତିଭା ଆଜୁ-
ଶାନ୍ତି ମୁକ୍ତ ଅଗ୍ରେ ଆପଣାକୁ ଶାସନ
କରିବା ଅଟେ ।

ବଜ୍ରପୁଦେଶର ଗତିବିର୍ତ୍ତର ପଥକର ତେ
ପ୍ରଦେଶୀୟକରାର ବାର୍ଷିକ ବିବରଣୀରୁ ଜଣ,-
ସାଏ ଯେ ଉଚ୍ଚ ବିର୍ତ୍ତର ଜମା ଟ ୨୨୭୦୫ ଲଖ ଟଙ୍କା
ଏବଂ ପୂର୍ବର ବକାୟା ଟ ୧୦୩୯୯୯ ଲକ୍ଷ
ଗାଏ ଟ ୧୫୭୪୭୯୯ ଲା ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୨୨୫-
୪୭୮-୯ ଲା ଉପରେ ଏବଂ ଟ ୨୫୮୮୯ ଲକ୍ଷ
ଶତ ଦିନ୍ୟା ଯାଇ ବାବା ଟ ୧୨୮୨୨୮୮ ଲା
ରହିଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଳା ମଧ୍ୟରେ ବିଳକ ଟ
ପୁରୁଷରେ ବକାୟା ଜମା ଏବଂ ବାଲେଖରରେ
ବାଲ ଜମା ଜଣା ଆଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ବକାୟା
ଉପରେ ପୂର୍ବବର୍ଷଠାରୁ ମୋଟରେ ଦଳ ହୋଇ
ଥିଲେ ହେଲେ ମୋଟ ଆଦ୍ୟ ସମ୍ମୋହକଳକ
ନୁହଇ । ଏବର୍ଷମସରେ ୨୨୦୬୭ ବାର୍ଷିକିତରେ
ଜାମ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ୨୩୦ ମୋତକମାରେ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତି କରିମ ହୋଇଥାଏ । ଲକ୍ଷବକ ପ୍ରତିକ
ଶୁକ୍ର ଜମିର ରର ଆଦ୍ୟ ଅଧିକ କଞ୍ଚକର
ହୋଇଥାଏ ।

ପୁଣ୍ୟରୁ ସମ୍ମାନ ଧାଇଥିବୁ ଯେ କହିଲା ସ
ତା ୨୬ ଶିଖରେ ସେଠାରୁ ଏକଥିଲା ହୋଇ
ନଦୀଧନିତର ଗୋଟିଏ ଚିଲକମିଟ୍ଟୀ ସେଠାରେ
ଗଠିଲ ଦେଇ ଏହି ମହାବିଦ୍ଵାର ଅସମ୍ଭାବ ଅଥ
ବେଶନର କହିଲୁ ଶିଖାର ଥିରେ ଦେଉଣଗଭକ୍ତାରୁ
ଅଧିକ ହେବା ହରୁପାଜ ଦେଇ ଏବରାଗୀ
କର୍ମପରିମାନେ କେହିଏ ଯତରେ ଶିଥାରେ ଦେଇ
ନ ଥିଲେ । ଏକା ଉତ୍ତରପାତ୍ରକ ନିଠର ମଦନ୍ତ
କୁ ୨୦ ଜା ହେବା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ବିଭା ସ୍ତରଙ୍କ-
ସାର ବିଷୟ ଅଟକ । ହତକ ନଗରରେ କୌ
ଣ୍ଡି ପରି ଲାଭାବ କହାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବିଲା-
କହାର ହେବା ସର୍ବଦିକରିବା ବାରଣ ସେଇଁ
ବିଦ୍ୟୁ ଅଧିକୁଳେଷେ ଏଠାରୁ କରିଗପାଟାକୁ
କିନ୍ତୁ ନିଃଶ୍ଵର ହେବା ସର୍ବଦ ବରି କେଇଯାଇଥିଲୁ ।
ବାଲେଗରୁଙ୍କୁ ବିପରିମାନ ଥିରେ ଏପରି

ଦେବ କମେ କଣା ପଢିବ । ସରକାର
କର୍ମଚାରୀଙ୍କାକେ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ସେଇ
ଦେବାକୁ ଅନ୍ୟମ ଛଥାତ ବେଶରକାରୀ
ଲୋଭମାଳେ ଜୀବାସମେତ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି
ଦେଖାଇବାକୁ ଛୁଟି କରି ନାହାନ୍ତି ଏକର ବିଷୟ
ଅଟଇ ଏବ ଏଥରେ ଡେଣାର ଗୋରିବି
ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲା ।

ଅୟୁର୍ଲଙ୍ଗୀୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ମୋର ଦିଲକ
ଏବଂ ଓ ବ୍ରାହ୍ମନ ସାତହେବମାନଙ୍କର ଘର୍ତ୍ତସ୍ତ
ଅପରଥର ମୋକଦମା ଉପାସନାରେ ବର୍ଣ୍ଣର
ଦେଖିଥିବାର ଧାତୁକଗାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶ୍ୱ ଦେଲୁ ଉଚ୍ଛବ ଧାତେବନ୍ଦୟ
ଆୟୁର୍ଲଙ୍ଗୀ ପଳାୟନକର ପ୍ରାନ୍ତ ଦେଶ ହୋଇ
ଅମେରିକା ନିତ୍ୟର୍ଲଙ୍ଗ ଲଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଏମାନେ
ସାଦରେ ଗୁପ୍ତାତ ଦୋଷିଥିବାର ସମ୍ଭାବ ନାହିଁ ।
ଓହ୍ମାନ ସାତହେବ ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିତର
ଅଛନ୍ତି ସେ ଉପସ୍ଥିତମାନଙ୍କର ମେଲ ଭାଙ୍ଗିବା
ନିମନ୍ତେ ଗର୍ବଶୀମେଖ ଏବଂ ଜ୍ଞମଦାରମାନେ
ଆୟୁର୍ଲଙ୍ଗରେ ଯେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲୁଛି ତାହା
ବିଷଳ ବରଦା ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦାଖାଇବା
ସୁଧାରା ଭୂମାଳକା କାଳିଜ ଆମେରିକା ଯିବାର
ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ସେ କହିଲେ ସେ ଏ ଦୌର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଧିର୍ଲଙ୍ଗୀୟ ପ୍ରଥାନ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଶ୍ୟ-
ମେରି ପାଶ୍ଚିମ ସାତହେବର ଅନୁମୋଦନ
ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଅମେରିକାକୁ ଯେଉଁର
ଆହେ ନ ପାରନ୍ତି ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉପାସନାର
ବର୍ତ୍ତରକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ପରାଇ
ଆସିଥିଲୁଛି । — ଏଥର ଗୋଟିଏ ଚାନ୍ଦିଲ
କାଶର କିଣ୍ଡୁ ସୁନ୍ଦର ହେଲା । ପରିଶାମ
କି ହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ କୋଳିଯାର ନ ପାରେ ।

ଅମେନାଚନ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ହୁଏଇ ସହିତ ଏକ-
ଗତ ହେଲୁଁ ଗେ ଗତ ଶୁଦ୍ଧିବାର ବନବିଜର
ହିଖ୍ୟାତ ଜ୍ଞାନବାଦୀ ପାଠ୍ ମୂଳ୍ୟର ସୁର୍ଗାବେଦିନ
ଦୋରାଇଥିଲା । ପାଠ୍ ମୂଳ୍ୟର ନାମ ଡେଟ୍ରିଶାର
ପରେ ପ୍ରଶ୍ନର ଅଛି ଏକଥା ବୋଲେ
ଅତ୍ୟଳ୍ପ ହେବ କାହିଁ ମହିନାଂ ଗାହାଦର
ହୃଦୟର ବିଜନର ଲେଖିବା ଅନାଦିଷ୍ଟକ
ମୂଳ୍ୟର ବୟସ କ ୨୦ ବୀରୁ ଅଜ୍ଞାନ ଅଧିକ
ହେବ କାହିଁ । ବିନ୍ତ୍ର ବାର୍କରିଟ୍ ବାହାନ୍ତ୍ ଅଧିକ
ବାଧ୍ୟକ । ସେହେତୁ ଜିନାବାହାୟରେ ମୁଲି

ବୁଲି ପାରୁ ନ ଥିଲା । ଏହି ଅଳ୍ପତମର କୁରେ
ରେ ସମ୍ଭାଲିଲା ଶେଷ ହେଲା । ସେମନ୍ତ
ବିଷୟ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରକ ରେ ଦେଖନ୍ତି ଧର୍ମଜୀ-
ନବେଶେ ବଡ଼ ଯତ୍ତ ଅଞ୍ଚିତପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଓ ତାହାର
ସମ୍ଭାବ ଓ ସବ୍ଦବର୍ତ୍ତ ଅବଧି ଉହିର ସାଥେ
ଦେଉଥିଲା । ସେ ଏମନ୍ତ ଭାବରେଲାକ ଥିଲେ
ସେ ମୃଦୁତି ଏକପ୍ରାଦ ପ୍ରକାର ପରିବର-
ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପ୍ରେ ସମ୍ପ୍ରେ ତତ୍ତ୍ଵର ବାପରିତ୍ତ
ଲେଖି ରେକର୍ଡ୍‌ର କପର ଦେଇଥିଲା । ଏହି
ଆପଣାର ଫିଲ୍ସ ଉହିବା ଛାଡ଼ା ଥିଲା ଆଜାମାନ
ଅନେବଲୋକଙ୍କ ବିଷୟ ରହିବିଷୟରେ ଯଦି
କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରତିକ୍ରିୟା ନାହିଁ ବିଭାବ
ମିମାଂସା କରୁଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ଅନେବଲୋକ
ତାହାଙ୍କୁ ଫୁଲିବେ । ଦୂରମୟ ମଧ୍ୟରେ ହେଠ-
ଗାର ଭାବରେ ଭାବରେ ପ୍ରଥାନ ଜମିଦାର ସଥା ସମ୍ପ୍ରେ
ନିମିତ୍ତରେ ବିଷୟ ବାହାଦୁର, ଫାରୁ ଜଗଧାତ
ଦୁମରବର ଓ ପଞ୍ଚମିଯା ଜାହଜ ଦସରାତ୍ରି
ବଡ଼ ଗେକର ବିଷୟ ଏବଂ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ଦୁର୍ଗମ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସବୁ ଖୁବାର୍ଥ
ବେଳେ ବାହାଦୁର ଅଧିକି ଉପନ୍ରମାନ
ତା ୧୯ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷତି କରିଲେ ତରି
ତା ୨୩ ଉପରେ ବଲକାରୀ ବିନୋଦଙ୍କ ତା
ତା ୨୦ ଉପରେ ସେଠାରୁ ବିଲ୍ଲଗୁଡ଼ି ଯାତ୍ରା
ଦେଇବେ ସବୁ ଗର୍ଭର ଲଳିଯୁଣ୍ଡ ପାତକକ ବନ୍ଦ୍ର-
ଲାର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ନିଯନ୍ତ୍ରି ହୋଇ ଥିଲୁଣ୍ଡ,
ସେ ଉକ୍ତ ତା ୧୬ ଉପରେ ବଙ୍ଗାଳାର ଘନରେ
ବସିବେ । ସବୁ ଲଳିଯୁଣ୍ଡବାହାଦୁର ଉତ୍ତର-
ପଞ୍ଚମରେ ବିବଲ୍ଲସ୍କାଳମୁହୂର୍ତ୍ତ ନାଳାକାର୍ଯ୍ୟ ହଣ୍ଡ
ସେଠା ଗବର୍ଣ୍ଣମେତେ ପ୍ରଧାନଦେକଟିକା ହୋଇ
ଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାର ଦୁଇନି ସମୟରେ
ପ୍ରକାଶନକାର ବିମେଷ ପରିଚାଯ ଦେଇ
ଥିଲେ । ତହିଁରାକୁ ଅଧିକର ଉତ୍ତରମିଶରତ
ହୋଇ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାଚ କରିବାରେ ଶ୍ରୀ-
ଜଗତାଦେଖାଦିତଥିଲେ । ଏଥମାତ୍ରେ ସିରଲ୍ଲସର୍ବିଭାବ
ଭବାତ ବେଶେବ ସମ୍ବିଧ ସମ୍ବନ୍ଧି ହୋଇ
ଅଧିକା ଯୋଗ୍ୟତାର ଉପରେ ପରିଚୟ ଦେଇ
ଥିଲୁଣ୍ଡ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଭବିଷ୍ୟ ସବୁ
ଜଣେ ଅଟିଲା । ପୂର୍ବବସନ୍ତ ଏହାକି ଅଧିକରେ
ଅଛି ଏବଂ ସେ ନିର୍ବାଚ ଅମେବ ଦୋଷ ହସାର
କରିଥାଏନ୍ତି । ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶର ମୋଦ୍ସଲକେ
ବୋଲି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାଇ ଦେଇ ଏହି

10

ମାତ୍ରାକୁଣ୍ଡିନ୍ତି । ଏହିପର ବିଶ୍ୱାଳ ଗୁରୁଲେ
ହୃଦୟକ ବନ୍ଦଯଜନ୍ମନ୍ତି ବନ୍ଧ ପଦା ହୋଇଥିବ ।
କାର୍ଯ୍ୟଦା ସ୍ଵପ୍ନପାୟ କଣ୍ଠପ୍ରତି ନଗର ନୂହିଲ ।
ଚତୁର୍ବିଂଶରେ ସତ୍ତବମାନ ପ୍ରସ୍ତବ ହୋଇଥିଲା ଓ
ହେଉଥିଲ ଏବଂ ଲାଠା ଓ ପାହାଡ଼ ତିରରେ କାନା
ଶ୍ଵାକଳୁ ବାହି ପିତ୍ତ ଅଛି ଓ ପିଟୁଆରୁ । ସ୍ଥିରପଦ
ମେନେଇର ଶ୍ରମ୍ୟକୁ ବାରିଲିବାଦେବ ଏବଂ
ଦେବାନ ବାହି ପ୍ରସନ୍ନମାର ଦୋଷାଲିଙ୍କ ଅଧ୍ୟ-
ଆରାଣ ବନ୍ଦୁଦର୍ଶିତାପରିଣମ ଓ ଅପ୍ରତିହତ ସନ୍ତୁ
ଧସମ୍ପ୍ରଦାରିତିର ହେତୁ ଅଟିର ଏବଂ ଏ କିମ୍ବାର
ଅବସ୍ଥା ସବ୍ଦପ୍ରକାଶରେ ସର୍ବଦିଶାଲୀ ହୋଇଥିଲା ।

ହନ୍ଦେବାଳୟର ତଥା ବଧାଳ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବିଜ୍ଞାନ ଦେବାଳୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେରିତପଥ ସ୍ଥାନାନ୍ତରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ସମ୍ପର୍କରେ ଶୁଦ୍ଧପର ଗୁହାର ଅନେକ ସମୟରେ ଅମ୍ବେ-
ପାକେ ପାଇଥାରୁ ଓ ସଂଧାରା ଅନେକ ଜଣାଇ-
ଥିଲା । କମାଗତ ଏପରି ଗୁହାର ଉତ୍ତାପିତା ଅଥାବା
ଅଥବା କୋଣରେ ଛପିଯାକୁ ପ୍ରତିକରିତ ହେଉ
ନାହିଁ ଅତିଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଅଛି ।
ଧର୍ମପଦକାନ୍ତ ବିଷୟରେ ସବୁରୁଷେଷ ବସ୍ତୁଶୈଳେ
କରିଯାଉବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସଳ ୧୨୭୩ ସା-
ଲିର ୨୦ ଅକ୍ଷତ ଜାନ୍ମ ପୂର୍ବକ ଏକ ମନ୍ଦି-
ରିର ଘର ଏବଂ ବିମିଟୀ ବସ୍ତୁରେ ଅର୍ପଣକର-
ଅଛନ୍ତି । ଏକ ଅନେକ ପୁଲେ ଯୋଗିଲେବଳୁ
ନିମିଟ୍ଟର ମେମର ନିୟମକୁ କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
କିମିଟ୍ଟର ମେମରମାନେ ଧାରିମତ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ବିନା ବିହିତ ଦୃଷ୍ଟି ଉଚିବାର
କୌଣସି ବିହିତ ନିୟମ କର ନାହାନ୍ତି ଏହା
ଶକ୍ତିଶୈଳେଷକର ବିଷେଷ ତତ୍ତ୍ଵ ଅଟିରା । ବିଷେ-
ଷତଃ ଆଇନଟା ୧୮୮୫ରେ ଜାରିହେଲା
ଏବଂ ଏଥମଧ୍ୟରେ ବିମିଟୀ ଭୁବି ସମ୍ପର୍କରେ
ଅନେକ ମାନନମୋକବନା ଦେଇ ଏକ ଅନ୍ତେକ
ପୁହାର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ ଗୋତରରେ ଅସିଲେ
ଅଥବା କୌଣସି ସହୃଦୟ ଅବଳମ୍ବନ କରେନ୍ତି
ନାହିଁ ବନ୍ଦ ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟିରା । ଅନ୍ୟତଃ
କୁଳ ଅକ୍ଷତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ କରିବା ଗବର୍ନ୍ମେ-
ଣଙ୍କର ତୁଳିତ । ବୋଧ କୁଞ୍ଚିତ ଧର୍ମପଦକାନ୍ତ
ବିଷୟରେ ଗବର୍ନ୍ମେଷ ଛନ୍ଦାଧାର ରହିବାରୁ
ଭାବରୁଣ୍ଡ ଧାରାରୁ ଗୁହାର ପରି ଅଧି କର
ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ହନ୍ତ ମୁକ୍ତାଧାରୀ ଏ ବିଷୟରେ
ତେଣ୍ଟା କଲେ ଅନ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ ମନୋ-

ଯୋଗ ଆକର୍ଷଣ କରିପାରିବେ । ପୁଣ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ରିଧନକ ସମୟରେ ଏକଥର ଅର୍ଥର ଅନ୍ଦୋ-
ଳକ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ସମୟର ପ୍ରସ୍ତାବ-
ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ଶୁଭାର୍ଥ କହି ଏକ ହେଲ
ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବେ ୧୦ ଅଇଲ ସଂଶୋ-
ଧନ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ହେବ ଗେବେ ଅବଶ୍ୟ-
ଅନେକ ଛଲ ହେବ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଦ-
ନାରେ ଯେବେ ଅଇନରେ ଏଧର ବିଧ ହେବ
କି କମିଟୀର ମେମରମାନେ ବାର୍ଷିକ ଅଧ୍ୟ-
ବିୟୁର ଦେସାବ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକରଣ ଅବାଲ-
ଗରେ ଦାଖଲକରିବାରୁ ବାଧ ହେବେ ଓ
ଯେ ଇହା କରିବ ସେ ଉହଁର ନକଳ ଧାରମରେ
ନେଇପାରିବ ଓ କିନ୍ତୁ ଅପରି ଦର୍ଶାଇଲେ
ବିଧମତେ ଉହଁର ଅନୁକାନ ଅଦାଲତଫାରୀ
ହେବ ଓ ଅଦାଲତ ବିଚର ପୂର୍ବକ କମିଟୀର
ମେମରମାନଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ ବା ଅନ୍ୟବୁଝେ
ଶାରୀର କରିପାରିବେ ତାହା ହେଲେ ଅନେକ
ଗୁଡ଼ିକ ଭଣା ପଡ଼ିଯିବ । ସମ୍ମର ମେମରମାନ
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟରଙ୍ଗ କିନ୍ତୁ ଦାୟି ନାହିଁ ପୁରୁଷ ସେ
ମାନେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁଟି କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି
ଅବଶ୍ୟ କରିବି ଭାବାରଣ କାହିଁ ବୋଲି ସେମେ
ମେମରମାନେ ଆପଣାକାର୍ଯ୍ୟରେ ବେଳା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି
ଏହା ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ଉଲକଥା ନୁହଇ ସେମେ
ଭୂବନେଶ୍ୱର ଶେମନ୍ତ ଅନ୍ତାନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରିରଙ୍କ
କମିଟୀର ମେମରମାନେ ଶ୍ରୀମଦ୍ ମାନ୍ୟ ବଣ
ଓ ଧାରିକଲେବ ଥିଲା । ସେମାନେ ସେମେ
ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକଳ ହବିଏ ଦୃଷ୍ଟି ପରି
ଇବେ କେବେ ଜାଣିପାରିବେ ସେ ସରକାର
ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ସେହି ଭାର ଅର୍ପଣ ଦରିଆଇଲୁ
ତାହା ଅଛି ଗରିଷ୍ଠ ଅଛି ଓ କାମ୍ଯମନୋବାରି
ରେ ସେ ଭାବ ସର୍ବଜୀବିତ ନିର୍ମାଣ କରିବାର
କାମେ ସେମାନେ ଦାୟି ଥିଲା । ସମ୍ମନ୍ଦୁର
କୁମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେବେ ତୁଟି ହେବେ
ତେବେ ଆଉ କାହାଠାରୁ ଉଲକାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର
କରୁଥିବ ଏବ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବିବିଷୟରେ ସେବେ
ଏଧର ବିଦ୍ରୂପର ଅନ୍ତା ନ ହେବ ତେବେ
ବିଧାର ଅଛି କେଉଁ ମନ୍ତ୍ରିକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ
କରିବାରୁ ସମ୍ଭବ ହେବେ ? କମିଟୀର ମେମ
ରମାନେ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟର ତୁଟି କାହିଁ
ଏବେ ଶୁଦ୍ଧାର କରାର ହୁଅନ୍ତା କାହିଁ । ହିନ୍ଦୁ
ଧର୍ମ କନ୍ତୁ ଜାତି ଧାର୍ମିକୁ ବୋଲି ସମ୍ଭବ
ଶୁଦ୍ଧାର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ବନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଭାବାରିବାର ବିଶେଷ ଗୋଟିଏ

ଭାର ଅଛି ସେମାନେ ଯେବେ ସରଳ ଓ ନିଶ୍ଚାର୍ଥ-
ଭାବରେ ଭାବା କିମ୍ବା ହ କି ବରଦେବ ତେବେ
ଧର୍ମକଣ୍ଠ କରିବାକୁ ଆଜି କିଏ ସମର୍ଥ ହେବେ ।
ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କ ସଞ୍ଜକରେ ସବ୍ଦା ଗୁହାର
ଶ୍ଵାସିବା ଯେମନ୍ତ ସରକାରର ପ୍ରକି ବନ୍ଦୁ
ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିକାର ମେନ୍ଦରମାନଙ୍କ ପ୍ରକି ଜଣା
ଅଟକ ଦରସା କରୁଁ ହଲ୍ମୁଖାଜ ଏଥୁର ପ୍ରଜାକାନ୍ତି
ଲୋଡ଼ିଙ୍ଗ ବିଷୟରେ ତୃପ୍ତ ହେବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦ

ଗତ ସ୍ଵପ୍ନାଦରୁ ଅବାର ମେଘାତିଥି ରହୁ ଜଳଶୋନବାରୁ
ଅପରାହ୍ନ କାଳରେ ଉତ୍ତରାତି ଚାଲାଇଥି ଏହି ଅମ୍ବବୁଦ୍ଧିକୁ
ବୁଝି ଦେବାର ସମସ୍ତ ଅବାର କୁମାରଙ୍କ ମାତ୍ର ଏହି
ଅବାର କଟାଇ ହୋଇ ଅବାର ପରିଷାର ହୋଇଥାଏ ଏହି
ଶାତ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଆଜିକାରୀ କୁର୍ଯ୍ୟେର କହନ୍ତି ପ୍ରବଳ ମୋଦିଅଛି ।

ଏ ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟ କିତ୍ତର ପାତ୍ରୀ ଅସୁଧାରୁ ।

ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିକଳ ସୂଚନାରୁ ହୋଇ ଦିଲା ଅନ୍ଧା ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ଯଥୁ କନଳଶେଇ ଦାର ବାହାଦୁର ସତ୍ୱବାଚର ଏ
କାହି ଯାମାଗା ବାରୁ ବୋଗାବନସ୍ତର ଦାର ବାବୁ ପଦ
କରଇ କିମ୍ବେ ପାଞ୍ଚମି ପ୍ରତିକଳ ଦେବବାର ଦେବବରତାଜ୍ୟ
ଅଦ୍ୟାନ କରୁଥିଲା ।

କଲକତ୍ତା-ଗ୍ରହଣ ।

ବର୍ତ୍ତନ କୁଳ ଯେମନ୍ଦ୍ର ଅଲେଖିକ ବର୍ତ୍ତନ ପାତ
ବୋଷକୁ ବଡ଼ମାନ ଆ ୨୧ ସବ୍ବରେ ସୁବ୍ବ ଲେନ୍ଦ୍ର ପାତ
ପୁରୀ ଅର୍ପଣ ଦିଲାପକ ।

କହନ୍ତି ମୁଲ ମନ୍ଦଗର ଦେଖିବା କହିବାକୁ ପାଇଁ
ମଧ୍ୟଦୂରକୁ ପାଇଁ ମାତ୍ର ମାତ୍ର କାହିଁ ପାଇଁ କାହିଁ
ବନ୍ଦରକୁ ପାଇଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
ଅକା ଅନ୍ଯାନ୍ୟ ପରିଷକ କଥା ହେବେ ।

ତେଣା କୁଳ ଦୟାପର କର୍ମେ ନିରନ୍ତରକଳ ଦୟାପର
କର୍ମେ ନାହିଁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରାଧ କାର୍ତ୍ତ୍ତମା ତାହିଁ ବସୁନ୍ଧାର
ଯୋଗେ ଶାନ୍ତରେ ଅଥବା ତଳାକୁ ପର୍ବତୀ ବସୁନ୍ଧାର
ପରିଜଣନେବକର ପଦରେ ଲିପିକୁ ଛେବେ ।

ବାଲେବୁର କହା ଥିଲା ଯେ ଅନ୍ତର ବାରୁ ହିଂକରା
ପ୍ରବାଦ ପାଇଁ ବାକିତ୍ତା କହା ଥିଲା ଯେ କିମ୍ବା ପଦରେ
କିମ୍ବା ହେଲେ ।

କର୍ତ୍ତରାତି ଶାରୀରର ସମୁଦ୍ରକୁ ସହା ଜୀବମନ୍ଦ୍ର ଲଙ୍ଘାଇଲୁ
ଆମୀ ଉପରେ ମାଥରେ ହିଂହାଖରେ ଧରିପୁଣ୍ଡ ହେବେ
ପୋକଙ୍କ ଲାହାର ସର ଡିକାର୍ଡ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦୟମନ ହେ,
ଦୁଇ ଦୁଇ ସେ ଘରତର ଦିର ବଦାୟ ହେଉଥାଏ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରେ ଅଧିକ ଯାତରାର କିର ଦେବୟ ଗାନ୍ଧର ପ୍ରକଳ୍ପ
ବେଳେଷ୍ଟ ଅରମନ ଦିନ ସାହୁ ଅଶ୍ଵିନ୍ଦ୍ର ଦିନ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିବେ ।

ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ପ୍ରମାଣର ପାଇଁବ ହୁଏ ଉପର
ଗୋଟିଏ ଦେଇଥିଲାବ ପାଇସମାନର ଉଚ୍ଚାଇତ୍ତା । ଏହି କଥା
ପାଇଁ ପଞ୍ଚମ ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ପାଇସବିଲେଇ ଯେ ଉଚ୍ଚାଇତ୍ତା
ଲମ୍ବାକିମାନ ସମ୍ଭାବ ଦେବଳ ଲଶବେଳେ ଅଧିକ ହେ

ମହୋଦୟ ଆପଣା ବ୍ୟୟରୁ ସମସ୍ତହିନ୍ତି ଓ
ମୁସକିମାନ ଥିଲେ ଏହି କେତେକ ପ୍ରଥାଳ ଓ
ପ୍ରକାଶାନେ ପ୍ରାୟ ଏକଗତ ଜଣକୁ ମିଶ୍ରାନ୍ତ
ରେଖି ଦେଇ ସୁବାରୁ ଉଚ୍ଚ ଘେରିବେ
ସମସ୍ତେ ଯୋଗ ଦେଇ ଆପଣିର ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଏ ମହୋଦୟ କଣେ ପ୍ରଜାପ୍ରେୟ କରି-
ଦୟା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟକ୍ରି । ପରମେଷ୍ଠ ଏ ମହୋ-
ଦୟଙ୍କ ମାନ ଓ ଗୌରବ ଅଧରର ବୃଦ୍ଧି
କରନ୍ତି ।

୧ । ପାଳିକତ୍ତା } ରହିଗାୟ ବିଶ୍ଵମଦ
 } ଶ୍ରୀ ଥନେଶ୍ଵର ଦାସ

ମହାଶୟ !

ଅମ୍ବ ଏହି ଉଜ୍ଜଳ ଦେଶରେ ସୁନ୍ଦରୀରମ୍ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏଥର ଯୋଡ଼ିଏ ପ୍ରଧାନ ଷେତ୍ରପୁଣି ପୁରୁଷାଦିକ ଥିବାରୁ ଭାବିତବସୀୟ ନାନାଶ୍ଵାନରୁ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ବହୁଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ଓ ପଥଶ୍ରମ ବୀକାର କର ଦେବଦର୍ଶନ ନମିତ୍ତ ଅସୁଅଛନ୍ତି ଏହି ଉଚ୍ଚ ଦୂରସ୍ଥାନରେ ମହାପ୍ରାସାଦ ଅର୍ଥାତ୍ କୌବଲ୍ୟ ଅଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ଗ୍ରେଟି ଭାବରେ କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ରେ ହିନ୍ଦୁମାତ୍ରରେ କେହି କାହିଁଦେବ ରଖିଲା ତାହିଁ । ଏହା ଆଜିକାରି ନୁହେ ବନ୍ଦୁକାଳରୁ ପ୍ରକଳନ ହୋଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଦୂରସ୍ଥାନର ସହି ପରି ପ୍ରଶର୍ଟି ଥିବାର ଦେଶ୍ୱର ତେଜିଶାର ପୃଷ୍ଠାତର ରକାମାନେ ସେହି-ଦୂର ଦେବକର ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣି ନଗନାଥ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ନିର୍ମଳ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା ଧୂଳାନିମେତ୍ତ ଅନେକ ପ୍ରାମଣଗ୍ରା ଖଣ୍ଡ କରି ଜିନିଧୂଷ-ପାଞ୍ଚଅଦକାଶ ନିର୍ମଳରେ ଅନେକରେଣେ ଶାର ଖେଳଢ଼ି ଓ ନାନାବିଧ ପିତା ଭୋଗର ବନ୍ଦୋବତ୍ର ବହିଯାଇ ଥିବାରୁ ଆଜିଯାଏ ସେହି ନିର୍ମଳରେ ଜଳ ଅସୁଅଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନକୁ କେବେଳ କର୍ତ୍ତର ଦେଲ୍ଲ ଭୁବନେଶ୍ୱର କେନ୍ଦ୍ରଜଳର କାର୍ଯ୍ୟ କୁହିନା ସକାଶେ, ଉଚ୍ଚାରଧୂର ତୌଥୁସା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରଦ୍ଦବୀନଦୀର ଭାଗବତ ମହାନ୍ତି ଓ ଦୁରଜାୟିଣ ସନ୍ଦେଶଗ୍ରୀ ଏମାନେ କମିକ୍ଟି-ମେମର କିମ୍ବା ହୋଇ ଥିବାରୁ ବେତେବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ ହଇ ବଳ୍ପିଲ, ଦେବନାମୟଶ ସଲେଖାଶ୍ଵା ମରିଦୀମାରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ମେମର ଦୁର୍ବେଳ ଉଚ୍ଚ ଦେବଜଳର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ନ ହିମାରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିପରା ଦେବଜଳ ଏ ମରିବାରୁ ହିମିତି ହାତର

କୃତ୍ତିମାନର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳକୁ କେବେଳ ବର୍ଷ
ଦେଲ୍ ପୂର୍ବ ଜ୍ଞାନ ଭୋଗରୁ ଅଥେତେ କାହିଁ ଅଧ୍ୟ-
ଶ୍ରେଣୀରେ ଯାଇ ଏହିପରିକାର ବ୍ୟକ୍ତିଶରୀଳ ।
ତଳିତ ସନ କଳ୍ୟାଣକାନ୍ତିମାରୁ ପ୍ରାୟ ମାଧ୍ୟମରୁ
ଉର୍ବି କେବେଳ ଦିନ ସମୟ ପିଠାଗେର ଆଦ
ବନ ବସଇଁ କେବେଳ ମଧ୍ୟସରଳ ଦେବାଳୟ-
ପ୍ରାୟ ଉଚ୍ଛାପିନରେ କିଛି' ଭୋଗ କରିଲୁ
ତଳାର ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହିଭୋଗ କରି ଦିନ
ଓପରାଙ୍କେ, କେଉଁଦିନ ସନ୍ଧାବେଳେ ବା
କେଉଁଦିନ ସବ ଅଧ ଏହିପରି ସମୟରେ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ପୂର୍ବେ ପରିଶୀଳନ ପରିକରଣ ଓ
ପଞ୍ଚାତ୍ୟ ସେବକମାନେ ଦେଉଳିକାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବା
ସମୟରେ ଉତ୍ସମରୁଷେ ସବୁ ବୁଝିଲେ, ଯେଉଁ
ଦିନଠାରୁ କମ୍ପଟୀ ନିୟମିତ ହେଲେ ସେହିଦିନ-
ଠାରୁ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଧିକାର ବହିର
ହୋଇ ଯାଇଁ ନବର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସଅଛନ୍ତି, ଏବଂ କମ୍ପଟୀ
ମଧ୍ୟରୁ ଏକଜଣ ମୁଢି ହେଲେ ଦିନଠାରୁ ଏହି
ପରି ଅବଶ୍ୟା ମନ୍ଦିରର ଘଟୁଅଛି ତଥାପି କମ୍ପଟୀ
ରେ ମେମର ହୁଏଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲୁ
ନାହାନ୍ତି କି ମେମର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିରତ ରହୁଥିଲା
ନାହାନ୍ତି । ଅତେବବ ସରକାର ସଜ୍ଜୁଗୁପ୍ତମା
ନକ୍ଷତ୍ର ନିବନ୍ଧରେ ଆମ୍ବାନକର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି
ଯେ ଉକ୍ତ ମନ୍ଦିର ପରି ସ୍ଵାତ୍ମି କଷେପ କରି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବା ମେମର ହୁହିଁକି ସେହି କମ୍ପଟୀ
ରୁ ରହିବକରି ସେଉଁମାନଙ୍କ ଦାତେ ଉତ୍ସ
ମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳ ପାରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବନ
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଯାହାର ଉତ୍ସ ଥିବ ଏହି ଦେବନ
ବ୍ୟକ୍ତିରେ ଉତ୍ସ ଥିବ ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିକି କମ୍ପଟୀ
ରେ ନିୟମିତ କରି ବିମା ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ପରାମର୍ଶ
ପଞ୍ଚାତ୍ୟ ପରିକରଣମାନଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ
ମନ୍ଦିରର ଅର୍ଥର କରି ସେହି ଦେବାଳୟରୁ
ନାତି ତଳକା ବିଷୟରେ ସୁବନୋବସ୍ତୁ କରି
ରହେ । ଏହିପରି ବଜଧୁଗୁପ୍ତମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ
ବହୁପ୍ରାଗାର୍ଥ ଜାରି ଅଳ୍ପଦିନ ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବା ହୋଇ ଯିବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ

ପ୍ରକାଶ

ଅଧୀ କରୁଁ ସେ ବନ୍ଦାଧାରଣ ଓ ଥାପଣଙ୍କ

ପାଠ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେଣେ କି
ପ୍ରମୁଖ ଅଧିକାରୀ ବିଜ୍ଞାନପତ୍ରିକାରେ ଅଧିକାରୀ
ହୁଏ ଦାନପଦ୍ଧତି ବାଧିତ କରିବା ହେବେ ।

ଆମେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ ସେ ଏଠାର ତୁଳି-
ପ୍ରମୁଖ କମିଶନର ଶାପତ୍ର ରେହନ୍ସ ଓ ଶାପତ୍ର
ମେଟୋକାଫ ଏହେବ ଓ ଏ ଜିଲ୍ଲାର କାଳକର
ଶାପତ୍ର ସମ୍ବ୍ରଦ ପରିବାହେବ ମହୋଦୟମାନେ
ସାଧାରଣ ହିତବାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବାବାବୁ ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ।
ଏବ ସେମାନେ ଏ ନଗରରୁ ବିଦ୍ୟାଧୂ କେବଳ
ସାଧାରଣ ସମସ୍ତ ସବସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ ସେମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଧୂରେ କଷେତ୍ର
ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଓ ଅନୁରକ୍ତ ମାନ୍ୟ
ପଛିର ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାର ପୁରୁଷ
ସର, ସେବକାର, ଝାକା, ଓ ଆଚାରବାଚ ଓ
ସରକ୍ଷ ଅଦି କାଟମାନ କରିଥିଲେ । ଏଠାର
ବିଦ୍ୟାଧୂ ପ୍ରାୟ କଲେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀପାତ୍ର ମେମନି
ସାହେବ ବାଧାରଣ ହିତକଳନକରାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ
ମାତ୍ର କର ଲାଭାନ୍ତି । କେବଳ କେବେକ
ତୁଳିଶୋଭମାନଙ୍କ ମୋହନପାଣିରେ କର
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁଳି ଶୁଣିବାବାବୁ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଇଥିବାରୁ ପାଇବ
ଦ୍ୱାୟ ବ୍ୟବହାର ଓ ହାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ବଟକଣ କି-
ମାନେ ନିରାକୁ ଅସ୍ତରୁଷ୍ଟ ଥାରୁ ଗୀତୁ ତା
ଏଠାରୁ ବଦଳ ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ନିବନ୍ଦରେ କରୁଥିଲେ କେବଳ କେବେକଳଣ
ତୁଳିଶୋଭ ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କ ବଦଳିରେ
ନିରାକୁ ତୁଳିତ ହୋଇ ସାଧାରଣ
ଲୋକମାନଙ୍କର ସାହେବ ମହୋଦୟର ପ୍ରତି
ଶବ୍ଦା ଥିଲା ଓ ତାଙ୍କ ବଦଳିରେ ସମସ୍ତ ଅସ୍ତରୁ
ଓ ତୁଳିତ ଥିଲା କିମ୍ବା ମହାମାନ୍ୟ
ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ସେବନ୍ତ କାରି ପାଇଲି ଏହି
ବିବେଚନାରେ ଏ ନଗରରୁ ସଜ୍ଜ ବୈଦଳ
ନାଥ ପଣ୍ଡିତ ବାହାଦୁରଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତବା ଓ
ଶକ୍ତା ବାହାଦୁରଙ୍କ ସାହେବ ମହୋଦୟ ପ୍ରଥମ-
ଶ୍ରେଣୀ ଶୋଭକ ମେତ୍ତାର କରିଥିବା ହେଲୁ
ଅନନ୍ତରେ ଗଲ ଯାଇ ସେ ଅଧିକାର ବ୍ୟବହାର
କରିବ କୋଠାରେ କେତରାମାତ୍ର ଶା ଓ ରଜ୍ଜ
ମଙ୍ଗଳବାର ରାତ୍ରି ଦଶଟା ଶମ୍ଭୁରୁରେ ଗାନ୍ଧାର
ମେକୁଣ୍ଡାହେବେଳ ମାନ୍ୟାପ୍ରେ ପରୁଷାମାନ୍
ଆଚାରବାଚ, ସେବକାର ଝାକା ଓ ସରକ୍ଷ
ଅଦି ବସଇଥିଲେ ଅନେକ ସାହେବ ଓ ଜାତି
ମାନ୍ୟ କଲାମାତ୍ରାମାନଙ୍କ ଲାଭାନ୍ତି ବିମନରେ

ଯେଉଁଥିଲେ ଏକା ହେବଳ ସାବଧାନ
ବେଳେଟର ଓ ନୂତନ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ
ଦ୍ୱାରା ସୁମାନଙ୍କେ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୁରୁ ପାଇଁ ଜୀବ
ବୃଦ୍ଧାହେବ ଓ ଅଛି ଅଛି ଯଶୋଭାକ ଅନ୍ନଲୁ
ଲାବାରୁ ତୁମ୍ଭେତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ଏଥରୁ ପ୍ରଥମ
ଅମ୍ବାନ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ମେନ୍‌ଟ୍ରେନ୍‌ସ୍
ହେବଳୁ ବିଦ୍ୟା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସାର ଅବଧି
ଲୁଗା ସାଥୀଭାବର ମନ୍ତ୍ରବରୁକୁ ହୋଇଥିଲୁ
ପରି ତୁସି ସେଥିର ଯୋଗ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହନ୍ତି
କରି ଅମ୍ବାନଙ୍କର ନୂତନ କଲେକ୍ଟର
ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରାଚୀନେସନ୍ ସାହେବ ଓ ଯାତର ସହ-
ମର୍ତ୍ତୀ ବିଭାଗୀ ରହୁ ଓ ଦୟାକୁ ଓ ରଦାର-
ପରି ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରୋତ୍ସହକୁ ଏହୁପିନାମ୍ୟ
ବିଷୟରେ ସାଥୀଭାବରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ
ଥିବେ ଶୁଣିବାରେ ମେନ୍‌ଟ୍ରେନ୍‌ସ୍
ଯୁ ଯେ କାହିଁ ପରି ଦ୍ୱାରା ଉପରେକୁ
ମ୍ରଗଳାରେ ଅବସ୍ଥା ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ଥମ୍ଭେ-
ମନ୍ତ୍ରକ ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବାରେ ଅନୁରବ ପ୍ରାର୍ଥନା
କୁଅହୁଁ ଯେ ଶିଖର ଅମ୍ବାନଙ୍କର ନୁହନ୍ତି
ତମକୁଟର ସାହେବ ଓ ତାର ସନ୍ଧିମଣ୍ଡଳି
ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ଓ ଏ ଛାତ୍ରରେ ଅଧିକାର
କୁଟ୍ ସାହେବ ମନୋଦୟକୁ ନିକଟରେ
କର ସହନ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ
ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ପୁରୁଷଙ୍କୋର ଅଛନ୍ତି
ଏ ଅଭିଭାବ ଜାଣି ପାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ରକ୍ଷଣୀୟ କରନ୍ତି ଓ ପ୍ରଗ୍ରହ୍ୟ ନ ଦେଉନ୍ତି
ପୁଲେ ସଜା ବାହାଦୁରଙ୍କୁ ଦୂର ଏକ କଥା
କହ କହ ଦୂର ହୋଇ ଏହି ମାନ୍ଦିଲୁ ନାହିଁ ।
ଅତ୍ର ମେନ୍‌ଟ୍ରେନ୍‌ସ୍ ସାହେବ ଶାଜା ବାହାଦୁରଙ୍କୁ
ଶ୍ରେଣୀର ଶେଷର ମେନ୍‌ଟ୍ରେନ୍‌ସ୍ କରିଥିବାରୁ
୧ ସାହେବ ମନୋଦୟକୁ ମନ୍ୟ କରି
ଏ ବିଷୟ ତୁଗଲଖୋରମାନେ ଶାଜା
କୁ କହ ପ୍ରକାରରେ କେତେକ ମୂରଗୀ
ମନ୍ତ୍ରାଳୟକମାରରେ କେତେକ ମୂରଗୀ
ଅତି ପଶୁ ପାରମାନଙ୍କୁ ବିଲାଶ କରିଲ
କିନ୍ତୁ ଶାଜା ଦେଲେ ଓ କେତେକଟଙ୍କା
ଦିନ ଅବକାସ କରିଲେ ଏହା ତାର ପ୍ରତି
ଏ ବିଷୟ କୁହାଇଲା । ଶାଜା ଦେଇ ଶାଜା
ଦୂର ମହିମାହିନୀ ସାବଧାନ ହେଉନ୍ତି
ଏ ପଶୁ ଜରି ଦେଲ ତୁଗଲଖୋର
ଶାଜାର ନେଇଲେ । ଧନ୍ୟ ତୁଗଲଖୋର
କରି କିମ୍ବାନ୍ତ ଅସାଧ ନାହିଁ । ଅପ-

ତଥେର ।—
ଅଳମାଶ, ଶୁକୁମି, ଚଉକ, ବାଲୁ, ବିନ୍ଦୁ
ଓ ଧନକ, ମେଳ ଓ ହରାମେଳ
ଏହା ସବୁ ଧାନ ଓ ବଜ୍ର ଏବଂ ମଧ୍ୟଭାବରେ
ମର ଥିଲା ।

ନେତ୍ରମ ପସକ

ବିଜ୍ଞବାଳା ନାୟକ

ବିଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂଲ୍ଯୁଗ୍ନାନିଙ୍କ ସନ୍ଧାଳପୂରେ ବିହି-
ଫ୍ଲାର୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରିଭଲ୍ଯୁଗ୍ନ ଟ ୦ ୫
ବାରଥିଲା ମାତ୍ର । ମୋଟଷଲ ସଜାଶେ ଡାକ
ମାସୁଲ ଟ ୦ ୧ ୭ ଲାଗିବ ।

ମେଘରୋଗ

କାନ୍ତିଶାମକରେ ସମୟ କୁଳା ଯହାରୁକିମ୍ବ
ତୁ ଦେବ । ଦୂରକୁ ପ୍ରମେତୁ ବାଧୀ ଯେଉଁ ମାନଙ୍କ
ଆହିମା କରିଅଛି ସେମାନଙ୍କର ତିଳାର୍ଜ ଗୋ-
ଲାହିରିବାର ଭାବିତ ଲୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ-
ବାଣ୍ସେ ଜୀବିତ ମାତ୍ର ଏଥିର କରିବାର

ଏହି ଭାଷାରେ ଏକଣ୍ଡାର ଶୈଳୀ
ତଳେ ନୁହି ବେଳ ଏକ ଛକ ଲୁହ ସମ୍ପାଦିତ
କରେ ଯୁଦ୍ଧମହାକାଳ ଅବସ୍ଥା ଅବେଳା ହେବା
ଯେଉଁମାତ୍ର ଅବେଳାକ ହେବେ ନିର୍ମୟ
କରୁଥିଲା ଏ କଥାର ସେମାନଙ୍କ ସଜରେ ବଜୀ
ହୋଇ ପାଇଁବା ହେବାରେ ଏକଣ୍ଡାର ଶୈଳୀ

ଭାଷାରମ୍ଭ

କାଳାସ୍ତରକାର ଖେଟ ଦକ୍ଷ ଶୂନ୍ୟପତ୍ର
ଉତ୍ସମଗୁଡ଼େ ମରମନ ହେବା ଓ ଯାତ୍ରାପତ୍ର-
ଧିରେ ଧୀର୍ଘବିଚାର ତଳ ବନ୍ଦେବନ୍ଧୁ ଏ
ନଗରରେ କି ଧୂତାରୁ ଅମ୍ବେ ଦରି ମହମଦର
ଜାର୍ଯ୍ୟାବିମ କମଳାଥୀ । ଯାହାକର ଦରକାର

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦେବ ଶପାଖାନାଠରେ ଉତ୍ତି କଲେ ସମସ୍ତ
ଜାଣି ପାରନେ ।

ବନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥା ଅନୁପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଗୁଣ-
କର୍ତ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେରେଣ୍ଡି ଦିଧ୍ୟାମିର ଅର୍ଥାତ୍ ମର-
ମତ ଦୋଷରୁ ଲାଗୁମିଳି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଘନ କାହିଁ
କଲିଲେ ସହଜାର ଦରଶ କରିଦିଆଏବି ।

ପ୍ରକାଶ

ଗଡ଼ିର ଦେଇନ କେଣ, ମୁଦି, ପୁଅଳୀ
ସବୁଲାହେବୁର ଓ ଯନଷ୍ଟେବୁରକର କମର-
ଦେବାଳ ଓଗେର ସାଇ, (ତମାର ଓ ପିତ୍ରଙ୍କର
ନାନାବିଧ ଅଳକାରୀତି ରୂପା ଅବା ସୁନାରେ;
ରୂପାର ମୁଦି ଓଗେର ଅଳକାର ସୁନାରେ)
ଜିଲ୍ଲାଟ କର ଦିଆଯିବ ।

କଟକ } ୧୯୧୦-୧ } ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଙ୍କର ସମ୍ବେଦ

ଆମୁଖେନୋକ୍ତ ଜଳକ

ବାଲକାଳ, ପ୍ରାଚୀ

ଏଠାରେ କାଳାପ୍ରଭାର ଦେଖିଯୁ ଶିଷ୍ଟଧନ-
ମାଳ ଅବୁତିମ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରଜୀବମତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିଲା
ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ବନା ମୂଲ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଦିଆ ଯାଉଥିଲା । ସେଇମାନେ ତତ୍ତ୍ଵିତ
ଦେବକାଳୁ ଲଜ୍ଜା କରିବେ ନାହିଁ ପ୍ରଦାନ ସେମା-
ନକ୍ଷର ଚିତ୍ରଣା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁଟ । କିନ୍ତୁ
ଆୟମାନେ ପହିନାର ସେଗର ବୁଝାନ୍ତ ଜଣା-
ଇଲେ କ୍ଷମକାର କିମ୍ବା ସହିତ ଛିପିଯାଇଲା ।

ଆମ୍ବର ଚକସା ଏବଂ ଭାଷାଖର କୁଣ୍ଡ ପଞ୍ଜାବ।

ଶ୍ରୀ କନ୍ଦାର ମିଶାର୍ ।

ବାଲ୍ମୀକିଗଜ

ତଳିଲିଖିତ ଶ୍ରୀ ଦେବରେ ସବର ହଟକ
ଶୈଖୁସ୍ତ ବଜାର ବାହୁ ଗୋପନୀୟର ସ୍ଵର୍ଗ
କଥାନିକଟେ ବାହୁ ଅର୍ଦ୍ଧତଃତ କର କଲ୍ପାନାନିବ
ଦୋଷାତରେ ଉଚ୍ଛବି ଦେଇ ଅହ ମନ୍ତ୍ରା—

१७	८८	८५	८२०८८%	८२४३०८%
१८	८८	-	८.३४	" ८.४५"
१९	८६	"	८.१	" ८.५"
२०	८७	८८८८%	८.१	" ८.४५"

ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ ଗୋପନୀୟଙ୍କର ଜୟନ୍ତିର
ତତ୍ତ୍ଵଧର୍ମବଜ୍ଞାର ବସା ନିକଟସ୍ଥ ଅମ୍ବମାଳକ
ଦୋହାରରେ ତନ୍ଦରକୋଣା ଓ କଲଙ୍ଗ ଓ
ରେସମାଂଡଗେର ଲୁଗା ଓ ଜ୍ଞେଷ୍ଣଲାଦ୍ଵା ଓ କଲ-
କଳ ଉମାଖୁ ସତ୍ସବର ବିକୟ ଦେଉ ଅଛୁ
ତାହା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମବକର୍ଗଙ୍କ ମଝରେ ଦିନିବ
ଅଛୁ । ତତ୍ତ୍ଵଧର୍ମ ଅଛ କେବେକ ଫେସିଲ
କିନ୍ତୁଥାରୁ ବିକୟ ସକାଣେ ପ୍ରତ୍ୱାତ ଅଛୁ
ତାହା ନନ୍ଦ ଗନ୍ଧରେ ଲେଖାଗଳ ଯାକାନର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଛାଲ ଦେକାନରେ ଅନ୍ତେ-
ସର କଲେ ସୁରହ ମଳ୍ଲରେ ପ୍ରାୟ ଚୋଳ
ଆଇବେ । ଏହତା ଅମ୍ବମାଳେ ଦିଲେଇ ଖାତ
ଦିକୟ ସକାଣେ ଦୋକାନରେ ଛୁଟ ରଖି
ଅଛୁ । କେହି ଘରକ କରିବାକୁ ଗୁରୁରେ ପାଇଁ
ଦିଲ୍ଲୀ ପୂର୍ବରୀତ । ସବ ଦିଲ୍ଲୀ ଖାତମାଳ ଦିଲ୍ଲୀ
ଦେବା ପଦ ଅପଣା ମନ୍ଦିରର ସକାଣେ ଦିଲ୍ଲୀ
ବ୍ୟବାନ୍ତି ତେବେ ଏକ ରହିବୁ ହି ବଜା ୩୦୭୭
ହସାବରେ ବଡ଼ାବେଳେ ପାଇ ପାଇବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର କିମ୍ବା ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଜିତର ଭାବ ଆବ ଉପରେ
ଥିବ । ସବ ହେବେ ଖାତର ପୁର ମଳ୍ଲ ତାଙ୍କ
ଦେବାକୁ ହେବ ।

୧୮୯୮

ବଳର ଦେଖିଲା ମ	ବର୍ଷକ ଶର୍କ ।
ବହୁରେ ଥିବ ଦେଲେ	ଦୋଷପାଦକ ।
ଥିଲା ।	ବାଚ ଦେଖିଲା ଏ
ନମେଦିଲାକ	କିନ୍ତୁ ବାଲିକ ଓ ସାରା
ପରେଶିନ୍ ଦେଲୁ ଉଦ୍ଧବ	ବଢ଼ି
ଶେଷ ସାବାର ଦେଲାଇ	ବର୍ଷର ଦୂରତତ୍ତ୍ଵରେ
ଥିଲା ।	ଏହାପର କୃଷ୍ଣ
ଦୁଇ ଅନ୍ତରୁ କଲାଇ	ଦେଇଲାକ ଦେଗୋଲ ଦର୍ଶନ
ଦେବତା ଦାଖିଲ ପ୍ରେତୁ	ଦେବତାର କଣ୍ଠରେ
ଦିଲ ଏ କଲନ ।	ସୀମାପର ଜୀବନରେ
ପ୍ରେତକିଳ ଦାଖିଲ ଥିଲା ।	ଦାମୀର ଏ ଦୂରତା ।
ଦାଖା ଜୀବନର ଠିକ୍	ଦୁଇଟା ଆଦିଲୋକାନ୍ତିରୁ
କାହାର ଏ କାହାର	ଏହାକ କାହାର ।
ଥିଲା ।	ଅନ୍ତମେହବ ଦେହଦିନରୁ
ଦେବତ ଥିଲା ।	ଶୁଭ ଏ ଯେତୁପ୍ରତିକରେ
ଦାଖାର ସାବାର ଥିଲ ରେ	ଦେଖି କହାଇ ଦେଖି
ଦାଖା ସାବାର ଥିଲା ।	କିନ୍ତୁ ତହାର ମୁହଁ
ଦେଖାଇ ଦେଖ—ଏହାକୁ	ଦେଖିଲା କେବାର କିମ୍ବା
ମୁହଁରେ ଥିଲା ।	ଦେଖିଲାକିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
ଦେଖାଇ ଦେଖ ।	କିମ୍ବା
ଦେଖାଇ ଥିଲା ।	

ଯୋଗିଲୁହନ ଓ ପାତଳର	କଳ ଓ ପାତଳକଣ୍ଠେ
କେଶବ-ମେଳ ଓ ପାତଳ	କାଢା
ପାତଳ ପାତଳ	କଳମୁଖର ପାତଳରେ ପାତଳ
ପାତଳ କାଢା ପାଥାଢା	- କାଠାର ଶାଢା
କେଶବ-ମେଳରେ କାଢା	ମମାକାରା
ଓ ପୁଣିରେ କାଢା	କେତ ଓ ପେନ୍ଦିଲା
କାଢା ।	କଳମୁଖ ମାଟା ଓ ମୋହା
ଅଭାବ କାଢା	ଓ ପାତଳ
କେଶବ-ମେଳ	ମରହାକାରୀ ଓ କାଢା
କେଶବ-ମେଳ	ପାତଳ ମାଟାରେ କାଢା
କେଶବ-ମେଳ	ମାଟା ।
ମୋହା ଓ ମୋହାକଟି	କାଢା
କଳମ ଅଥ କଳମରୁପା	ଏବେମୋର ଅଥାବା କଳମରୁପା
ମୋହା-ପାତଳ କାଢା ଓ	କଳ କାଢାର ଅଭାବ
ବାବରା	କଳମୁଖ କଳମରୁପା
ମେମେମୁହେଲ ।	କଳମୁଖ ପାତଳ ।

ପ୍ରତିକାର

ଏ ଗାନ୍ଧିକୁ ଦେଉଣେ ପାଞ୍ଚରେ ଛାତ୍ର
ନିଅଁ ରେ ଉଚ୍ଚକାଳ ହୋତାଯାଇର ପାଠରେ
ଦେଲେ ପାଣୀଗଲା ବନ୍ଦ ହେଉ ଦେଇବ ମହା-
ଅରେ ହେଉଦେଲେ ମଜ୍ଜାର ହେବ ଓ ତୁଳି
ଧରିବ କାହିଁ ।

ବରେକ ନମାତା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଲିଖନିବାର
ଜୀବି ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ଅଭ୍ୟବହିତ - ୨୯

ଇହଳିବସନ୍ଧାରେ କଞ୍ଚିପକ ଉପାଦାନ
ଶରୀ ପଲକଖେତ ରୂପେ ଥାଏ ଦୋଷଅଛି
ଯଥେ—

ପଥିତ ପରିମା

ଖାତିପ୍ରତି ଟ ୦୫
 ଅନ୍ଧମରୁ ଟ ୩
 ଶୂଣ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ରମରୁ ଟ ୦୯
 ମାତ୍ର ଚାଲୋଗମି କଞ୍ଜପଳ ସେତେ
 ଦେଲେ ଉହିର ଖର୍ଚ୍ଛା ଟ ୦୫, କୁ ଭାଙ୍ଗା ।
 ଗାହୀ ।

ଦୁଃଖୀ ଓ କଣ୍ଠୀଥର ସକାଶେ ଝର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତି
ଅଭିର ଦେଇବା ଓ ଦୁଃଖ ସମ୍ମାନମେ ହେବ
ଅଧିକ ବିଳବ ସକାଶେ ସୁଚିତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ
ହୋଇଗପାର ।

ବିଶ୍ୱାସକର ମନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକରଣେ ଯାଏ
ଆମ ହୋଇ ।

କେବୁ କୁଳକାଳିରେ ପଢ଼ିଲ ପଦମ୍ଭବ ପଦମ୍ଭବାଜନାମ କି
କେବୁ କୁଳକାଳି ପଦମ୍ଭବକେନାମତି କି କୁଳକାଳି

SUPPLEMENT TO UTAH DIPICA

118

ବ୍ୟାକ

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାର ଗାଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶୁଣି ମହାପ୍ରକାଶନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୀତ ଓ ଚାରିମାତ୍ରାଙ୍କ ଉପାଦାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହି ପ୍ରକାଶନରେ ଅଧିକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଅଧିକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲା

ଏହି ପ୍ରକାଶ ମନୋଦୟ ମିଶନଙ୍କର ଲେଖକ, ପାତ୍ରକର ପ୍ରେସ୍ର ଦ୍ୱାରାରୁ ମୁଦ୍ରଣ କରାଯାଇଥାଏ ଏହି ଅଳ୍ପମୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶନକାରୀ ହାତରେ ଆଜିମଧ୍ୟ ଅବସର୍ପିତ ହୁଏଛି।

• 28 •

୨୮ ଜାନ୍ମୟ

୪୫

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ସମ୍ମାନ

ସାଧୁବିରସମ୍ମାନପତ୍ର ବା ।

ଲେଖକ
ହାତ୍ମନୀ

ପ୍ରମୋଦ ମାତ୍ର ପରିଚୟ ମାତ୍ରମାତ୍ର ।

ଅଞ୍ଚଳ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩.
ପ୍ରାଚୀବେଶ ଟ ୫.

ଏହାପରିଦେଶର ହଙ୍ଗମାଟୀକା ବିଭାଗର କାଷ୍ଟକବରଶବ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଗର ଭିନ୍ନବର୍ଷରେ ବସନ୍ତରେତେ କରିଛ ମୁଖ୍ୟମାନୀ ହବି ହୋଇ ଥିଲ ଏହା ଟୀକା ଦୟାପାତ୍ର କଥା ପ୍ରାଚୀନ ଅଧେରା ଟୀକା ଦୟାପାତ୍ରଥିବା ପ୍ରାକରେ ସୁନ୍ଦରମାନୀ ଅନେକ ଜଣା ହେଲେଛେ ଗର ହରିର ର ଏକ ସମ୍ମେଲନକାରୀ ହୋଇ ଯାଏ । ହଙ୍ଗମାଟୀକା ବିଷୟକ ଅନେ ସମ୍ମାନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥିଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବର୍ନେର ଲର୍ଡ କୋନାମେର ଲୁଷ୍ଟା ପଠାଇବାରୁ ବିଲାର ସେଫେଟିଟି କାହା ମନ୍ତ୍ରୀର କର ଆଗମି ମାର୍ଗମାସରେ ଭାବାକୁ ବିଦୟାୟ ଦେବାର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲା । ଏହାକର ପଦବ୍ୟବରେ ସମ୍ପ୍ରେ ହୃଦିତ କାରଣ ଏହାକଥର ଉଚ୍ଚବରର ଶାସନକର୍ତ୍ତା କେହିଁ ଭାବ୍ୟବନ୍ଦରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର ଏହାକ ଲୁଷ୍ଟାମାର ମୋଲମାଳ ସବ୍ଦନେ ଲାଗିଥିବ ପର ।

ବିଲାରେ ଅନୁଦନ ହେଲ ଯେହିଁ ଲୋହ-କୋମାନ ପ୍ରାପିତ କୋଇଥିଲା ଗର ମାର୍ଗମାସ ଜାନ୍ମିରେଇରେ ଶେଷ ଦେବା ଗମାନ ସକାଳେ ଅନ୍ତିମାନେ ଶତକର ବାଣୀକ ଟ ୮ ଲେ-ଖାତେ ଦରଗେ ଲାଗ ଥାଇ ଥିଲା । ଏ କୋମାନ ହଙ୍ଗମାକଣ ହାତ ଗଠିତ ହୋଇ

ଥିଲା । ଲୁହା ଓ ଲୁଘପାତର ବ୍ୟବସାୟ ଏହି ଦେଶରେ ଲାଭକର ଅଟିର ଏ କୋମାନର କାର୍ଯ୍ୟର ଧର୍ମ ଦେଖାପାତ୍ରଥିଲା । ଦୁଇର ବିଷୟ ଯେ ଦେଖିଯାଇ ଲୋକମାନେ ଏଥିରେ ମନୋ-ଯୋଗୀ ଦେଇ କାହାକୁ ।

—୦୦୧୦—

ଭର୍ତ୍ତାନ୍ତାମା କୋଏଟା ରେବାଟ ରକୁଳ ପ୍ଲେସନରେ ଭାବନର ଅଧିକ ଅଛି । ଏହିମାତ୍ର ତା ୨ ରଖ ବୁଢ଼ିରେ ଦେଖାଗଲାଯେ ଭାବକରନ, ଭସ୍ତୁ ଓ ଅଛଜଣେ ଗୁବରର ମୁଣ୍ଡ କାହିଁ ଦେବଳ ଭିନଟା ଧର ପଢ଼ିଥିଲା । ଟିକଟର ବାକସ ଏବଂ ଭାବକରନକାର ବାକସ-ମାନ ଭଜା ଦୋରଥିଲା ସେପରେ ଟକା କରି କରି ଲାଗିଲା । କେହି ପେଖାର ପଠାଣ ଏ କାଣ୍ଡ ବରିଥିଲା କୋଇ ଅନେକ ଲୋକ ଅନୁମାନ କରନ୍ତା । ପ୍ରାନ୍ତମାର ମୋଲମାଳ ସବ୍ଦନେ ଲାଗିଥିବ ପର ।

କଣେ ଭାକୁର ଲେଖିଥିଲା ତ ହାତୁଟି ଭିତିଲେ ହୁଲଦାଗର ଗର୍ଜନା ଅନ୍ତରୁ ଦୂର କାନରେ ଦେଇ ଗୁଡ଼ିରୁଣ ଅକୁ ଜଳ ବା ଅନ୍ୟ ପାନୀୟଦ୍ଵାରି ଦୂର ଗୁରୁ ଗୋକ ପିଲାଲେ ହାତୁଟି କନ ହୋଇ ଯିବ । ଗାଟିଆ କମ୍ବା ଗିଲାପରେ କଳ ଜଣି ଅଛି ଏବଂ କଂକ୍ରି ପେନିର ମୁଦ୍ରାପାତର ଦେଖାଇମାନାରଣ ଭାବାର ହୁଲଦାଗ ବନ ଥିବ । ହାତୁଟି ଭିତିଲେ ପାଣି ପିଲଦାର

ବ୍ୟବସାୟ ଏ ଦେଶରେ ଭାରିକାଳରୁ ଅଛି ଦେବଳ ଭାବରେ କାନ ବନ କରିବାଟା ନୁଆପର ଜଣାଯାଏ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜବାସିମାରେ ଉଚ୍ଚ ନଗରରେ ହୁନ୍ଦିଥିଲା ଶିକ୍ଷାର କଲେଜ ପ୍ରାଣ କର ଯେଉଁ ପ୍ରଦୁଷାକ୍ରମ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଲୋକପକ୍ଷକାରୀରେ ଚହିର ଅନୁଭବ ହୋଇ ଅଛି । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ହୁନ୍ଦିକଲେଜ ପ୍ରାପିତ ହୋଇ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ହୁନ୍ଦି ଧର୍ମ ଓ ମାର୍ଗମାନୀ ଦୟା ଯାହିଁ ଅଛି । ବଜାଳାରେ ସପର କଲେଜ ପିଟାଇବାର ଚେଷ୍ଟା ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଉପରୁ ସହାନ୍ତୁତ ଲାଗ କର କାହିଁ । ଭରିଥା କୁଆଳ କମେ ଏପର ଅନେକ କଲେଜ-ପ୍ରାପିତ ହେବ ଏବଂ ବନ୍ଦୁଦର୍ଶିଗା ସବବାରେ ସେବରୁ ଉପରେ ଦେବଳ ଦେବ ।

—୦୦୧୦—

କଟାଳା ଗବର୍ନେମେଆର ସପୋର୍ଟ ପ୍ରକାର ସେଫେଟିଟି ସର କାନ ଏତିକାର ପାଦେବ ଦେବରରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଲାଗ କର ଏ ସପାଦରେ ଧେର ଆସ ଥିଲା । ମାତ୍ର ବକ୍ତା ହୁଅର ବିଷୟ ସେ ଭାବରକର୍ତ୍ତାରେ ସେ ଆଜି ରହିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ । ସମ୍ବରଃ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ପ୍ଲେଟିକ ବେଳ ବାହାଦୁରଙ୍କ ସବେ ଏକ ଜାହାଜରେ ଆଗମି ମାସରେ ଉନ୍ନତି ପେର ଯିବେ । ଏତାକାର ଆହେବଳ ସର ସପୋର୍ଟ

ଦୟାତ୍ମକ ଓ ନିରୁଧେଷ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କଠାରେ ଆମ୍-
ମାନବର ଅନେକ ଆଶା ଉପରୀ ସେ କାହିଁକି
ଏବେ ଡିଜଳ ଅମ୍ବାକୁ ଗୁଡ଼ ମାରି ଅନ୍ତରୀ
କର ବଣ୍ଣା ଯାଉ ଗାହିଁ ।

—○*○—

ଲୁହାରୁକୁ ସବାରେ ମୃତ୍ୟୁକେ ଭାବ
ଆଯୋଜନ କରିଥିଲା । ରସଦ ଯୋଗଳବା-
କାରଣ ବାକାରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କାର ଗୁଡ଼କ
ଶର୍ଦ୍ଦ ହୋଇ ଥିଲା । ପଳଟନର ରସଦ ଏବଂ
କରିଥ ପରି ତୋଳାଇ କମିତି ଥୋତିଆ ବଳଦ
ଶର୍ଦ୍ଦ କରିବା କାରଣ କଣେ ପଳଟନୀୟ
ସାହେବ ଏ କରିବି ଅସିଥିଲେ ଏବଂ ବିକେବା-
ମାଳକୁ ଜାଣିବାବାରଣ ମୋଢ଼ସଲରେ ଦୋଷକା
ଦିଗ୍ନ ଯାଇଥିଲା ‘ମାତ୍ର ଏ କିମ୍ବାରେ ସେଗର
ବଳଦ ଘଟନା ହୋଇ ପାଇଲା କାହିଁ’ । ଏ-
କାଳକୁ ଗୁରୁଥାତ୍ରେ ସତର ପିଣ୍ଡିବାରୁ ଶଗ-
ତର କାରବାର ଅଧିକ ହୋଇ ଅଛି ସୁରମ୍ଭ
ଥୋତିକିମ୍ବା ଅନେକ ଭଣା ହୋଇ ଥିଲା ।

— १८८ —

ଶ୍ରୀ କବିପ୍ରାଣକ ସଙ୍ଗର ଦୂରଜୀବ ସହ୍ୟ
ଶକ୍ତି ଦୁର୍ଗାଚରଣ ଲେ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅମିର
ଦୋଷେନ ପାଇ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଧନ କଣ୍ଠଗ କରି-
ବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସର ଉମେଶ୍ଵରୁମ୍ଭେଦ
ଏବଂ ଜାତି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ବୋଲି ଅଛନ୍ତି ।
ସର ଉମେଶ୍ଵରୁମ୍ଭେଦ ହାଇକୋର୍ଡର ପଥକସମୀ
ଜଳ ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କହାରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ-
ସଙ୍ଗର ବିଶେଷ ସାମାଜିକ ଓ ଦେଶର ମନୀଳ
ଦେବ ଅନୁମାନ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ନବାବ
ଅଧିକାରୀ ତାବାର ବିଖ୍ୟାତ କରିବାର ଓ
ମୁସଲମାନ ସନ୍ତୁଦାୟର ଜଣେ ଥିଲାକ୍ଷେ
ଯେବେ । ଏହାକ ବଦାନ୍ୟତା କରି ପ୍ରସନ୍ନାୟ
ଅଛଇ । ଏମାନଙ୍କ ନିଯୋଗରେ ସମସ୍ତାଧାରଣ
ବନ୍ଦ ଆଜନ୍ତା ଅଛନ୍ତି ।

ଶତମାନ ତା ୨୨ ରଖିବେ ପୁଣ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ
ସହାରନ ଧର୍ମରକ୍ଷଣ ସର୍ବରେ ଏହିକଥା ପଡ଼-
ଦ୍ୱାଳ ତ ଦଶୀ ସନ୍ଧାରୀ ଏବଂ ଶୋଲଗାସନର
ପଣ୍ଡିତମାନେ ମୁକୁମନ୍ତ୍ରରେ ବସି ସବ୍ବ କରୁଥିବେ
ଏବଂ ସହାଯ୍ୱଙ୍କ ସେବା ପୁଜା ତ ଯାହା ପର-
ବିପଦ୍ରୁଦ୍ଧରେ ନ୍ୟବଶ୍ଵା ଦେହଦ୍ୱାଳେ । ଏବେ ସେ
ମର୍ଯ୍ୟା ଅଛ କିମ୍ବା ନାହିଁ । ଏଥିଗାର୍ତ୍ତ ସର୍ବରେ
ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେଲ ତ ମକୁମନ୍ତ୍ରରେ ଧୂପପର ସର୍ବ
ବସିବାର ଭୂତବ । ଏବସବୁ ଦଶୀ ସନ୍ଧାରୀ

ଓ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ସର୍ବ ଜଗାର ଦେବାର
ଅନେକ ହେଲା । ମୁକୁମଣ୍ଡପ ସର୍ବ ପୁରାଣାଦିତ
ଦେବା ଅବସ୍ଥା ବାହୁମାୟ ଅଟଇ । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମ-
ରମଣୀ ସର୍ବ ଦେବଳ ନିର୍ବିରଣ ଲିଖିବିବିଜ
କଲେ ବାହ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଦେବ ଏପରି ଆଶା କରିବା
ଏକପ୍ରକାର ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ । ମୁକୁମଣ୍ଡପ ସର୍ବ
କିମ୍ବମରେ ଦୟାଦ୍ୱାରା ଏକ ତ କାରଣ ଓ କାହା
ଦୋଷରୁ ଉଠିଗଲା ଏଣିକି କି ତୁପାୟ କଲେ
ସେ ଦୋଷ ସଂଶୋଧନ ହେବ ଏକ ଶତମତ
ସର୍ବ ବସିବ ଏପରି ବିଷୟ ସହ ଧୂଢ଼କ ଥିଲୁ
ସକାନ କର ବିହିତ ନ୍ୟବସ୍ତ୍ରା କରିବାର ଉଚିତ
କେବଳ ନିର୍ବିରଣରେ କିଛି ଫଳ ଦେବ ନାହିଁ ।

—○※※○—

ବଜ୍ରଲାବ ସରହେସୁଲ ମାନକ୍ଷର ଦୂର-
ବର୍ଷର ପଶିଆରଫଳ ସମ୍ଭବ କଲିକତା ମଙ୍ଗେ-
ଠରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ତଟକ ସରରେ
ସୁଲରେ ସନ ୧୮୯୫ ସାଲରେ ୫୮ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଜ ୮ ଶ, ୧୩୨ରେ ଜ ୫ ଶ ଏବଂ ୧୩୨ରେ
ଜ ୧୫ ଶ ଗାଏ ଜ ୧୦ ଶ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ସନ ୧୯୯୦ ସାଲରେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ
ଜ ୫ ଶ, ୧୩୨ରେ ଜ ୫ ଶ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରୟରେ
ଜ ୫ ଶ ଗାଏ ଜ ୧୫ ଶ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ
ଅଛି । ତଳକ ବର୍ଷରେ ଉତ୍ତାର୍ଥଦେବା ଗନ-
ଦକ୍ଷାମ ସଥା ।

୧ମଶ୍ରେଣୀ ।

ସୁଦର୍ଶକନନ୍ଦ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନକୁଣ୍ଡାଳ
କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରମିଶ୍ର ଅଭୟଚରଣଚୌଥୀଶ୍ୱର
ମଧ୍ୟବନକହଙ୍ଗାର୍ଯ୍ୟ

୨୫୩

ଶରୁତନ୍ତବାନ୍ଧୀ ଗଣେଷନ୍ତମୁଖୀ
ସାଧୁତରଗଦାସ ଭାବୁପଦବୀ
କାଳିନୀତରଗଣତ୍ତ୍ଵୀ

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଚୟ

ଗୋଟିଏବନ୍ଦରାମ ବିଦ୍ୟାଧରମହାପାତ୍ର
ଶର୍ଣ୍ଣନମବାହାତ୍ମି ଉଦୟମଳିକାସ
ଅର୍ଚୁନମେହନମହାନ୍ତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମମହାନ୍ତି
ଧ୍ୟାନମୋହନମୂର୍ଖୀର୍ଥା ଦାମୋଦରପ୍ରଥନାମ୍ବାବ
ବ୍ରଜମୋହନବାସ

ବାରଦର ଖେଳ ଯଥା; ଫଟକା ଅନାର
ଚତୁ, ଯାଥିବ ଉପ୍ରେବ ସୁତ୍ର ବାଗ ଘୋଡ଼ି
ଯାମାବଳୀ ଅମାବଶ୍ୟାର ପ୍ରୟାକ ଅମୋଦ ଅଟଳ
ଦିଲା ବାଣରେ ରେଷକାର ଜୋଗ ଦିଲା

କାହିଁ ବୋଲି ଲେଖେ ଏ ପକ୍ଷଦଳ ହେ
ଯଥ ଜାଲକୁ କେମନ୍ତ ଉଶା ଅଥବା କାଣ
ଘୋଡ଼ିରୁ । ପୂର୍ବେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ବାରମାର୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଓ ବିନ୍ଦୁ କର ଏ ନଗରର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟର
ବିଶେଷରଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟି ମୂଳମାନ ହୀନାନେ ପଣେ
ସେଇଗାର ବିଶୁଦ୍ଧରେ ଅଥ ରାତ ସମବୀପ୍ତ
ଆଇଲା ପ୍ରଭାବରୁ ଦୂର ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ହେଲା ଗରୁବ
ଲେକମାନେ ସେ ସେଇଗାରରୁ ବହୁ ବୋଲି
ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ବାରଦିଷ୍ଟାଦାରମ
ଦୁଇ ଅଞ୍ଜଳିରେ । ଇଂଶକ ରଜିନ ଦି
ସିଲ୍ଲର ଗାହା ସୁନ୍ଦର ଦନ କରି ଦେଲା ।
ଯାପାବଳ ପକ୍ଷରେ ଏ ଜଗରରେ ସର୍ବତାନେ
ରଜିନ ଦିଯୁଦିଲ୍ଲାଜ ଜାନବାର ଦେଖିବ
ଫଟକା ଉତ୍ସାଦ ବାର ଅଛ ଲେଜା
ହୋଇଥିଲା । ଏହି ରଜିନ ଦିଯୁଦିଲ୍ଲାଜ
ଅଳୁଆ ଲାଲ ମାଳ ଓ ଦରତ କରୁଥିବ
ପର ଅଟନ ଅଥବା ଜାଣ ଗ୍ର୍ୟା ମୋଟରେ ଦଣ୍ଡିଲେ
ଏକପରିଷାର୍ଯ୍ୟାକ୍ଟାର୍ ଟାଙ୍କୁଲାଗରେ ଶ୍ରୀଟା
ଅଥବା ପିଲମାନଙ୍କର ବୌଦ୍ଧକ ବେଶ ହେଲା
ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ବ୍ୟବହାର କର ପାରିଲେ ।
ଏଥର ପ୍ରବ୍ୟାକ ଅବର କାହିଁକି ନ ହେବ ।
ଇଂଶକ କାରିଗରମାନେ କେମନ୍ତ କୌଣସିଲେ
ଆମ୍ବାକଳ୍ପାରୁ ପରସା ଟାଙ୍କି ଜେତୁ ଅଜ୍ଞା
ଏବ ଏଦେଶର କାରିଗରମାନେ ଚେଷ୍ଟା ଏ
ଅଧ୍ୟବିଷୟର ଅଳ୍ପକୁ ଦିନ ଆପଣା ଘୋର
ଗାର ଦସକୁ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ସାମାଜିକ ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ନୁହିର । ଏବେବେଲେ ଦ୍ରଷ୍ଟାଦ୍ୱାରା
ଏହା ସମସ୍ତକୁ ଜାନବାର ଛାତିବ ।

— १०८ —

ଜାଗାମୁ ମହାବିନୀ ।
ଜାଗାମୁ ମହାବିନୀ ।

ଥାର ଏକ ସାର ଭାଷାରୁ କଲିବାରେ ଦେବ ।
ଏଥିଥାରେ ରାଶ ଅଣ୍ଟୋତଳ ଲବିଷୁ । ପ୍ରଥମେ
ଢାକନ ଦଳରେ ସବୁ ଦେବାର କଥା ଥିଲି ମାତ୍ର
ସେଠାରେ ପ୍ରାଚ ଲାଲ ଦେବା । ବିଟ କାରେ
ଦିଖାଇ ଶୁଣିଯୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ମହିବଳର ଟିଲାର
ଭୂଦ୍ୱାନ ନାମକ ପ୍ରଶ୍ରୁତାନରେ ଏକ ଦୃଢ଼
ସଙ୍ଗମଶୂଷ୍ଟ ପାତୁଳ ଦେଇଥିଲା । ଯେହି
ଦତ୍ତରେ ଥିବା ଅଛୁଟକା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ନିକଟଦର୍ଶୀ ଗୁଡ଼ରେ ପଢ଼ିବିଧୁମାନବର ବସା
ଘରର କରୋବସୁ ଦେଇଥିଲା । ଏହି ପଥରେ
ଶବ୍ଦର ସମସ୍ତ ବିଦ ଦେବ ଅବସ୍ଥାରୁ
ଦୋର ନାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରିର କରିବାରେ ଥିଲା

ବିଳା ହେବାକଣ୍ଠ । ମାନାକ ପିଲାଙ୍ଗିବସ୍ତର
ସହିତ ଶାକ ସାଦେବ ସତ୍ତଵପତି ହେଲେ
ଫଳ ହେବ ମୋର ଅନେବ ଲୋକ କହୁ-
ଅବରି । ଶାକ ସାଦେବ ଜଣେ ଭାବୁ ଯୋଗେ
ବେବ ପନ୍ଦିତ କାହିଁ ଏହି ତାହାକୁ ବସନ୍ତ
ସବୁ ହେଲେ ପରଚିଦଳ କଣ୍ଠପୂର୍ବାସମେ-
ରେ ଅସୁକ ପରମାଣରେ ଯୋଗ ଦେବେ
କୁ କୁଥ ସାମାଜିକ କର ହେବ ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ପଞ୍ଚନୟକ୍ଷୟକରୁ ସମୟ କପଟେଇ
ଅନ୍ୟନ୍ୟଧୂମର ଏକାର୍ଥ୍ୟ ଅର୍ପନ ହୋଇଅଛି
ତେଣୁଥା ଗର୍ବ ଯତନ କୁତର କାହେ । ଗତ
ଅସୁରେଷନରେ ଥର୍ମଦୋରାତ୍ମକ ଯେ ପ୍ରଭେଦ-
ବିଶ୍ଵାସର ଲେଖବସଖା ଅନ୍ୟାରେ ପ୍ରତିଦୂର
ନିଷରେ ଏକଜଣରୁ ଅଧିକ ପ୍ରକଳିତ ପଠାଇ-
ବାର ହେବ ନାହିଁ । ବଜ୍ରନାର ଲେଖବସଖା
ପ୍ରାୟ ସାତହାଟ ସୁତମ୍ବଂ ଜ ୩୫୦ ଗରୁ
ଅଧିକ ପ୍ରକଳିତ ଦଙ୍ଗଳାତୁ ଦିନାଚିତ ଦେବେ
ନାହିଁ । ଓହୀ କଟବ କିନ୍ତୁ ଲେଖବସଖ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତରି, ସୁନ୍ଦର ଲେଖବସଖ । ୫ ଲକ୍ଷ
କାହେଦର ଧ୍ୟାନର ଅନ୍ତର । ଅତିଏବ

କରୁ ଓ ଜଗ ପୁଣ୍ୟ କ ଠ ଶ ଏବଂ
ମେଘକରୁ ଲାଗି ଗରୁ ଅଥବା ପ୍ରେରିତ
ଦେବତା ନହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମୟ ଉତ୍ତରାତ୍ମି କିମ୍ବା ଗାଁ
ପ୍ରତିନିଧି ଲାଲେ ମଧ୍ୟ କଢ଼ି ପୁଣ୍ୟ କରିଯାଇଛି କିମ୍ବା ହେବ
ଏବଂ ଡେବା ଓ କଲିବାର ମଧ୍ୟରେ ଯାହାଗ୍ରୀ-
କର ଯେଥର ଯୁଦ୍ଧା ଅଛି ତାହିଁରେ ଅନାୟୀସି
ଦେଇ ଆମ କରିଯାଇ ପାରେ ଯେ ପ୍ରତିନିଧି-
ମନେ ରହିଛା ବଲେ ଅତି ଅଳ୍ପ କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟରେ
ଫରାରେ ଉପରୁତି ହୋଇ ପାରିବେ । କେବଳ
ଜାଗା ଓ ଅଳ୍ପକର ପ୍ରୟୋଜନ । ଅମ୍ବୁମାନେ
ଆଗା କରୁଁ ଓ ଡେବାର ସମ୍ମାନିକମାନେ
ପ୍ରତିନିଧି ମନୋକାନ୍ତ କରିବାରେ ଅତି ଦିନମୁ-
ରହି ନାହିଁ । କରେତର କଲିବାର
ମୁଖ୍ୟମାନିକମିଟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତୀୟ ପ୍ରତିନିଧିକ
ଜ୍ଞାନ ଜାଣିବାର ପତି ଲେଖି ଥାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ

ବ୍ୟାକ ପାଇଲେ ତନୁଷାରେ ବସାଯର
ଦର୍ଶାଦିର ବଳୋବସ୍ତୁ ଚରବେ ଓ ପ୍ରଭାବୀ-
ମାନେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୃତେ ବୌଣ୍ଡି କଥା
ଅପ୍ରଭୁକ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକ କମିଶନ୍

ଓଡ଼ିଆ ମହାକାବ୍ୟାଳର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମାନ୍ୟବର

ଶ୍ରେଷ୍ଠଲୋକ ମନୁଷ୍ୟ ଦାନାର ଅଛି ଏହି ତହିଁ
ରେ କେତେବେ ଗଡ଼ିକାଳ ବିଶେଷତ ଅନୁଗୁଳ
ରେ ବିଭିନ୍ନରେ ଯେପରି ଉତ୍ସାହକ ଅନୁକଷ୍ଟ
ଉପରୁକ୍ତ ଦିବ୍ୟାରୁଥିଲା । ଏହି ଶ୍ରୀମତୀ ଏତିମାର
ସାହେବ ସନ୍ ୧୮୦୯ ସାଲ ଜୁଲାଇ ମାସରେ
ଅନୁଗୁଳକୁ ଆସି ଯେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦାନାମର ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ କରି ଗଲେ ସେବା ସମେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ହୋଇ ଗଡ଼ିକାଳ ସ୍ଵପ୍ନରୁ ଭେଷଜ ସାହେବ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦିଲ୍‌ମୁହଁ ଶିଖାଳିତ କରିବାର ଲେଖା
ଅଛି ସଥା— ଏ ଗଡ଼ିକାଳ ପରି ପ୍ରାକରେ
ଉତ୍ତମ ଚାଟ ଏବଂ ଧାନ ମୃଦୁଳର କାରିବାର
ନ ଥିବାରୁ ସାମାନ୍ୟ ମରୁତ ଓ ଦୂର କିନି
ବର୍ଷର ଅନ୍ତ ଶବ୍ଦବାନ ଶାର୍କୁ ଜଣାଇରେ
ଫଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିବାର କରିବାର ଅନୁକଷ୍ଟ
ବଡ଼ କଷ୍ଟକର ଦୁଆର ଏବଂ ଯ ଅନୁକଷ୍ଟ
ଉତ୍ସାହରେ ଭାବିବାର ବିଷୟରେ ଭିକମାତ୍ର ବିଳମ୍ବ
କରିବା ଉପରି ନୁହେ । ଭେଷଜିତାହେବର
ଧାରଣା ଯେ ଅନୁଗୁଳରେ ଧାନ ମୃଦୁଳର
ଅଗ୍ରବ ଥିଲ ନାହିଁ ଏହି ପାହାଙ୍କ ହାତରେ
ଧାନ ଥିଲେ ସେବେ ସେମାନେ ଜାଗି ପାଇଥାନ୍ତେ
ଯେ ପାହାଙ୍କର ସଞ୍ଚିତ ଶବ୍ଦ ଜଣା ପଢିଲେ
ପାହା ବୌଣୀଷିପରାରେ ପୃଣି ହୋଇ ପାଇବ
ଦେଇ ଆନ୍ତେ । ଶୈର ପନ୍ଦାଳରେ ତୁବି
ବାହାରେ ଏହା ପୁରୁଣା କଥା । ଭେଷଜି
ପାହେବ ଏଣିବି ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ହେବେ ବିଜ୍ଞାନିକାମ
ବର୍ଷର ଅନୁକଷ୍ଟ ସମୟରେ ସେବକ ସେ ଥିରେ
ଅନୁଗୁଳକୁ ଯାଇ ଶିଖି ଲାଭ କରିଥାନ୍ତେ
ଦେବେ ଦିଲ୍‌ମୁହଁ ସାହେବର ଗୁରୁତ୍ବରେ ହିରାଯ
ଦେଇ ଅନୁକଷ୍ଟରେ ଏହି ଲୋକ ମର କ
ଆନ୍ତେ । କାସ୍ତୁକରେ ଭେଷଜ ସାହେବର
ମାର୍ଗକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବାର ପ୍ରମାଣରେ
ପଡ଼ିଲେ । ଅନୁକଷ୍ଟ ସମସ୍ତରେ ଶାଶ୍ଵତ ଦିଲ
ରହିବାର କଥା ନୁହେ । ଅନୁଗୁଳରେ ତେଣେ-
ତେଣେରେ ୨୦୨୦ ବିଜ୍ଞାନରେ ୧୯୯୫ ଟ ଅନ୍ତା-
ମାରରେ ୧୯୭୪ ମୁହଁ ଦିନିଶ୍ଚାଳା । ଲଙ୍ଘନୀ-
ଜୀବା ଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ ଦିଲ ହୋଇ ନ
ଥିଲ । ଏଥିଥାର ହୋଲିକଟ ବଡ଼ ଅସନ୍ତୁ
ହୋଇ ପାରିଛି ।

ଗଢ଼ିକାଳମହାନ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠାପଦାର୍ଥର ଅନୁ
ସବାନ୍ତ ବନ୍ଦରୁଷେ ଦୋର ନାହିଁ ମାତ୍ର ସମ୍ବଲଃ
ଚାହିଁ ଧରିମାଣ ସାମାଜିକ ନଦୀର ଅନୁଶୀଳ ଓ

ଭାଲତେରରେ ପଥରକୋଳିଲାଇ ଖଣି ଅଛି
ଜୀଳଶ୍ଵର ଚେକ୍କାନାଳ ଓ ଅନୁଗୁଳରେ ଅବରଞ୍ଜ
ଓ ପଥର ଖଣିମାଳ ରହିଥାଏ । ଚେକ୍କାନାଳ,
ଅନୁଗୁଳ, ଭାଲବେର ଓ ମସୁରବଞ୍ଚ ଓ ଆୟ-
ମସିବରେ ଲେହସଥର ବିଦ୍ୟମାଳ । ଗଡ଼-
କାଳର ପଥକ ବ୍ୟକ୍ତିଯୁ ଲୁଗାଦୁଣ୍ଡା ଏବଂ
କଂସା ପତ୍ରଲବାସର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ମାତ୍ର
ଏ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାର କରି ପାଇଁ ଅଛି । ମସୁର-
ଦିଙ୍କ, ଅନୁଗୁଳ ବି ଚେକ୍କାନାଳର ନାମର୍ଥରୁ
ସୁମଧୁର ଉତ୍ସବ ହୁଅଥ ମାତ୍ର କରିବେ ମଜୁମା
ମିଳିବା ଠିଠିଲ । ରପ୍ତାନ ଦୁଇୟ ମଧ୍ୟରେ ତୈ-
ଳକ କ୍ଷିତି ଏବଂ ଲଙ୍ଘଲଙ୍ଘାତ ଦୁଇୟ ଆଉ
ଆମଦାଳ ମଧ୍ୟରେ ଲଣ୍ଠନ ଓ ବିଲାନ୍ତ ଲଗା ।

ମାନେ ମୋକଦମ୍ବା ସଙ୍କରିବେ ଜ୍ଞାପାଏ
ଦେବାଳୀ ଓ ଶକ୍ତା 'ମୋକଦମ୍ବା ଉଠା ଏବଂ
ପଞ୍ଚକଦାସ ମୋକଦମ୍ବା ଅଧିକ ହୋଇ ସୁଲା ।
ଅନ୍ଦକଷ୍ଟ ଏଥୁର କାରଣ ଆଟଇ । ଏହି ବାର-
ଶବ୍ଦ ଶକ୍ତା ଉତ୍ସୁଳ ଅନେକ ଜୀବା ଏବଂ
ବଜ୍ଞା ବିସ୍ତର ପଡ଼ିଥିଲା । ମୟୁରଦକ୍ଷର ତୁଷ୍ଟିଲ
ତତ୍ତ୍ଵିଲ ବଜ୍ଞାର ଜମା ହୋଇଥିଲା । ପାଳକ-
ଦଢାନ ଥିଲୁ ଅଧି ଅଳୁ ଏକ ମୁଖସବାନର ଦେଶା
ବିସ୍ତର । ଏଥୁର ସବକୋପାସ୍ତ କରିବାରୁ ସୁପ୍ର-
ଶୃଷ୍ଟ ସବେଦକ ପ୍ରତି ଗାନ୍ଧି ହେବ ଥିଲା ।

ସନ୍ଧି ୧୯୮୩୦୫ ସାଲରେ ୧୯୮୪୨୦୧ ସାଲରେ
୧୯୯୩୦୬ ଶୁତ୍ର ପଢ଼ୁଥିଲେ ସନ୍ଧି ୧୯୮୩୦୫୦
ସାଲରେ ସୂଳରଖ୍ୟା ୧୯୮୩୦୬ ଶୁତ୍ରରେ କରାଯାଇଥାଏ
୧୯୮୦୭ ହେଲା । ବାକିରାତ୍ୟକ ସଖ୍ୟା
ଛବିଯୁ ବର୍ଷରେ ସମାଜ ମାନ୍ୟ ହିଁ ସମ୍ମାନ ଅଳ୍ପ
ଉପାୟ ଥିଲା । ଗଢ଼ିଳାର ଶିଳ୍ପବିଭାଗର ମୋଟ
୭୫୫୨ ଟ ୮୭୧୫୫୯ ଲା ଲାହିଁ ମହିନ୍ତୁ ସରବାର
ବ୍ୟୟ ବେଳେ ଟ ୧୨୭୦୯ ଲା ଥିଲା ।

ଜୀବନ ସକଳର ଅପ୍ତ ଅଛି ଅବସାହି କବ୍ୟ
ତହିଁର ଉନ୍ନତିର ଅଟିର । ଅନୁଭବ ଓ ମୋ-
ରଥା ଜୀବନ ଦସ୍ତଖତରେ ସରଜାନ ଏକଗାର
ଧାରେକ ଯେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତାବନାଳ କର ଅଛନ୍ତି ସେ
ସମେତ ଗର୍ବମେଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସୀନରେ ଅପା ।

ଦେଇଛନ୍ତି, ତିନୋଳ ଏହି ଅଠମୀର୍ବିଦ୍ଧ
ଏହି ଘନ ଶୁଣାକ୍ଷର ଶାସନଭାର୍ତ୍ତର ପ୍ରଶର୍ଣ୍ଣବା
ଜତଜାହର ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ରୀଯାଦେବ ବନ୍ଦିଥିଲୁ
ମୟୁରଦୂଷର ଜାଗାର ସ୍ଵଳ୍ପ ଏକଷ ଶାସନ-
ଭାବ ଦୟା ଯାଇଥିଲା ଏହି ଶାହାର ଶୋଭା ଓ ନିଳା-
କୁଳଶାସ୍ତ୍ରାବ୍ୟେ ଉଗେପୋରି ଶାସନକଣ୍ଠା
ହେବେ । ନୟାଗତ ରଜା ଅସୁରକ କୋଲ ମର

ଶ୍ରୀବାବୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଗର୍ବମେଷ୍ଟ ମହୁସ ଅଧୀନରେ
ବଜୀମୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଜ୍ଞାଣେ ବିବଦ୍ଧ ବାହୁ
ରମ୍ପନାଥ୍ବ ଦରଚନକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦଶ
କରିବାର ଅଳ୍ପମତି ଦେଇ ଥିଲୁଛି । ଖଣ୍ଡପତ୍ର ର
ଗଜା ଏଥିର ପ୍ରତିବାଦ କରିଅଛନ୍ତି । ଏକ ଏ
ତ୍ରୈସ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଂଜାଧୀନରେ ଥରି ।

ଅବକାଶ ମାତ୍ରାଳ ।

ବଜେ ପ୍ରଦେଶର ସନ ୧୮୯୫୦ ସାଲର
ଆବହାର ମାଦାଳର ବାର୍ଷିକବରଣ ବିଦେଶ
ମହୋପୋଷକଙ୍କ ପାଠ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ବାରଣ ପୂର୍ବ ବର୍ଷାନଳରେ ସେଇଁ ମାତ୍ରରେ
ବାର୍ଷିକ ମୁଲୁଥିଲ ବଢାଏ ମାତ୍ରରେ କୁବ୍ୟ ସେବା
ଦିଶେଷର ମଧ୍ୟଧାଳ ଚକ୍ର ଦେବାରୁ ବିଲୁରର
ଆର୍ଲିମେସ ଉଣ୍ଡଗ୍ରେ ଗର୍ଜିମେଷକୁ ଉଚ୍ଚପାର
କରୁଥିଲେ ଏହ ସେଥିଥାଏଁ ଏ ମଦବୁମାର
ବାର୍ଷିକପ୍ରଣାଳୀ ସଂଶୋଧନ ହୋଇଅଛି । ସଂଶୋ-
ଧନ ନିୟମରେ ବିଧି ହୋଇଥିଲା ବାହା ଏହ-
କାର୍ଯ୍ୟକ ବିବରଣୀ ପ୍ରକାଶ ଧାଇଅଛି । ଖୋଲ-
ାଟ ବା ମୋଟିବଳ କୃତ ହେଲୁ ମଧ୍ୟଧାଳ
ଅଧିକ ଚକ୍ର ଦେବାରୁ ଏହ କର୍ଷ କର ଜିଥାରୁ
ଛାଇ ଭାଗିମାନ ଛାଇ ଯାଇଥିଲ ସମ୍ମତ ସମସ୍ତ
ଜିଥାରୁ ଛାଇ ଯାଇଅଛି । ଏଥର ଏ ମଦବୁମାର
ନର ଜଣେ ଖାସ ବନ୍ଦିଶୁଳକ ଦାରରେ ଗ୍ୟାସ
ଦେଲେ ଏହ ଭାବାରୁ ଅଧୀନରେ ମୁହିଜଳ
ଅଧିକା କେଷଟୀ କଲେକ୍ଟର ଦୟାକୁ ଦେଲେ ।
ଲକ୍ଷମଣଟିକଥ ବନୋବସ୍ତୁ ବାର୍ଷିକ ଅବକାଶ-
ଭାବରେ କୁଟରବାତାରୁ କାହିଁ ନିୟା ଯାଇ ତହିଁ
ସତାଶେ ସତାଶ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିୟାକୁ ଦେଲେ ।
ଏହ ସମସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବୁ ଏହପରିବର୍ତ୍ତନ
ଆୟ ଜଣା ଏକ ପରାମ୍ରାତ୍ରେ ବ୍ୟାୟ କୃତି ହୋଇ
ନଳିତିର ଫଳ ଦିଅଛି, ସଥା ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବ୍ୟାପକ

00 1111111 8 1011111111 3 111111111

କ୍ଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଅବକାଶ କିମ୍ବା ରୁ ସାହେବ
ଏବଂ ତାଙ୍କାର ଥମନ ଖର୍ଚ୍ଚ ମିଶି କାହିଁ ତାହା
ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତର ଏବଂ ମିଳାଇଲେ ମୋଟ ବ୍ୟୟ
ଟ ୪୭୭୭୯୯ ୯ ଲୁକେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ
ଦୂରାର ଟଙ୍କା ହେବ ସ୍ଵର୍ଗ ଆମ୍ବ ଉଣା ଏବଂ
କ୍ଷୟ ଦିବି ଦୂରା ମିଶି ସରସନ୍ଧା ଥାଏ

ଗୁରୁଲକ୍ଷ୍ମ ଟଙ୍କା ଉଣା ପଢ଼ିଥିଲୁ । ହେବଳ
ବର୍ଷାଧାରୀ ଶେଖନୀଗୁପ୍ତ ଜୁଡ଼ା ଅଛି ସମସ୍ତ
କିଶୋର ଅୟ ଉଣା ଦୋରିଥିଲୁ । ତେଣାର
ଅୟ ପୂର୍ବଦର୍ଶ ଟ ୨୭୫୪ଟଙ୍କା କୁ ଏ ବର୍ଷ
ଟ ୧୦୪୫୮ ଟଙ୍କା ଯୁଦ୍ଧର୍ମ ଟ ୨୨୫୮ ଟଙ୍କା
ଉଣା ହୋଇଥିଲୁ । କେବୁଁ ମାଦବ ଦୁର୍ଯ୍ୟର
ଅୟ ପୂର୍ବଦର୍ଶ କୁଳନାରେ ବିପରୀ ହୋଇଥିଲୁ
ତାହା କଳନିଶ୍ଚିତ୍ତ ତାଲିକାରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ
ହେଲା । ସଥା—

ସନ୍ଦର୍ଭ	୧୮୮୫	ସନ୍ଦର୍ଭ	୧୮୯୫	
ଦେଶୀସଂବଳ ଟ	୫୦୫୦୩୬୭	ଟ	୩୭୦୭୧୩୭	
ରମ	ଟ	୭୮୮୨୧	ଟ	୧୦୦୬୭୪
ବିଜୁଲିସଂବଳ ଟ	୨୨୧୪୫୩	ଟ	୨୧୪୦୯୦	
ତଡ଼ୀ	ଟ	୮୮୮୧୦୧	ଟ	୮୬୭୩୧୪
ଅଚୁକୁ	ଟ	୨୧୫୧୫୯	ଟ	୨୦୨୨୮୭
ଚରୁଷ	ଟ	୨୨୫୫	ଟ	୩୩୩୩୮
ପତି	ଟ	୮୮୭୧	ଟ	୪୩୧୪୭
ମାଜୁମ୍ବ	ଟ	୨୦୮୨	ଟ	୨୦୬୭
ମଦର	ଟ	୮୨୭୩୩	ଟ	୮୮୭୨୪
ବଣ୍ଣ	ଟ	୮୮୭୪୫	ଟ	୩୪୨୧୭
ଗଞ୍ଜେଇ	ଟ	୨୩୬୮୩୩	ଟ	୨୨୨୫୬୯୦
ଆୟ	ଟ	୨୦୦୮୩୩	ଟ	୬୫୩୧୮୭

ଭାବ ଓ ଦିଲ୍ଲି ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଧାନଟିଙ୍କ ଭାବ-
ମାନଙ୍କର ସେବନୀୟ ଦ୍ୱାରା । ଏହା ଶୁଣି ଦେଲେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି-
ବାସୀ ମାନବଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଧାନ ଓ
ତହିଁ ତଳେ ସଥାନମେ ଗର୍ଜେଇ ଅଧି ଓ ଭାତ୍ରୀ
ମହିଳା ପତି ଓ ତଣ୍ଡୁ ଅଟଇ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଭାତ୍ରୀ ଓ ପତିର ଅଧି ଦୂର ଏବଂ ଅଜ୍ଞ ସମସ୍ତର
ଆୟ ଉଧାର ହୋଇଥାଏ ।

ସର୍ବକର ଅୟ ସେମନ୍ତ ଜଣା ହୋଇଥିଲୁ
ଶର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଜଣା ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ
ମୋଘେଲୀରୁ ଥିଲେ ସ୍ଥାନରୁ ଉଠିଯିବା
ଏବଂ ଏକଟ୍ ସ୍ଥାନରେ ଧାସଳ ଜଣା ଦେବା
ଏଥର ବାରଗ ଅଛି । ଚଳିବ ବର୍ଷରେ
ସଙ୍କଳ ସ୍ଥାନରୁ ଖୋଲାଇଛି ତାଟି ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ
ମାଲ୍ୟବର ଶୈଳଟିକୁ ଦୃଶ୍ୟରୁ କହିଥିଲାନ୍ତି
କି ସଦରିଙ୍ଗଟି ସଙ୍କଳିତ ପ୍ରତିକର ଦେବ
କେବଳ ଯେଉଁଠାରେ କଲେବୁଥିଲୁ ନିଜାନ୍ତ
ଜଣା ଅଥବା ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଅବସ୍ଥାର ଦୃଶ୍ୟରେ
ମୋଘେଲୀରୁ ରଖିବା ନିବାନ୍ତ ବରକାର
ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଭାବା ରହିବ । ବୋଧ ହୁଅଛି

ଦେଖି ସବର ମୂଲ୍ୟ କୁଣ୍ଡ ହେବ ।
ସବର କାଳି କିଛି କୁଣ୍ଡ କୋଇଅଛି । ମାତ୍ର
ରମ ସବର ମସ୍ତର ପୂର୍ବେ ମାରନ ପ୍ରଦି
ଟଃ କା ଥୁଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟଃ କା କୋଇଅଛି ।
ଏବା ମଧ୍ୟ ତୁଳ୍ଯ ଦ୍ୱବ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ କୁଣ୍ଡ ଦେଗାର
ଗୋଟିଏ କାରଣ ଅଟଇ । ତାଙ୍କୀର କୁଣ୍ଡ ସାଧା-
ରଣ ଅଟଇ ଏବଂ ସେବେ ଦେଖାଯି ମନ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ତାହା ଅଧିକ କବନାଳ ହେ
ଆଏ ତେବେ ଥିଲ ବୋରିବାକ ହୁବିବ ।

ଗନ୍ଧେଇର ଖର୍ଚ୍ଚ ଗତିନିବର୍ଷକୁ କମାଏ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟା ପଡ଼ି ଆସୁଥିଲା । ସଥା ସଙ୍ଗ ଏକ ପାଇଁ
ରେ ମ ହେଲା । ଦଶ ସନ୍ତୋଷାର୍ଥ କିମ୍ବା
ମ ଉତ୍ସନ୍ମାନ ମହାର ଏବଂ ସନ୍ତୋଷାର୍ଥ ରେ
ମ ହେଲା । ଏହା ହୋଇଥିଲା । ସୁତରା
ଦେଖିୟମଦି ଶତ ଲୋକେ ଗନ୍ଧେଇ ଆହୁଅଛନ୍ତି
ଏହର ବୋଲିଯାଇ କ ପରେ । ଗଢ଼ିଲା
ଗନ୍ଧେଇ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ
ଆଗ୍ରହ ।

ଆସଇ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମୁହଁ ୧୯୫୫ ବରତ୍ତୀ
ମୁହଁ ୧୯୦୪ ଦଶକ ଦକ୍ଷ ଅମେରିକ୍କା ଆର୍ଥିକ
ବର୍ଷଠାରୁ ମୁହଁ ୨୦ ଦଶ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଏହା
ଛିନ୍ଦାରେ ବସୁର ଉତ୍ତା ପତିଅଛି । ଅରବା
ଆସୁଥିବା ଲେଖି ଆଜୁ ବସୁର ଧର ଯିବା
ଏପରି ଦୋଷାଥାରୁ ।

ପୁଲରେ ଦେଶୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଗଠନ ଓ ଆସି
ଏହି ପ୍ରଧାନ ମାଦକଦବ୍ୟର ଖର୍ଚ୍ଚ ଜୀବା ପତି
ସୁବାରୁ ଅବକାସ ମନ୍ଦିରମାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ
ସନ୍ତୋଷଜଳକ ହୋଇଥାରୁ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵାକ୍ଷର
କରିବାକୁ ଦେବ ଏହି ଅଥ୍ୱାର୍ଥ ସରଚାର
ବାବାଦର ଧଳ୍ୟବାଦର ପାଦ ଅଟିଲା ।

ସାଧୁଦ୍ଵିକସମ୍ବଦ ।

ଶ୍ରୀମାତ୍ରଙ୍କଳ ନାନୀରୁ କମିଶନର ପାଇଁଲା ।
ମୋରବାମୀ ବିଜୁଳ ଉଦ୍‌ଯତ ନିମିତ୍ତ ଚିତ୍ରାବାଦିମଳ
କରୁ ଏହିନ୍ଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

ଆଜି ସୁରକ୍ଷାରେଣ୍ଟ୍ ନାହିଁ ସବଧାର ଯାଏବ ଦ
ବାରର ଦେବତାର ପତ୍ରରେ ମହି ସବୁକାର ତଥା
ବାହାର କରେଇ ଗ୍ରାମମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନମ୍ବର ଦିଲେ ।